

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

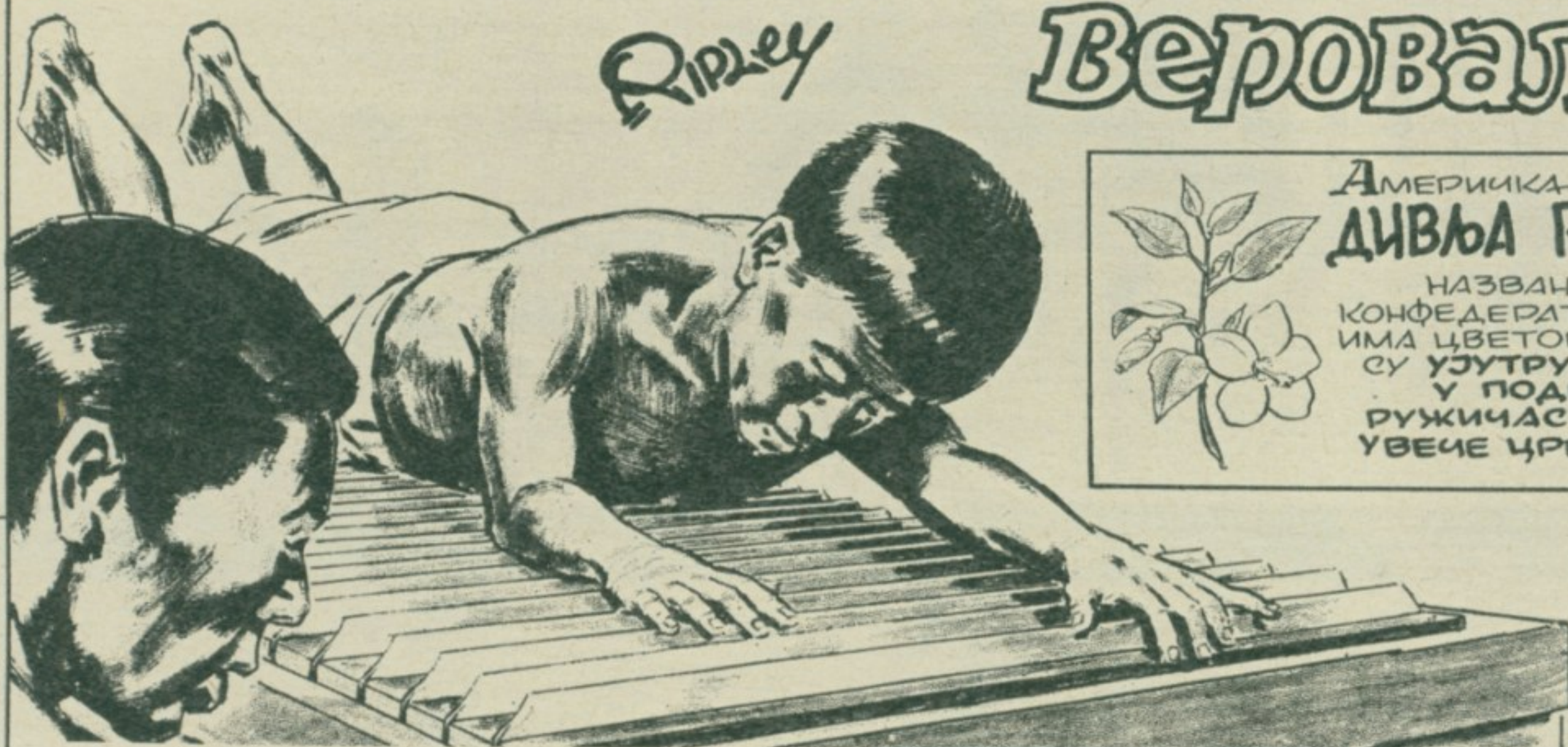
2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXIII
1096
БРОЈ
29. XII 1972.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

Ripley

Веровати или не!

АМЕРИЧКА ДИВЉА РУЖА

НАЗВАНА
КОНФЕДЕРАТСКА
ИМА ЦВЕТОВЕ КОЈИ
СУ УЈУТРУ БЕЛИ,
У ПОДНЕ
РУЖИЧАСТИ А
УВЕЧЕ ЦРВЕНИ.

ИГРА КОЈА ЈЕ ДОНЕЛА ПРЕСТО

ПОСЛЕ
ЈЕДНЕ

ИГРЕ КОЈУ ЈЕ ИЗВЕЛА ПРЕД
ВЛАДАРЕМ КАНАРЕ (ИНДИЈА)
ИГРАНИЦА МИРЈАН
ПОСТАЛА ЈЕ КРАЉИЦА КАРИКЛЕ-
ОСНОВАВШИ ТАКО ДИНАСТИЈУ
КОЈА ЈЕ ВЛАДАЛА 121 ГОДИНУ.
(1479-1600)

ТЕЖАК ИСПИТ

ЈЕДАН КИНЕСКИ БУДИСТА КОЈИ ЈЕ
ЖЕЛЕО ДА ПОСТАНЕ СВЕШТЕНИК
У СИНГАПУРУ МОРАО ЈЕ ДА ДОКАЖЕ
ДА ПРЕЗИРЕ ФИЗИЧКЕ БОЛОВЕ
НА ТАЈ НАЧИН ШТО СЕ
80 ПУТА, ДО ПОЈАСА ОБНАЖЕН,
КОТРАО ПРЕКО СТОЛА У КОЈИ СУ
БИЛИ УГЛАВЉЕНИ
ОШТРИ НОЖЕВИ!

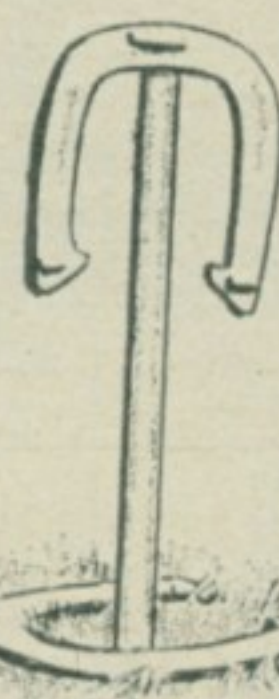
ЦАРИНАРНИЦА

У БЕРНУ (ШВАЈЦАРСКА)
ПРВОБИТНО ЈЕ СЛУЖИЛА
КАО ГРАДСКА КАПИЈА.

ЛИЦЕ МАВРА

НА БРОЈЧАНИКУ
ВЕЛИКОГ
ЧАСОВНИКА
У ШВЕБИНУ
(ПОЉСКА)
ПОКАЗУЈЕ СЕКУНДЕ
НА ТАЈ НАЧИН
ШТО ЗА
СВАКИ СЕКУНДА
ПОМЕРИ ОЧИ.

ПОТКОВИЦА

КОЈУ ЈЕ ЗА
ВРЕМЕ ЈЕДНОГ
ТАКМИЧЕЊА
БАЦИО
ВИЛФРЕД ПРАТ
ИЗ ПОТАКЕТА
(САД)
ЗАУСТАВИЛА
СЕ НА ВРХУ
МОТКЕ КОЈА
ОЗНАЧАВА ЦИЈУ.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● у Индији поред званичног календара, који важи у читавом свету, постоји још неколико грађанских и много верских календара — све у свему око тридесет.

Зато њихове године падају у различите месеце и дане. Индуси не чекају Нову годину увече, као ми, већ ујутру, после изласка Сунца, првог дана Нове године.

● најскупља новогодишња честитка свакако је она коју је својом руком израдио славни сликар Рембрант. Та честитка је припала богатом Немцу Холингеру који није знао ко ју је израдио.

Због тога је једном пред Нову годину на полеђини карте исписао адресу једног свог пријатеља и честитку му послао поштом. Кад је сазнао за њену вредност десет година се парничио са својим пријатељем не би ли је добио натраг, али је изгубио парницу.

Кажу да су судски трошкови износили преко десет милиона старих динара!

● нечујно дириговање музичких извођења појавило се тек почетком 19. века. Током 17. и 18. века диригенти су немилице ударили дугачким штапом по поду или свитком хартије по пулту.

● некада је готово у читавој Европи, па и у неким нашим крајевима, постојао нарочити порез који се плаћао на димњаке, јер се огњиште у кући сматрало као доказ посебне пореске способности. Тај порез се звао димница.

● Деда Мраза, оваквог какав је данас, увео је у свет деце маште Клемент Морс, данас готово не-

познат амерички песник. Он је 1822. године написао песму у којој се налази опис Деда Мраза онаквог каквог га деца замишљају: доброћудан, дежмекаст, румених образа, с црвеним огртачем и исто таквом капом и торбама пуним играчака.

● лондонски „Тајмс“ био је први лист који је имао дописнике у иностранству. Наиме, за време Наполеонових ратова „Тајмс“ се служио дописницима да би добио

свеже вести с континента. Гордон Бенет, оснивач „Њујорк хералда“ први је употребио телеграф за преношење вести својих дописника (1840).

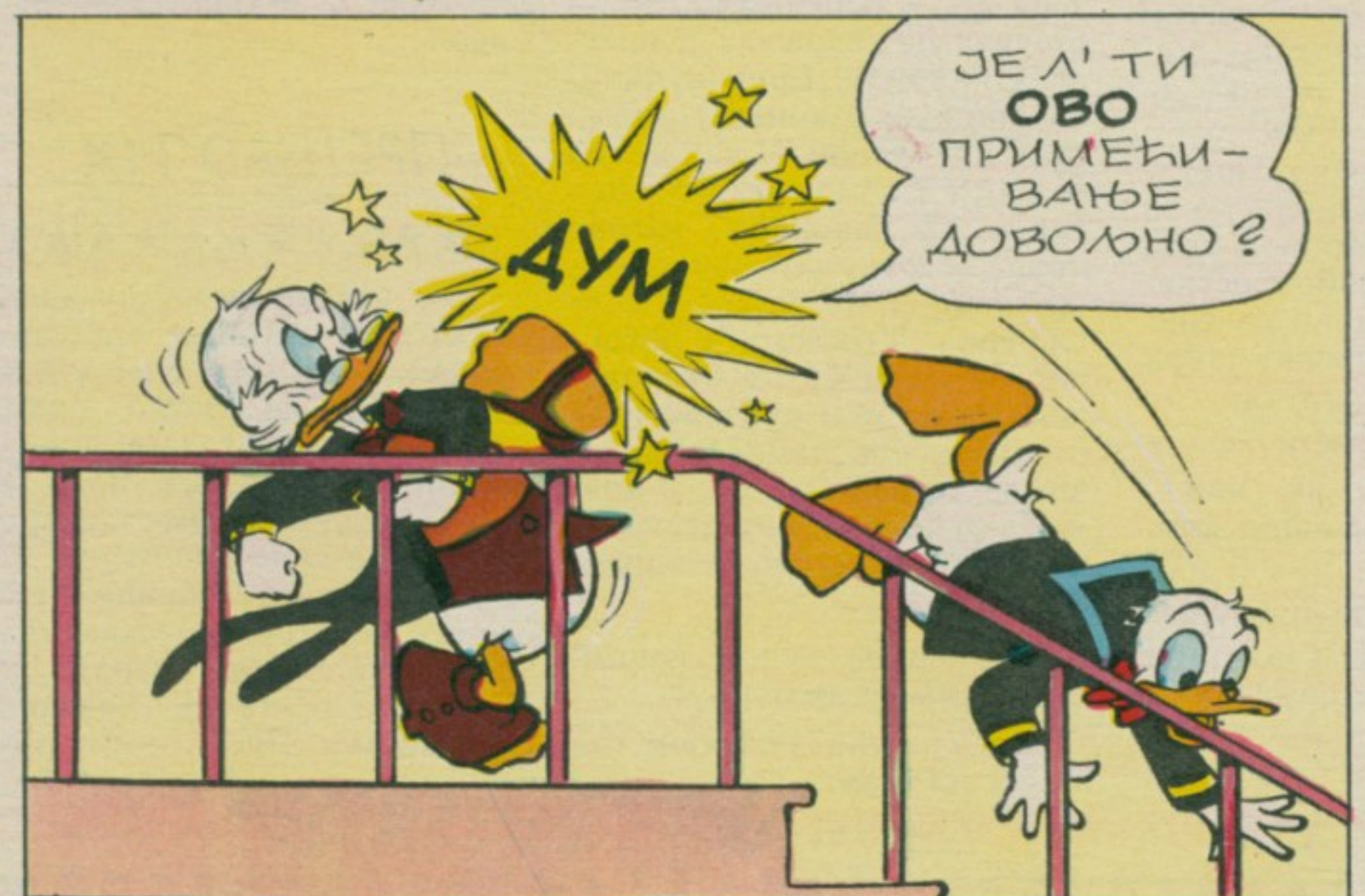
● Бразилци уместо јелке ките ва том младе палме и разно друго тропско дрвеће и грмље.

● миш може да издржи дуже без воде него камила.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ПРЕСЕЛА МУ НОВ

Конвој у близини оба-
ле! — сав задихан
у станицу је утрчао
стражар који је мо-
трио са најистуре-
нијег рта код Подгоре. —
Брод на зачељу је заостао.
Да га потерамо!

Цела морнаричка станица,
укупно пет људи, потрчала
је према броду који се љу-
љао на води. Пре два дана,
28. децембра 1942. они су ов-
де у Подгори основали пар-
тизанску флоту. Овај рибар-
ски леут, који су назвали
„Пионир“, био је један једи-
ни брод који су имали!

Није прошло ни десетак
минута а „Пионир“ је испло-
вио на свој нови ратни зада-
так. Ишао је најбрже што је

могао — 10 чворова на сат
— и убрзо пристигао мотор-
ни једрењак на чијем се бо-
ку јасно могло прочитати
име — „Исток“. Једва се кре-
тао. Или је претоварен, или
су му мотори слаби!

ПРОКЛЕТА ТОРПИЉЕРКА

Побуњеници, схватио је ка-
петан заосталог једрењака
чим је угледао леут. Само
су му они фалили. Шта му
вреди упутство команданта
да се никад не одваја од кон-
воја због „црвених гусара“

кад су једрењак претовари-
ли.

— Мотор пуном снагом!
Прикључи се конвоју! — ко-
мандовао је мада је знао да
не може далеко стићи!

Али, било је касно. Прето-
варени „Исток“ подрхтавао
је ваљајући се широком браз-
дом коју су за собом остав-
љали други бродови из кон-
воја који су прилично измак-
ли. Сад је био тренутак да
„Пионир“ искористи своју
слабост — био је мањи.
Вештим маневром наши мор-
нари пресекли су пут једре-
њаку и припуцали из пуша-
ка. Капетан једрењака није
имао куд. Био је присиљен
да изда наредбу:

— Мотори стој!

На „Пиониру“ су остала са-
мо два партизана, док су тро-
јица са напереним оружјем
прешла на једрењак и преу-
зела команду. Срећом, оста-
ли бродови у конвоју ништа
нису приметили. И таман кад
је изгледало да је драгоцен
товар од неколико вагона
хране у рукама партизана,
појавила се италијанска тор-
пиљерка „Т-7“ која је патро-
лирала овим делом Јадрана:
неко је на њој чуо плутон с
партизанског чамца. Видев-
ши да једрењак стоји и крај
њега сумњиви леут италијан-
ски капетан издао је наред-
бу:

— Машине пуном паром!
Припреми се за борбу!

Остављајући за собом бе-
ле усковитлане таласе ита-

лијански ратни брод упутио
се према чамцу чије су једи-
но биле — четири старе пу-
шке!

ПРЕШАО ИХ

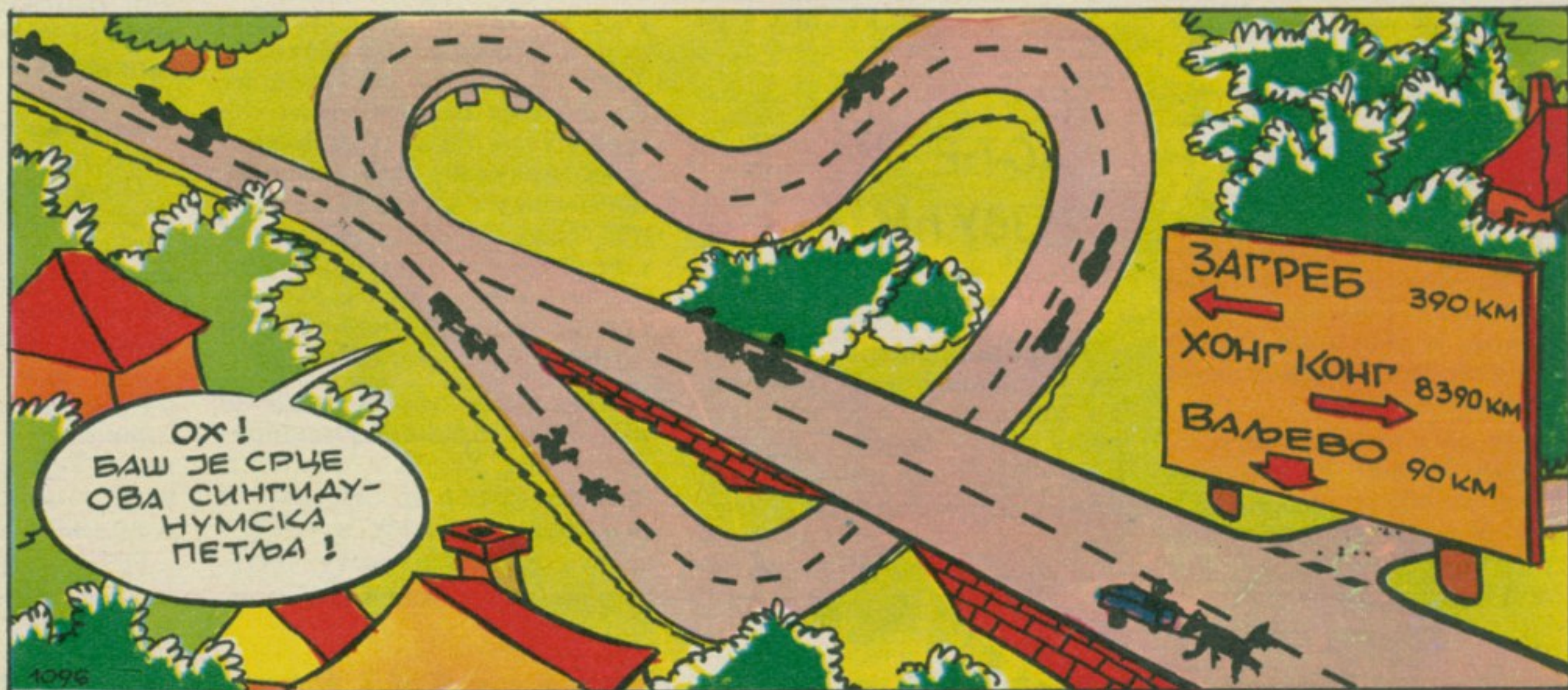
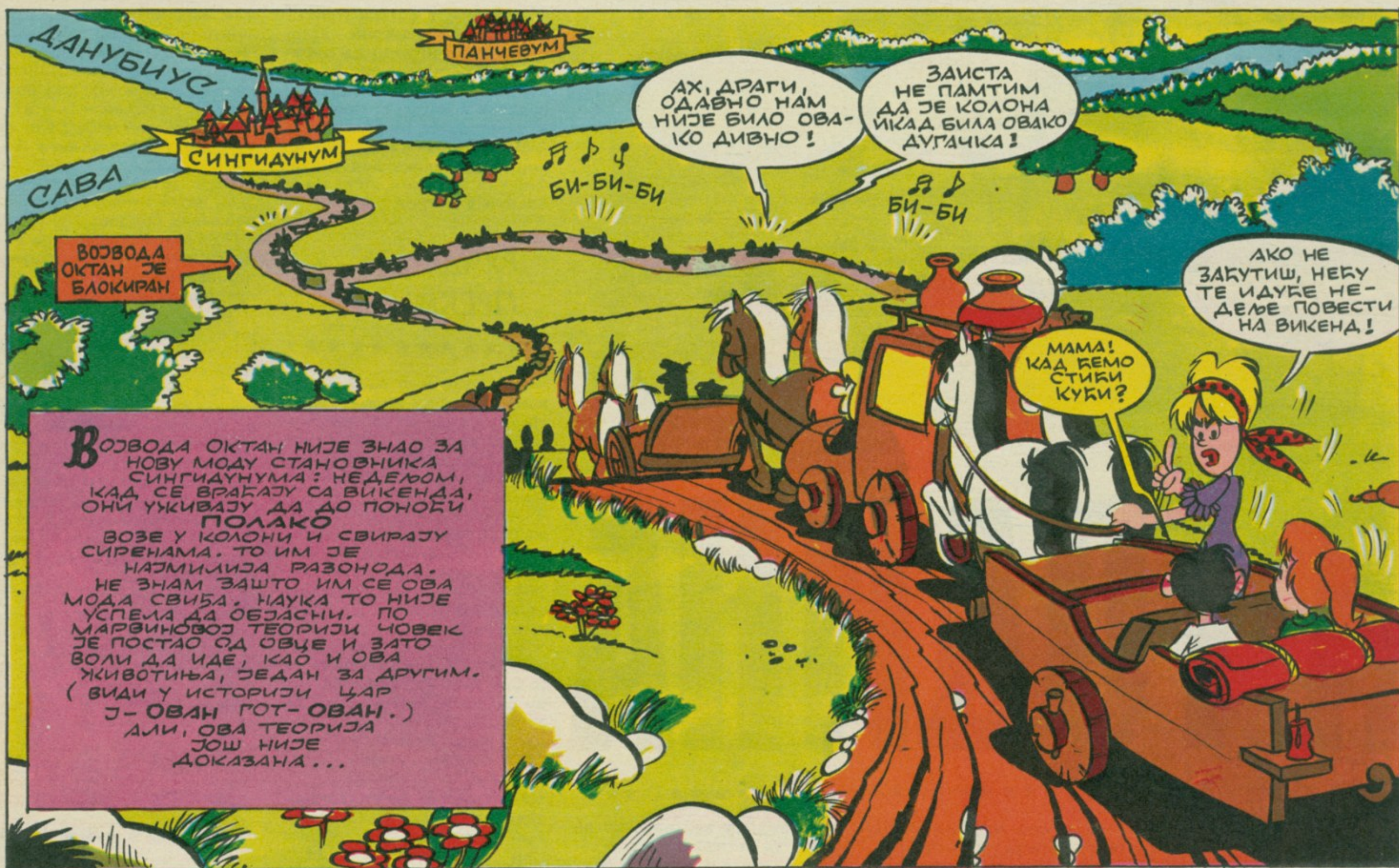
Два човека на чамцу наш-
ла су се у шкрипцу. Одлучи-
ла су да потраже спас у бек-
ству. Што је могао брже
леут је секао таласе према
обали. Торпиљерка, која је
много теже маневрисала, про-
менила је курс с намером да
им пресече одступницу. На
чамцу су одмах схватили
шта Италијани смерају и
спремили се да их преваре
лукавством. Пустили су тор-
пиљерку, која је пуном бр-

Изгледало је да је једрењак „Исток“ пун хране већ у рукама партизана кад се појавила италијанска торпиљерка Т-7. Ратни брод упутио се пуном паром према чамцу чије су једино оружје биле — четири старе пушке!

ВА ГОДИНА

A. P.

ДИКАН MONTEKARLOS И ПРВИ РЕЛИ

ПРАХ ЗА КАТАРИНУ

Уважени сер Валтер Рали, љубимац Елизабете I, послат 1584. године да у име енглеске краљице у Америци оснује колонију Вирџинију, извршио је поверен му задатак, али је, уз пут, научио и да пуши. Када се вратио у отаџбину, сер Валтер се на јавним местима појављивао са лулом у зубима и тако лансирао нову, дотада невиђену, моду. Није потребно нарочито наглашавати да обичан народ у то доба није имао појма о дувану.

Једнога дана седео је сер Рали у својој удобној наслоњачи крај камина и с великим уживањем испуштао густе колотове дима. Уто је у собу ушао његов нови слуга Џон и мислећи да господар гори, присебно зграбио велики акваријум пун златних рибица и сасуо га Ралију на главу вичући из свег гласа: „Упомоћ! Господар се запалио!“ Овом догађају смејао се читав енглески двор на челу са сер Ралијем који је имао прилично смисла за хумор.

Ко је почео?

Ко је први донео дуван у Европу није тачно утврђено. У дневнику Кристифора Колумба за време путовања које је довело до открића Америке под датумом од 28. октобра 1492. године пише:

„Желећи да што боље упознамо новооткривену земљу (Америку) послао сам два своја човека дубље у унутрашњост копна. Они су уз пут срели мноштво домородаца, људи и жена, који су у устима држали мали за паљен штапић начињен од неке врсте траве. Штапић се на једном крају пушио. Домороци су с несумњивим уживањем удисали вероватно мирисни дим и видели се да им веома прија.“

Колумбо, који је описао пушење дувана у Америци, није, разуме се, имао појма када су домороци Новог света почели да упражњавају ово задовољство. Много касније пронађен је у рушевинама храма Маја у Паленкеу у Мексику један барелеф, стар између 1.300 и 1.400 година, који приказује свештеника при служби са лулом у устима из које куља облак дима. Сматра се да је овај рељеф најста-

рији „документ“ о употреби дувана у Америци.

Изгледа да се пушење код старих Маја и Ацтека у почетку упражњавало само у религиозне сврхе. Како је њихово врховно божанство било Сунце свештеници су, уместо кандила у којима би гореле миришљаве смоле, пушили лулу и тако димом Сунцу одавали дужну почит.

Није познато да ли су Маје рашириле употребу дувана даље на север или су северноамерички Индијанци били ти који су ову биљку даровали Мајама. Тек, код свих индијанских племена дуван се одвајкада

мено. Најпознатији од њих су Фернандо Кортес, освајач Мексика, Рамон Пана и Фернандез де Овиједо. Они су дуван пренели у Португалију и Шпанију. Један од првих познатих пушача био је, међутим, Родриго де Херез, млађи од двојице извиђача које је Колумбо послао са брода да поближе испитају америчко копно. Родриго је у Шпанији имао приличних проблема због дувана јер је пушио на улици, па се нашао иза решетака пошто је Инквизицији пријављено да му дим куља на уста и нос и да га је, изгледа, опсео сам нечастиви.

1.200 врста разних биљака. Међу њима налазио се и дуван који је Хернандез, по повратку у Шпанију, успешно прилагодио новим условима.

Али, ни по једном од ових људи дуван није добио своје научно, ботаничко име. Та „част“ припала је Жану Никоу, француском амбасадору на португалском двору око 1560. године. Чим је спретни Нико добро „проучио“ својства дувана, а у међувремену и сам постао његов страствен уживалац, пожurio је да по брзоходном куриру дуван за ушмркивање — бурмут — пошаље својој владарки Катарини Медичи.

прах“, а наука је дувану дала име *Nicotiana tabacum*. Први део према Никоу, а други је име којим су Индијанци са Хаитија називали ову биљку.

Пушачка дозвола

Тек у XIX веку бурмуту је потиснула цигара. Њој је чак успело да истисне и енглеску лулу. Крајем XIX столећа почела је, полако, али сигурно, владавина обичне цигарете. Сељаци и људи из народа нису, међутим, никада употребљавали бурмут већ су једноставно завијали листове дувана, палили један крај и у сласт вукли димове.

Све до 1848. пушење је на улицама европских градова било строго забрањено. Велика револуција која се одиграла те године укинула је ову бесмислицу. Но, забрана уживања дувана било је више током историје, и то у разним земљама, али ниједна није могло дуго да остане на снази.

Дуван је одавно стекао право грађанства и поред, у последње време све чешћих, упозорења лекара о његовом разорном дејству по здравље. Данас, наравно, свако сме слободно да пуши, али закон у великом броју држава захтева да фабриканти на кутијама цигарета одштапају упозорење да дуван изазива рак плућа и грла, слаби срце, изазива замор, брже старење и, у сваком случају, скраћује век.

Највећи произвођачи дувана — једногодишње биљке крупних листова и цветова — на свету су: САД, Кина, Индија, Бразил, СССР, Пакистан, Јапан и Турска, а најквалитетнији дуван расте у Малој Азији и на Балканском полуострву.

Занимљиво је да је женама вековима било забрањено пушење на јавним местима. Када су студенткиње Смитовог колеџа у америчкој држави Масачусетс добиле „пушачку дозволу“, та дашњи председник је тим поводом изјавио: „То је прљава, скапа, нехигијенска навика — којој сам ја лично ипак веома привржен!“

Б. Д. 7

Краљичина мигрена

Лекар шпанског краља Филипа II Франсиско Хернандез први је у Европи почео да гаји дуван. Он је 1559. године боравио у Мексику и као одличан ботаничар проучио и описао

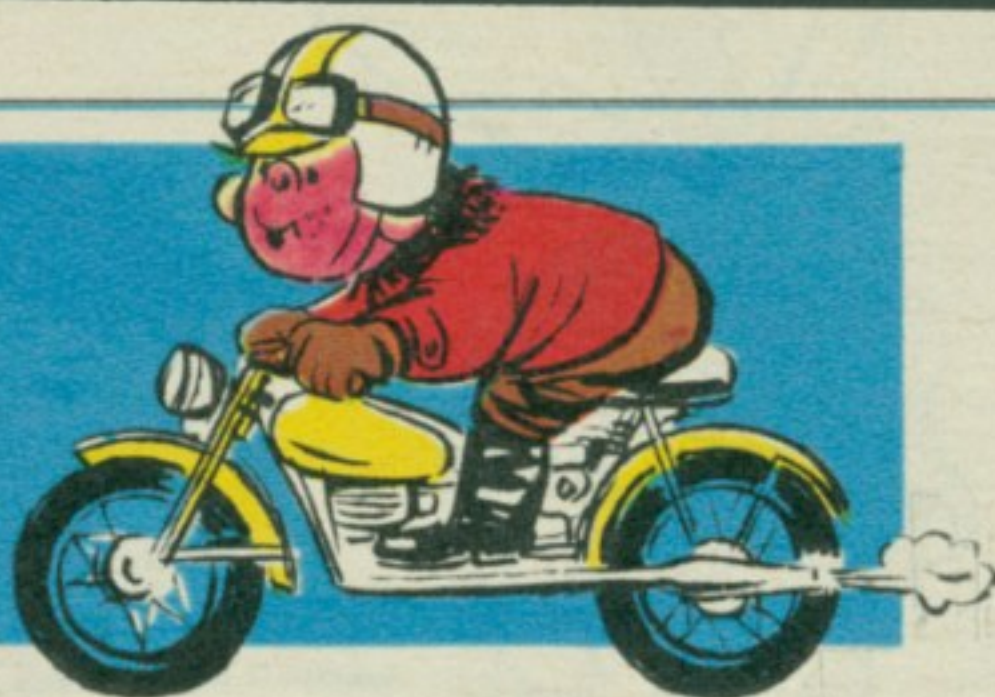
Прича се да је Катарина, чим је први пут ушмркнула бурмут, прошла мигрена. То ју је толико одушевило да се више није одвајала од своје скупочене бурмуте. Сви на двору пошли су, као што је ред, њеним стопама и од тада, па све до XIX века ушмркивање бурмута било је знак највеће отмености. Бурмут су у Француској назвали „краљичин

ужива и то на неколико разних начина: пушењем, ушмркивањем, жвакањем, а чак се пије и сок справљен од дувановог лишћа. Колико је употреба дувана важна у животу Индијанаца види се и по чувеној лули мира, једном од њихових најсветијих ритуала.

Дуван је у Европу по свој прилици донело неколико људи скоро истовре-

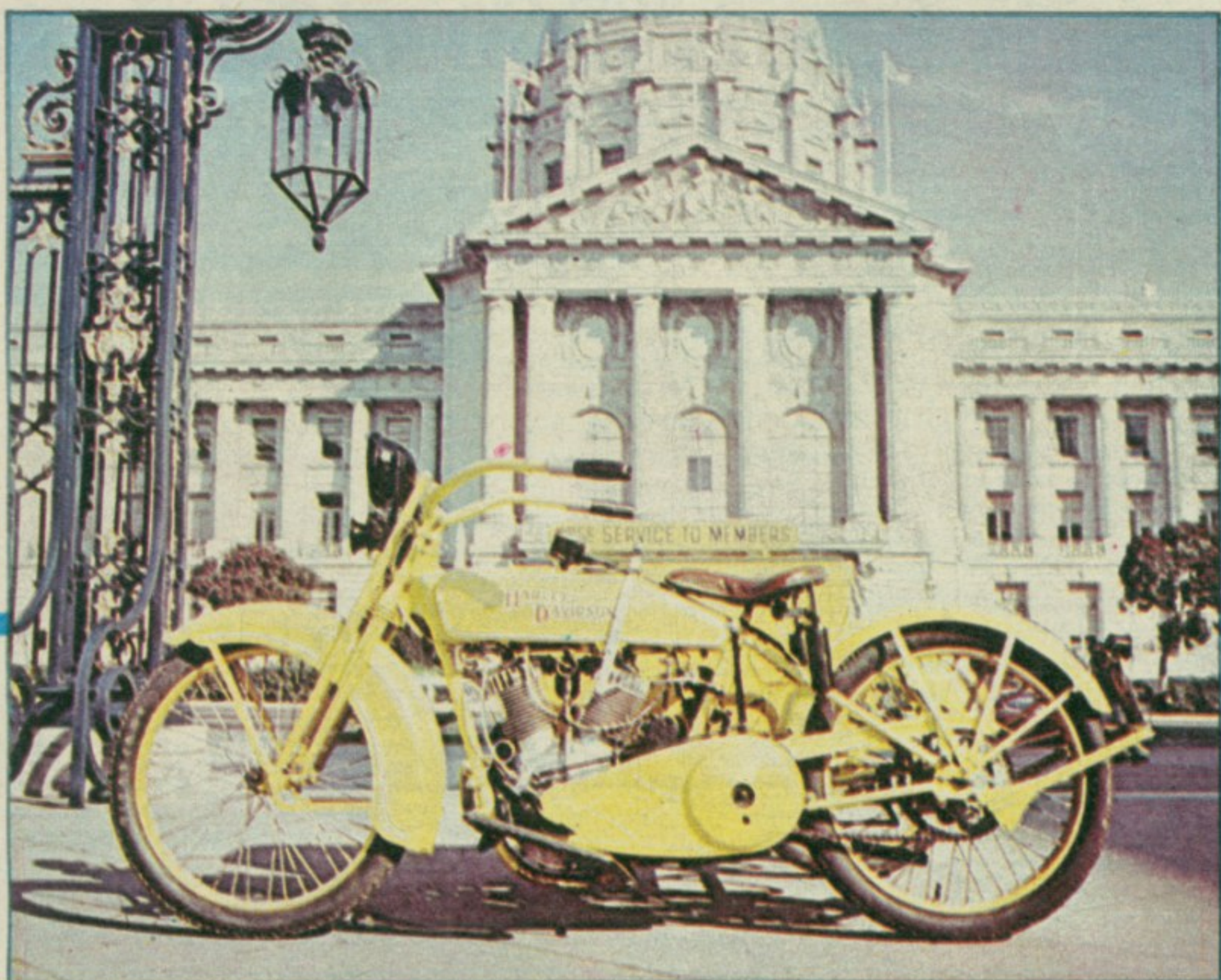
КЛАСИЧНИ
МОТОЦИКЛИ

1

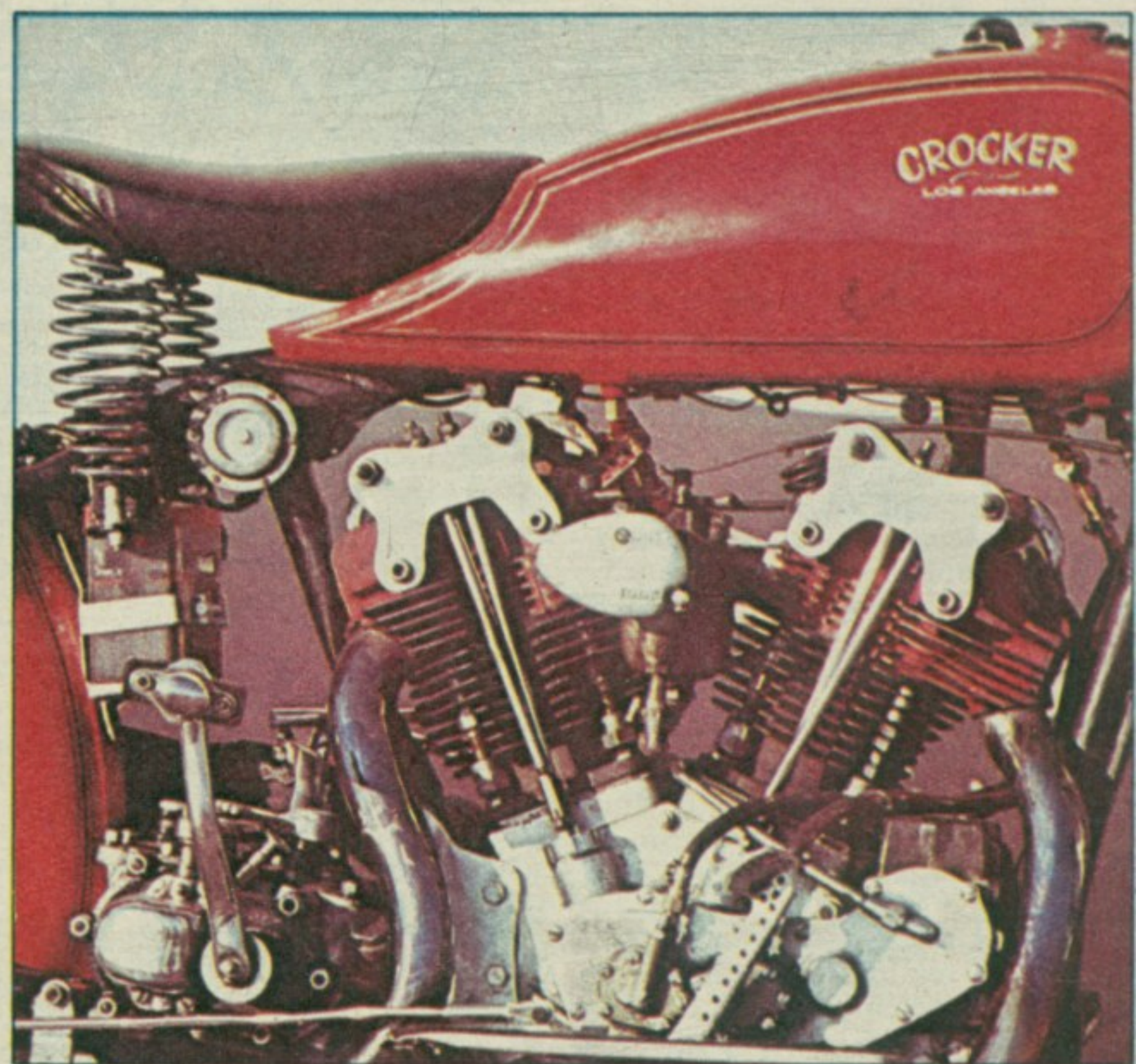
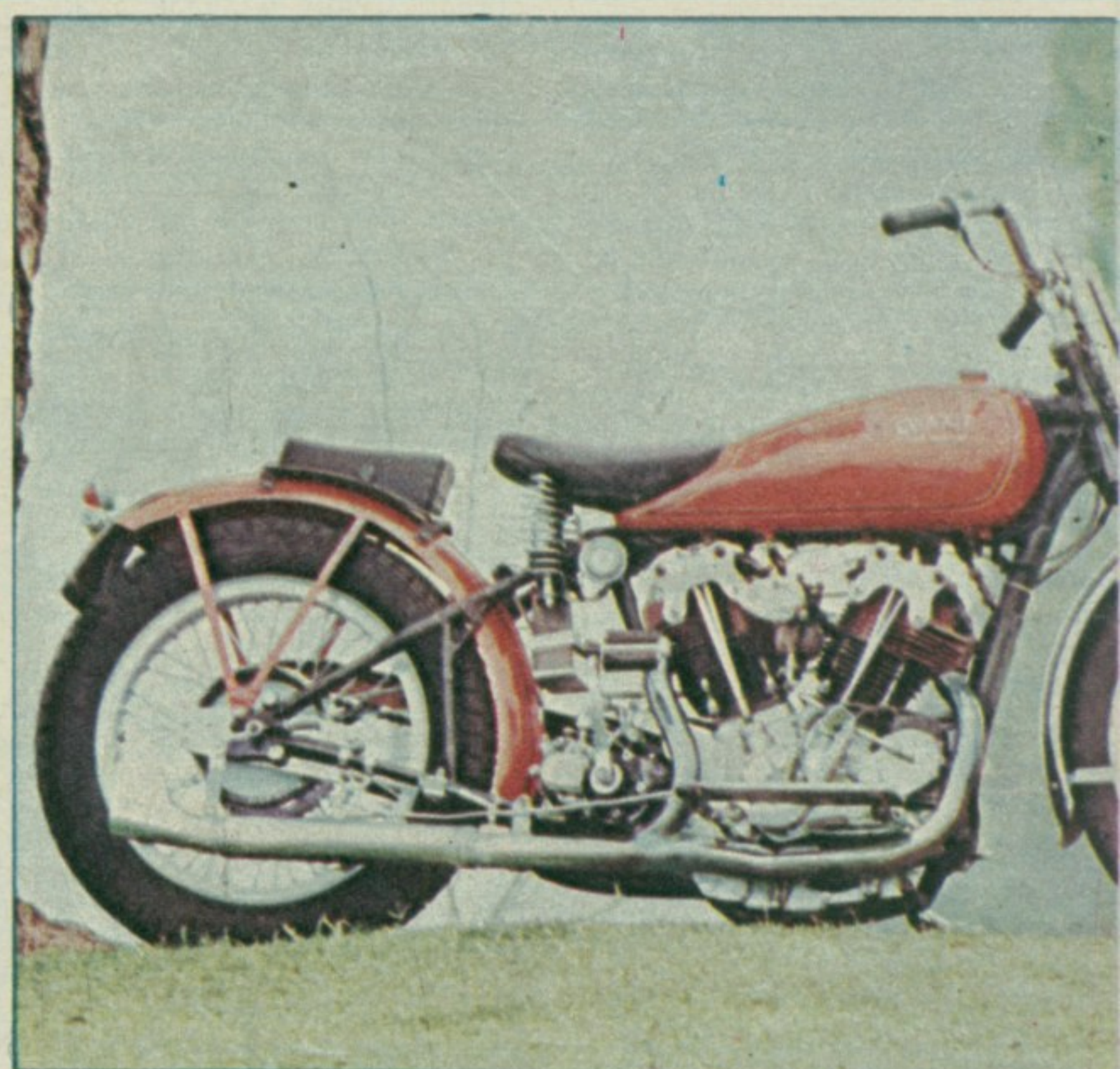
НИКО И

ХАРЛ

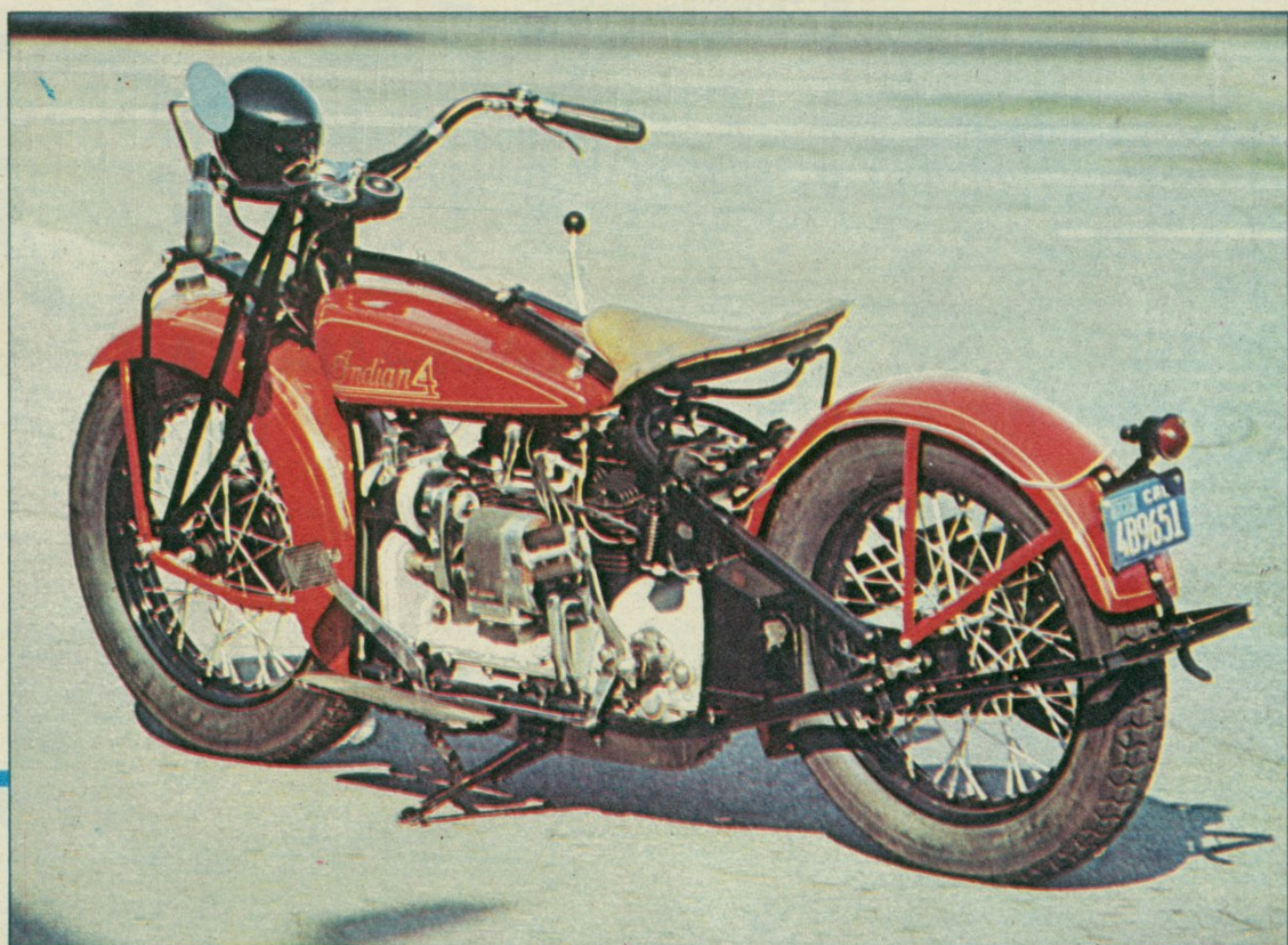
ХАРЛИ - ДЕЈВИДСОН (С А Д)

Возила ове марке некада су владала на познатим тркама Америчког мотоциклистичког удружења (АМА). Модел из 1928. године на слици доле има двоцилиндрични четворотактни мотор од 1100 кубика са главом која се не може скидати. Сам мотоцикл је, како се то често радило 30-их година, ради олакшања лишен предњег браника и постиже брзину од 190 километара на час.

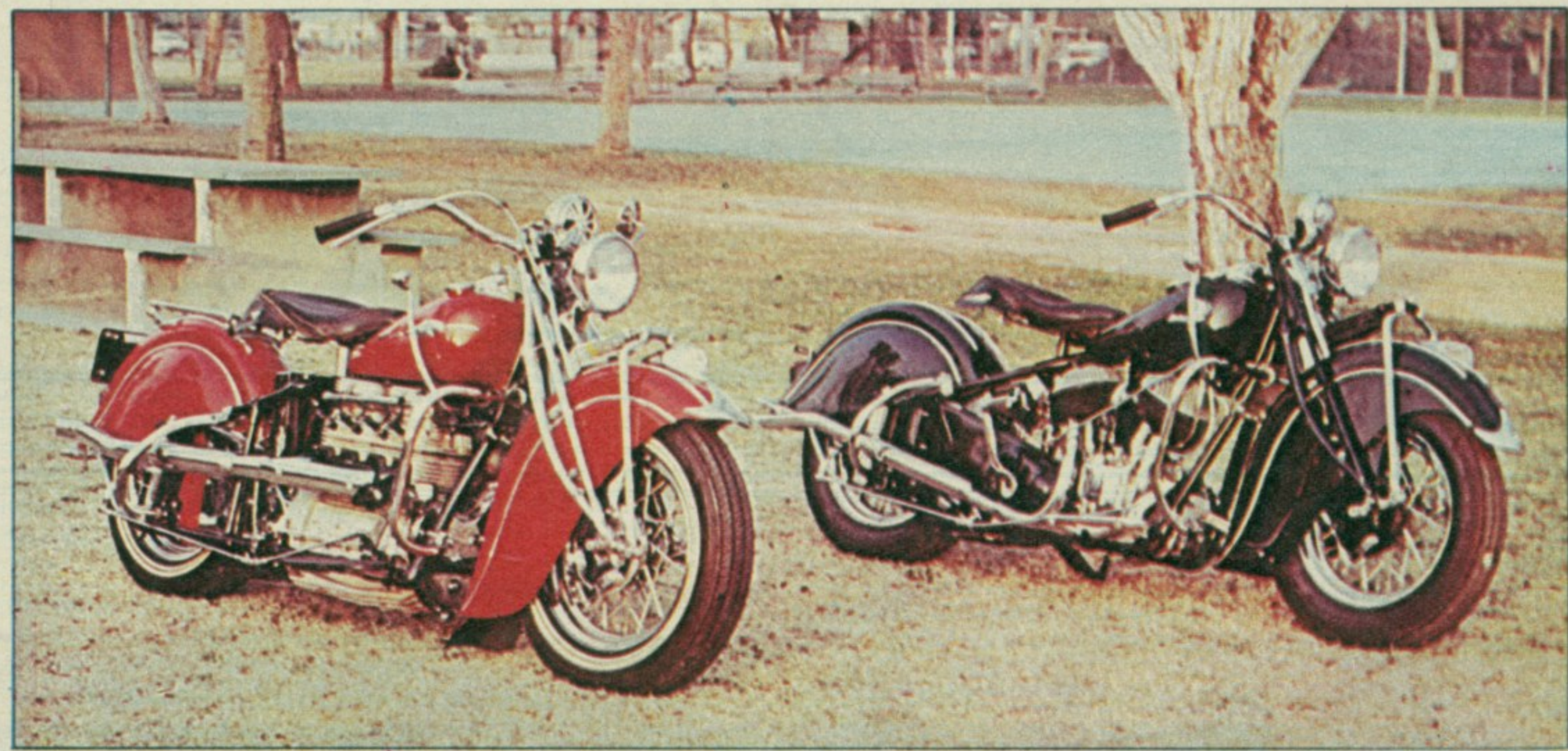
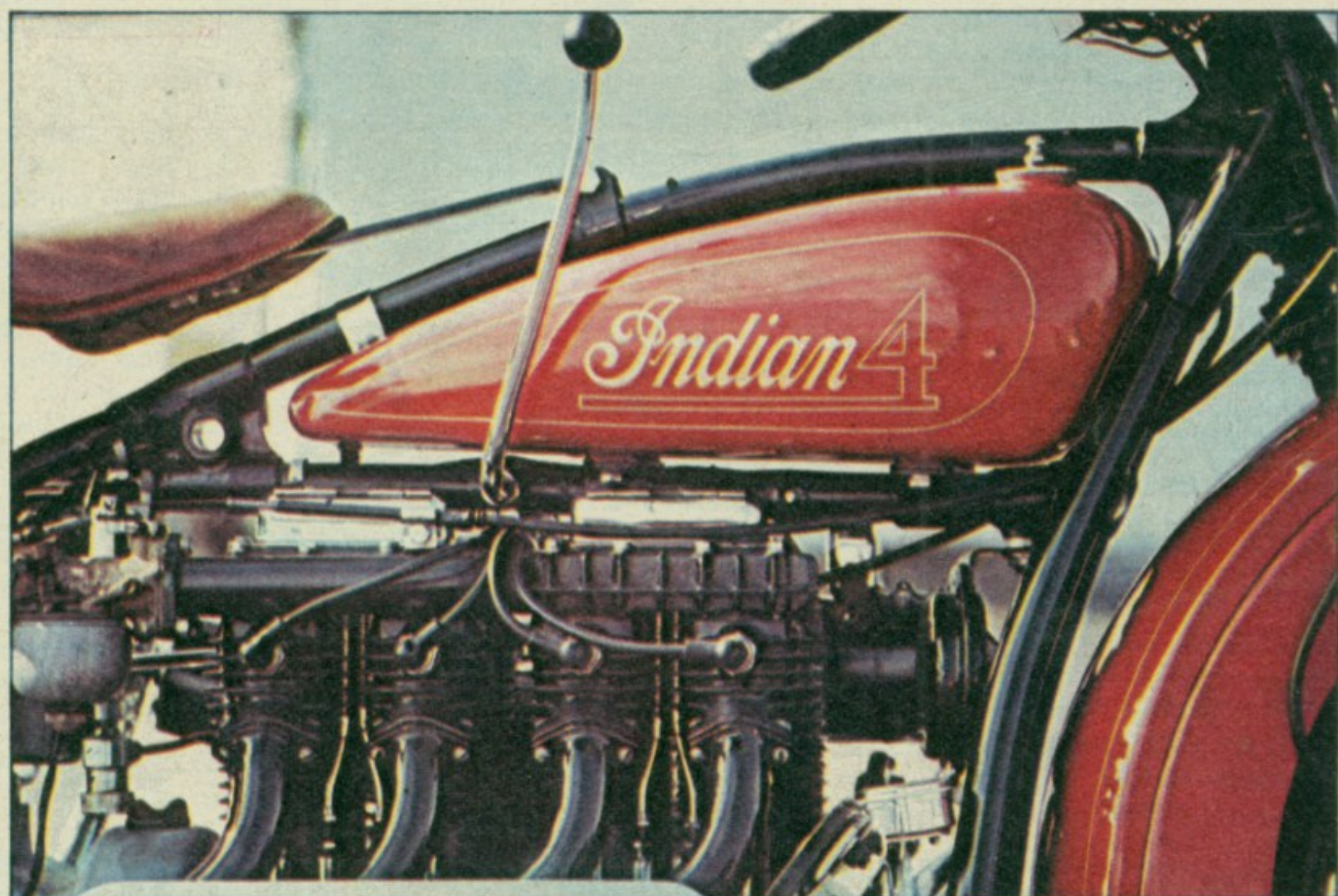
КАО

И!

ИНДИЕН (САД)

Ова чувена фабрика је готово 50 година конкурисала Харлију и Дејвидсоу — све док је британски и јапански произвођачи нису бацили у заснак. Модел из 1948. године (црни на слици доле) има двоцилиндрични четворотактни мотор „V“ конструкције од читавих 1300 кубика! Са својих 60 коњских снага развија брзину од преко 185 километара на час.

КРОКЕР (САД)

Све до 1935. године Американац Ал Крокер успешно се бавио продајом мотоцикла марке ИНДИЕН а онда је одлучио да се и сам окуша у конструкцији возила на два точка. КРОКЕРИ су се производили само до почетка другог светског рата, па их данас има веома мало. Модел на слици потиче из 1939. године и добар је пример вештине свог конструктора. Двоцилиндрични мотор има за премину од 1000 кубика и незаштићену брегасту осовину. Убачен је у оквир „Харлијеве“ производње за трке по прашњавом терену. Развија брзину од 185 километара на час.

КАД ОТКУЦА ПОЈОК

ОБИЧАЈ ЈЕ У НЕКИМ ЗЕМЉАМА ДА СЕ ЉУДИ ПРЕ НОВЕ ГОДИНЕ ОСЛОБАЂАЈУ СТАРИХ СТВАРИ

Не знамо да ли ће се у ноћи између две године, кад испраћамо стару и дочекујемо нову, неки од космонаута наћи високо изнад наше планете Земље. Он би могао да из свог космичког брода, ако би згодно подесио свој лет, посматра двадесет и четири дочека Нове године. Јер, то свакако знате, Нова година не наступа истовремено на свим меридијанима наше планете. Она најпре стиже на такозвану датумску границу која се налази на 180-ом степену географске дужине, и то по нашем времену у 11 часова пре подне 31. децембра. Ту „прву“ Нову годину готово нико не дочекује, јер сто осамдесети подневак пролази читавом својом дужином преко Тихог океана. Он сече само мало Врангелово острво у Северном леденом мору и крајњи североисточни рт Азије према Беринговом мору. Одатле Нова година креће на запад преко Аустралије, Азије, Европе, Африке и Америке, све до друге стране датумске границе. Тако Нова година стиже у Москву два часа раније него код нас, а Парижани је славе кад је у Југославији један час после поноћи.

Три жеље

А кад Нова година стигне, кад поноћ почне да откуцава, људи је у разним земљама дочекују на разне начине.

У Енглеској између првог и последњег откуцаја сата треба бити брз па написати три жеље на комадићу свиленог папира, тај папирић спалити, пепео сипати у чашу вина а чашу испити до дна. У том случају, верује се, постоји могућност да се једна од тих жеља испуни.

У Јапану, да би се осигурала срећа у новој години треба, пре но што она почне, вратити све дугове. На своју новогодишњу трезу Јапанци обавезно износе танке дугачке макароне који симболишу дуговечност, пиринач који значи изобиље, шарана јер ће онда бити снажни и пасуљ да би били здрави.

На Хантима се празник Нове године сматра за почетак новог живота. Због тога се уочи празника домови чисте из темеља, стари намештај поправља или се купује нов, а завађени мире.

У Италији се такође пре наступања нове године ослобађају стари ствари које, чак и усред Рима, једноставно избацују кроз прозор на улицу.

У Шпанији и на Куби приликом сваког откуцаја часовника, који означава поноћ треба прегрести по једно зрно грожда.

У Русији, кад откуца поноћ, девојке излазе из кућа и првог пролазника који наиђе свака од њих запита за његово презиме. То је стари обичај проистекао из исто тако старог веровања да ће јој се будући муж презивати као први пролазник у новогодишњој ноћи.

У Ирану се Нова година слави у марту. Пуцају топови, породица је окупљена око свечано украшене трпезе на којој обавезно стоји чаша. У њој пливају један зелени лист и жива рибица — симболи живота и дуговечности. У тренутку кад топови објаве крај старе године свако треба да држи у руци сребрни новчић јер се верује да ће онај, који то не учини, целу годину провести у туђини.

У Монголији, земљи пастира, Нова година се дочекује под ведрим небом. Деда Мраз се појављује с великим бичем у руци, носећи дуванкесу и огњило, верне пратиоце пастира који читав живот проводе усамљени, идући за својим стадима.

На Полинезијским острвима за Нову годину се праве породичне посете, и то „у пуном саставу“. Пошто те посете треба и вратити, новогодишње славе траје понекад и два месеца.

У Кенији је Нова година највећи народни празник. Кенијци га дочекују на води јер у то време у њиховој земљи владају велике врућине. Сви који живе крај језера Чад поседају у чамце и годину која долази почињу купањем. Тога дана је на трпезама Кенијаца обавезна печена овчетина.

Глинене чесићке

Обичај празновања Нове године у Европи води порекло из старог Рима, из празновања јануарских календара — првог дана месеца јануара.

Том приликом Римљани су даровали Јанусу, богу свршетка и почетка кога су сматрали чуварем среће и имања, месо и со, тамјан и вино. Првог дана нове године римске куће освануле би украшене лавором и венцима од зимзелена и палмових гранчица. Поред тога што су се узајамно даривали, Римљани су слали једни другима и нарочито украшене таблице од печене иловаче, такозване стрене, на којима су биле исписане најлепше жеље за годину која почиње.

Нова година није се у Европи увек славила 1. јануара. Поред овог датума, као почетак нове године узимани су и други, обично везани за почетак неког годишњег доба или за веће хришћанске празнике. Код Византинца, Руса и већине Јужних Словена, Нова година се славила 1. септембра. Код осталих европских народа као први дан нове године узиман је, на пример, први или двадесет пети март, када

се празнује хришћански празник Благовести, или пак, 25. децембар, празник Божића, како се обично рачунало код Италијана, Мађара и Немаца.

По старинском обичају руски цар Петар I дочекао је 1. септембра у московском Кремљу Нову 7208. годину „од стварања

света“. А 15. децембра уз свечане звуке добоша гласници су објавили народу царски указ коме ће се убудуће почетак године рачунати не од 1. септембра, већ од првог јануара. И заиста, 1. јануара плотуном из 200 топова оглашен је у Москви почетак 1700. године.

Враићке нам наша 3 месеца

У Енглеској се тада Нова година још дочекивала по старом, 25. марта. Тек пола века касније, после дугих и јучних расправа, енглески Парламент је одлучио да почетак 1752. године помери унапред, на 1. јануар. Вест о тој реформи дочекана је с негодовањем. „Због чега су нам скратили 1751. годину? — узбуђивали су се Енглези. — Вратите нам наша три месеца!“ — упорно су захтевали. Нарочито су се узбуђивале даме из дворских кругова које су се буниле што су наједном постале старије за три месеца и 25 дана.

Француска, Шпанија, Португал и Италија прихватиле су данашњи, грегоријански календар према коме нова година почиње 1. јануара, 1582. године. Аустрија је нови календар усвојила 1584, а Мађарска 1587. године. Оне наше покрајине које су биле у склопу ове две државе такође су рано имале нови календар. У Србији, Македонији и Црној Гори све до 1919. године важио је стари календар који је према данашњем „закашњавао“ 13 дана.

СВИМА СРЕЋНА НОВА ГОДИНА!

НОВОГОДИШЊИ
ЗАБАВНИКОВ
КВИЗ

У свакодневном говору често употребљавате речи и називе о чијем пореклу вероватно никад нисте ни размишљали. Међу њима се налази и ових 15 назива који су вам можда познати. Међутим, ако порекло неке од ових речи ипак не знате онда прочитајте одговор на 50. страни.

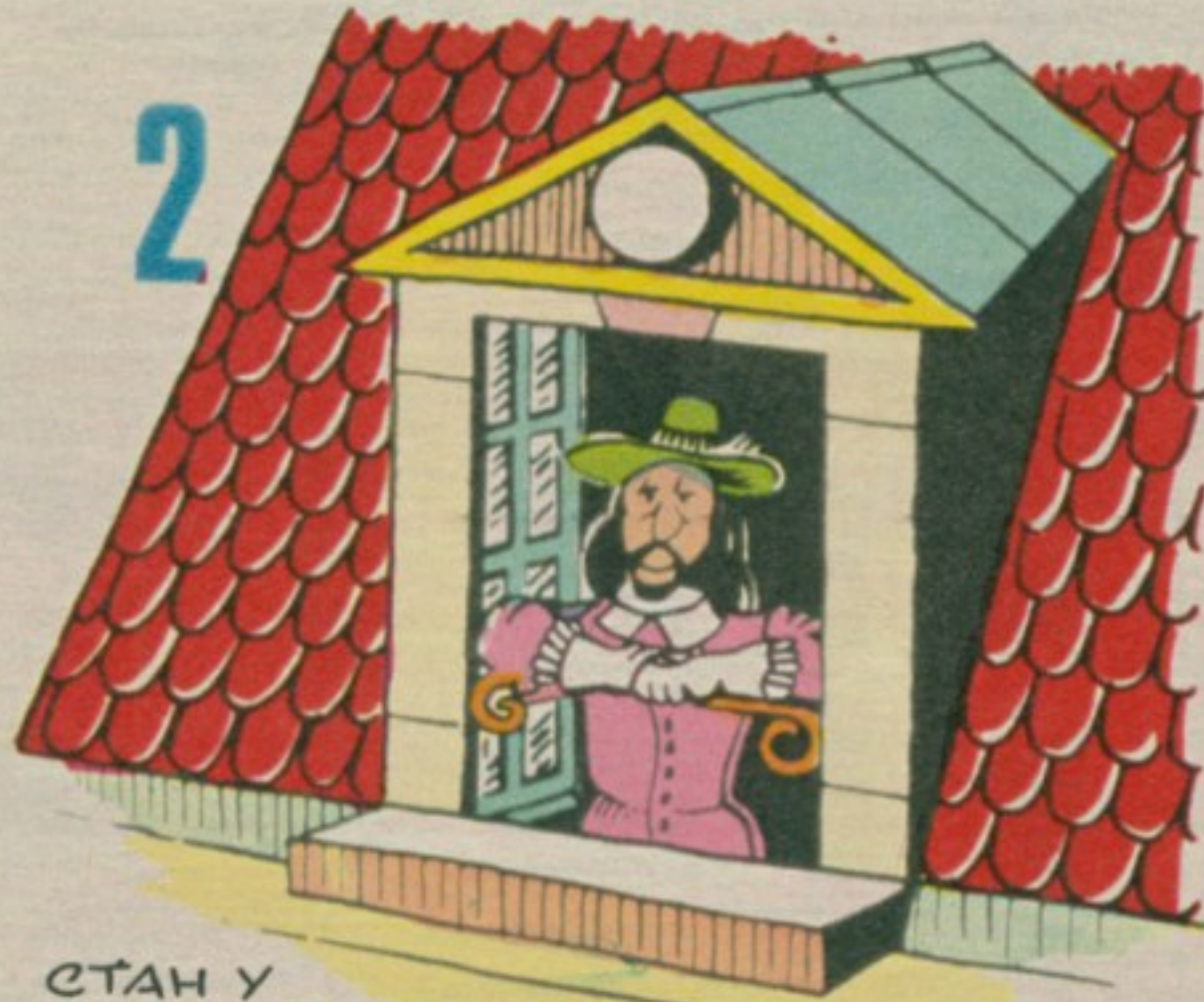
ШПАГЕТИ НА КИНЕСКИ НАЧИН

ДА ЛИ
ЈЕ
ФОТО-
АПРАТ
ПРОНА-
ШАО
М.
КОДАК?

1

2

СТАН У
ПОТКРОВ-
ЉУ ДОБИО ЈЕ
ИМЕ ПО
ФРАНСОА
МАНСАРУ?

5

СЕНДВИЧ
ЈЕ ДОБИО
ИМЕ ПО
СЕНДВИЧКИМ
ОСТРВИ-
МА?

6

КАРДАН-
СКУ ОСО-
ВИНУ ПРО-
НАШАО ЈЕ
ИТАЛИЈАНСКИ
НАУЧНИК
КАРДАН-
НО?

7

СОС БЕШАМЕЛ
ЈЕ ДЕЛО РУКУ
ФРАНЦУСКОГ
МАРКИЗА
БЕШАМЕЛА?

ДА ЛИ
ЈЕ РЕЧ
БАНКА
АМЕРИЧКОГ
ПОРЕКЛА?

8

9

ДА ЛИ ЈЕ РЕЧ
КАПРИЦ
ФРАНЦУСКОГ
ПОРЕКЛА?

10

ИМЕ
ЦВЕТА
БЕГЕНИЈЕ
НАСТАЛО
ЈЕ ПО
ТУРСКОЈ
РЕЧИ
БЕГ?

11

ДА ЛИ ЈЕ РЕЧ
КОВАЛТ НАСТАЛА ОД
ИМЕНА ЗЛОГ ДУХА
КОВАЛА?

12

ДА ЛИ ЈЕ ВАНДАЛИЗАМ
ТУРСКА РЕЧ?

ДА ЛИ ЈЕ
ИТАЛИЈА
ПОСТОЈБИНА
ШПАГЕТА?

13

ДА ЛИ ЈЕ КИН
ДОБИО ИМЕ ПО ЖЕНИ
ШПАНСКОГ ВИЦЕКРАЉА
КИНКОНИ?

14

ДА ЛИ
ЈЕ РЕЧ
БОЈКОТ
НАСТАЛА
У
СТАРОМ
РИМУ?

15

Радионица у Казне-
но-поправном заво-
ду у Парнасу, у
америчкој држави
Вермонт. За тезга-
ма стоји 87 људи и ради хи-
драуличним пресамa и дру-
гим алатом. Израђују се мно-
ги предмети од метала. За-
мислите каква ту бука вла-
да!

Колица са двадесетак ме-
талних плоча, материјалом
за обраду, полако су прола-
зила крај мене. Возио их је
Џим Бишоп. Већ 15 година
био је то његов посао. За
овог четрдесет петогодиш-
њака није постојала нада за
помиловање или условно
пуштање на слободу. У др-

БЕГУНЦИ У ТЕНКУ

жави Вермонт ако неко уби-
је полицајца то се не праш-
та.

НЕМАМ ГДЕ ДА СЕ САКРИЈЕМ

Нагнут над тезгом радио
сам кад ми се учинило
да је неко рекао: „Па-
зи, Џоне Гленоне!“, али
у оној буци нисам био сигу-
ран. Наједном Чарлс Груен
бацио се на мене и повукао
ме са собом. Пали смо зајед-
но на под неких 6 метара
даље. Чарлс је био новајли-
ја, дошао је тек пре неколи-
ко месеци. Осуђен је на пет
година због крађе аутомоби-
ла.

Погледао сам на место где
сам стајао још пре једног
тренутка: тамо је био прави
крш. Металне плоче су биле
разбацане на све стране. То-
вар је склизнуо са колица
Џима Бишопa и да ме Чарлс
Груен није повукао, сада
бих био раскомадан.

— Жао ми је, Џоне. — из-
вињавао се Џим. — Не знам
како су склизнуле...

По његовом погледу знао
сам да лаже.

Исте вечери док смо гле-
дали филм, Чарлс Груен се
прикрао до мене у мраку,
чучнуо и прошаптао:

— Ово је можда послед-
њи пут што с тобом разгова-
рам. Стари Бил ми је рекао
да се други пут не мешам.
Био је љубазан, али сам
добро разумео претњу. Они
те неће оставити на миру,
али не очекуј да ти поново
помогнем.

Шапатом сам му захвалио,
али он није чуо моје речи,
већ је нестао у мраку. Ме-
талне плоче су, дакле, на-
мерно склизнуле. Џим Би-
шоп је хтео да ме убије.
Зашто? То заиста нисам
знао. Први пут у току годи-

ну дана колико сам био у
Парнасу осетио сам страх.
У оваквом затвору, ако неко
науми да ме убије, то ће и
учинити јер немам где да се
сакријем.

ИЗДАТИ СМО

О својој прошлости немам
шта много да причам. До-
вољно је да знате да сам од
21 до 24 године зарађивао
хлеб пљачкањем камиона на
друмовима Нове Енглеске.
У томе су ми помагала још
четворица. Сви смо радили
под контролом из Бостона.
Добијали смо проценат ка-
да се прода украдена роба.
И сам знам да то није пош-
тено, али тада ми је то од-
говарало и добро сам зара-
ђивао — око 2000 долара не-
дељно за свега неколико ча-
сова лаког рада.

А онда, 20. септембра 1970.
око 11 сати увече нас пето-
рица зауставили смо камион
који је возио крзно за Ка-
наду и Френк Бонет, наш
вођа и главна веза са Бос-
тоном, почео је да малтре-
тира возача.

— Пустите човека на миру!
— опоменуо сам га, али то
ништа није помогло. Најед-
ном су наишла полицијска
кола из оба правца — неко
нас је издао! Да смо се пре-
дали, прошли бисмо с ма-
њим казнама, али за ђавола
Бонет је припуцао на поли-
цијска кола, у фарове. Ба-
цио сам се у јарак. Почело
је пуцање и у једном
тренутку угледао сам Бо-
нета, пуцао је у возача и убио
га. Нисам могао да схватим
зашто је то учинио. Није би-
ло потребе, није било раз-
лога. Бонет је знао да сам
га видео.

Кад се утишала паљба, на
нашој страни су била три
мртва а са њихове возач.

Бонет и ја смо изведени
пред суд 24. децембра 1970.
Ја нисам учествовао у пуш-
кању, нисам имао код се-
бе оружје, нисам био рани-
је кажњаван и осуђен сам
на 10 до 15 година робије,
већ према томе какво ће би-
ти моје понашање у затвору.
Френк Бонет је осуђен на 25
година робије. Судија је
жарко желео да му суди за
убиство возача, али није се
могло доказати да је то он
учинио. Ја сам ћутао. Неде-
љу дана касније, уочи Нове

године обојица смо стигли у
Парнас.

Био је то један од најбез-
беђенијих затвора у Новој
Енглеској. Тмуран, сив, на
све стране стражари. Од о-
пасног пљачкаша постао
сам примеран затвореник.
На то је утицао и шок од
хапшења и долазак у затвор,
као и она четири мртва на
аутопуту. Посебно возач. До
нео сам одлуку: кад одроби-
јам, продаваћу шаргарепу
на пијаци али са кримина-
лом нећу више имати везе!

РАЗГОВОР СА СТАРИМ БИЛОМ

Постао сам један од нај-
примернијих затвореника
јер сам желео да добијем
помиловање или да условно
будем пуштен раније. То ни-
како није значило да ћу ода-
ти Френка Бонета. Не, то
не бих учинио јер сам и ја
био члан подземља. Уоста-
лом, то не би повратило во-
зача у живот, а коначно —
бојао сам се освете. Али,
Френк Бонет је остао прави

криминалац и нас двојица
смо се потпуно разишли у
затвору.

Све до случаја с колицима
који се одиграо 25. октобра
1971. живео сам мирно у Пар-
насу и сада ми није било јас-
но зашто је Џим Бишоп по-
кушао да ме убије. Одлучио
сам да поразговарам са ста-
рим Билом Хартогом. Он је
у једном сукобу за време
прохибиције убио четири чо-
века и осуђен је на доживот-
ну робију. Да му је неко са-
да понудио помиловање,
овај седамдесетогодишњи
старац вероватно би одбио.
Исувише је дуго био у зат-
вору да би могао да се сна-
ђе изван његових зидина. А
у затвору је имао посебан
положај и углед, уживао је
поверење и затвореника и
управе затвора.

Стари Бил и ја смо следе-
ћег поподнева шетали један
крај другог у дворишту. Од
њeга сам сазнао ко и зашто
жели да ме убије. Управо у
то време основана је нова
сенатска комисија за испи-
тивање криминала и шефо-
ви бостонске банде, за коју
смо некад радили, осудили
су мене и Бонета на смрт.

ЗНАЛИ СМО ДА НАС НЕГДЕ У ЗАТВОРУ ЧЕКА СМРТОНОСНА КЛОПКА. ЈЕДИНА НАДА БИЛА ЈЕ ДА ПОБЕГНЕМО И ТО ШТО ПРЕ!

ли тако да имамо преглед са свих страна.

Нико ништа није говорио, али сви су знали. На пример, Бонет и ја смо се увек туширали сами. Нико није хтео да буде присутан кад нас буду ликвидирали.

Френк Бонет је издржао још два дана, а онда ми је рекао:

— Шта ћемо, Џоне. Не могу више.

То ми се допало. Мој бивши шеф, окрутни револвераш са ауто-пута није могао више. Ја сам већ одлучио шта треба да урадим. Идеју су ми дала колица са металним плочама. Побећи ћемо из Париса. Та одлука ми је тешко пала јер сам поново морао да дођем у сукоб са законом и уништим оно што сам се трудио да постигнем у протеклој години.

ЦИРКУСКА КАНТА

Рекао сам Џиму Бишопу да ми је потребно десет јакних металних плоча. Када је почео да ми објашњава да је то немогуће, запретио сам му да ћу се обратити управи затвора и понудити им да склопим споразум.

Пре завршетка рада плоче су ми биле донете у радионицу.

Џим ме је десетак пута питао шта ће ми плоче, али нисам хтео да му одговорим. Чак и да сам му рекао, не би ми поверовао. Најзад, ко би ми поверовао да намеравам да направим тенк и њиме пробијем затворске зидине на путу у слободу?

Прве недеље, а недељом се чак ни у затвору не ради, Бонет и ја приквали смо се до радионице. Није нам било тешко да уђемо. Већ годинама постојала је копија кључа за који су знали само затвореници.

Бонет је био блед као крпа. Опменуо сам га:

— Постоје велике могућ-

ности да нас изрешетају мецима. — Он је ћутао. — Хтео сам само још једном да ти пружим прилику да одустанеш. Претпостављам да ове дебеле плоче могу да задрже метак, али нисам сигуран.

— Добро... Добро... Знам све... — прекинуо ме је.

Први пут за четири године, колико сам га познавао, дивно сам му се. Бојао се више од мене, а ипак је остао са мном.

Коллица су нам послужила као рам за прављење тенка. Обложили смо их са свих страна металним плочама. Како смо радили обојица, то није дуго потрајало и наш тенк је био завршен. Био сам разочаран. Замисљао сам неку врсту немачких оклопних кола, а пред нама је стајала циркуска канта.

Сели смо у наш тенк, упалио сам јак мотор и кренули смо. Разнео је дрвена врата радионице као да су од папира. Управио сам га ка капији. Стотине људи у сивим оделима који су шетали двориштем стали су и посматрали нас. Бонет је провирио кроз отвор са једне стране и викнуо им да се склоне. Направили су нам пролаз, а пружали су нам и одличан заклон. Ниједан стражар се није усудио да пуца.

А онда су чувари ступили на сцену. Ти људи су знали свој посао. Почели су да растурају затворенике и тек када је 800 људи побегло у страху, почела је пуцава.

Меци су се одбијали о плоче. Плашио сам се само да нас стражари не стигну и почну да пуцају кроз отворе које смо оставили са сваке стране, да би имали преглед ситуације. Терао сам тенк право на капију. Чувар са капије покушао је да се попне на тенк и Бонет га је ударно песницом и отео му пушку. Поново Бонет са оружјем!

Тенк је срушио капију, меци су фијукали изнад наших

глава, ударили о тенк. Најзад смо се нашли ван затворских зидина. Почео сам да се смејем...

БОНЕТ ПОНОВО С ОРУЖЈЕМ

Ускоро смо пролазили кроз брежуљкаст крај, бар седам километара удаљени од наших гонилаца. Можда ћемо успети и да пређемо канадску границу. Без обзира на све, важно је било да смо слободни. То, међутим, Френку Бонету није било најважније. Кад смо сели да се одморимо, уверио је пушку на мене.

— Ово је добро место — рекао је. — Када те нађу, они у Бостону ће знати да сам извршио њихово наређење.

Изнад мене је била грана. Скочио сам, али први Бонетов метак сломио ми је чла напак на руци. Није стигао да испали други, ударио сам га ногом у лице, затетурало се, пао у оближњи поток и остао да лежи у њему. У паду је сломио врат. Ја сам остао да седим крај потока и ту су ме два сата касније нашли: хеликоптер, полиција, војска, стражари из затвора и ко зна колико паса. Познавао сам једног стражара, Ла Бушеја. Он је спречно остао да ми разбију главу.

— Зашто ниси бежао! Ниси тако тешко повређен — упитао ме је.

— Променнио сам мишљење — одговорио сам.

Пре свега, силни пуцњи који су последњих часова испалили на мене, деловали су убедљиво. Друго, нисам се више бојао бостонских шефова, био сам љут на њих. Ако су ме већ осудили на смрт, онда пре тога могу баш и да испричам све што знам и будем помилован.

Џон Гленон

Бојали су се да их на новом саслушању не одамо.

Те вечери Бонет ми је пришао. И он је добио поруку. Иако се нисмо трпели, знали смо да ћемо одсад морати да се држимо заједно. У хелији смо били безбедни. У свакој по два затвореника, такво је правило у Парису. Ту нас неће убити јер би се одмах знало ко је убица. Права опасност чекала нас је изван ње. Међу 800 робиташа, свако је могао бити наш убица. Зато ни у кога нисмо имали поверења. Нисмо се обратили за помоћ уп-

рави затвора јер је она, како смо сазнали од старог Бида, знала шта се догађа. Пуштала нас је да се презнојавимо од страха и, када дођемо до ивице нервног слома, понудиће нам да нас пребаци на неко сигурније место, али ми ћемо морати заувек врат да кажемо шта знамо.

Све време које смо морали да проведемо изван хелија је Френк Бонет и ја били смо заједно. Нисмо се приближавали тешким машинама, настојали смо да увек будемо у близини стражара. У дворишту смо увек стаја-

У ИДУЋЕМ БРОЈУ
КОМПЛЕТАН СТРИП
РИП КИРБИ:
„СМАРАГДНА
БУБА“

ЦРНА БРАДА И ИНДИЈАНЦИ

БУДИТЕ
ДЕТЕКТИВ...

ЗЛОЧИН ЗБОГ СМАРАГДА

Инспектор Жеди је тога јутра одлучио да затражи од шефа део годишњег одмора и мало одахне од напорног рада.

Пошто је добио одсуство, спаковао је у путну торбу нешто својих личних ствари, сео у кола и тек тада одлучио да крене ка познатом белгијском одмаралишту Кнок.

Био је почетак новембра и инспектор је уживао у лепом, приморском пејзажу. Велика већина туриста је већ била отишла, плаже опустеле, а јесење сунце чинило је да се инспектор боље осећа.

Пошто се дан-два одморио у Кноку Жеди је решио да скокне до Холандије. Холандску границу прешао је код Слунса, гаражирао свој аутомобил у близини једног старог млина претвореног у ресторан, и пошао да прошет по овом живописном градићу. Заморен пешачењем, инспектор је сео на терасу једног ресторана и поручио кафу. Изненада, његова пажња привукла су једна огромна америчка кола, с калифорнијском регистрацијом, која су се једва провлачила уским улицицама. Власник кола, момак бронзаног тена, паркирао их је испред ресторана, сео за сто до Жедијевог и поручио виски.

Ускоро за Американчевом седе један туриста у шареној кошуљи, с наочарима и с камером око врата. Испујајући пиће које му је у међувремену послужено, он се обрати Американцу: — Па, Бастер, шта има ново?

Американец слеже раменима и до Жедијевих ушију допре само полугласно мрмљање неких цифара. Затим се незнанац изгуби нечујно као што је био и дошао.

Кад је сунце већ почело да се клони западу, Жеди је сео у кола и вратио се у белгијску бању Кнок. Пред вечеру свратио је у један бар на пиће. На своје изненађење, за једним столом поново је угледао Американца Бастера. Пред њим је опет био виски а поред њега стајао је неки млади брадати хипик у црном џемперу.

И овога пута до Жедија је допрло нејасно помињање неких цифара. Мада је био на одмору, у Жедију се пробудио детективски дух: осетио је да овде није све у реду, мада не би умео да објасни шта. Можда је Бастер нешто продавао, можда куповао, али све је то било некако чудно.

И зато, чим је Американца устао од стола, Жеди је одлучио да га прати.

После краће шетње Бастер је отишао у један италијански ресторан. Једно време изгледало је као да га занима само вечера. Тако је било све до тренутка док један дебели човек није сео

за његов сто и на јеловнику исписао неке цифре.

Американец потврдно климну главом као да одговара на исписано питање, а дебељко поручи шпагете на болоњски начин и вино кјанти.

После вечере Американец сам седе у своја кола и упути се у правцу Звина. Жеди га је упорно пратио. У једној усамљеној алеји Бастер је зауставио кола и осветлио таблу са инструментима. Инспектор је из прикрајка видео да Американец држи нешто у рукама и пажљиво загледа.

Изненада се из помрчине створила нека прилика која је хитро отворила врата Американчевог аутомобила и међу њима је настало гушање. Американец је очигледно био јачи јер се његов противник брзо повукао и замакао међу дрвеће.

Инспектор је помислио да је дошао тренутак да се и он умеша. На прстима је пришао колима и успео да види шта то Бастер држи у руци. Били су то крупни, блистави смарагди, можда пола туцета.

— Извините, господине, обратио се Жеди Бастеру.

— Учинио ми се да вас је неко напао. Могу ли да вам помогнем?

— Не...

И огромна песница сручи се на Жедијеву главу.

Кад је инспектор Жеди дошао себи од Американца више није било ни трага.

☆☆☆

Нашао га је сутрадан, док је читао новине за доручком. Једна фотографија на првој страни приказивала је велика америчка кола и у њима Бастера, устрељеног посред срца.

☆☆☆

У полицијској станици инспектор Кардоен пажљиво је слушао извештај свог француског колеге.

— Сва тројица о којима сте ми сад испричали, инспекторе Жеди, добро су нам позната. Не брините на њих, ми смо их лако. А затим поче да прича:

— Бастера Шервуда тражи енглеска полиција због крађе смарагда. Неко га је убио да би се дочепао тих драгуља. Према мишљењу судског лекара злочин је из

вршен између 11 часова и поноћи. Кола са мртвим Бастером пронашла је полиција. Трагови борбе су очигледни: на сломљеном часовнику на његовој руци казаљке су показивале 11,15 часова.

☆☆☆

Ускоро су сва тројица осумњичених ухапшена а на саслушање у полицију позван је инспектор Жеди.

Први, туриста с шареном кошуљом, звао се Бerti Херман и он је изјавио:

— Признајем да су ме смарагди интересовали и понудио сам Бастеру извесну суму за њих, али га ја нисам убио. Од 10 часова увече до пола дванаест седео сам у ресторану „Круна“. Можете да проверите... Затим сам се прошетао ко лима по околини.

Други осумњичени, хипик с дугачком косом и брадом, звао се Џеки Лауренс и он је рекао:

— И мене је драго камење интересовало. Али, ја нисам убица! Од 9 до пола дванаест увече налазио сам се на тераси хотела „Нелзон“. Кад је у 11,20 часова почео пљу-

сак, склонио сам се унутра, у бар, и ту остао још десет минута. Чекао сам да пљусак престане. Међутим, како киша није престајала, обукао сам кишни мантил и шетао по кеју до поноћи.

И најзад, трећи осумњичени, дебељко, изјавио је да се зове Морис Херцог и да се у италијанском ресторану случајно нашао са Американцем Бастером. Признао је да му је понудио извесну своту за смарагде али да Американец није рекао ни да, ни не. Од 9 до 11 часова био је у биоскопу, сам, али не зна да ли би ко то могао да потврди. У 11,20 се вратио у хотел и са газдом и неким туристима играо карте до пола један ноћу!

☆☆☆

— Шта мислите? упита инспектор Жеди свог белгијског колегу.

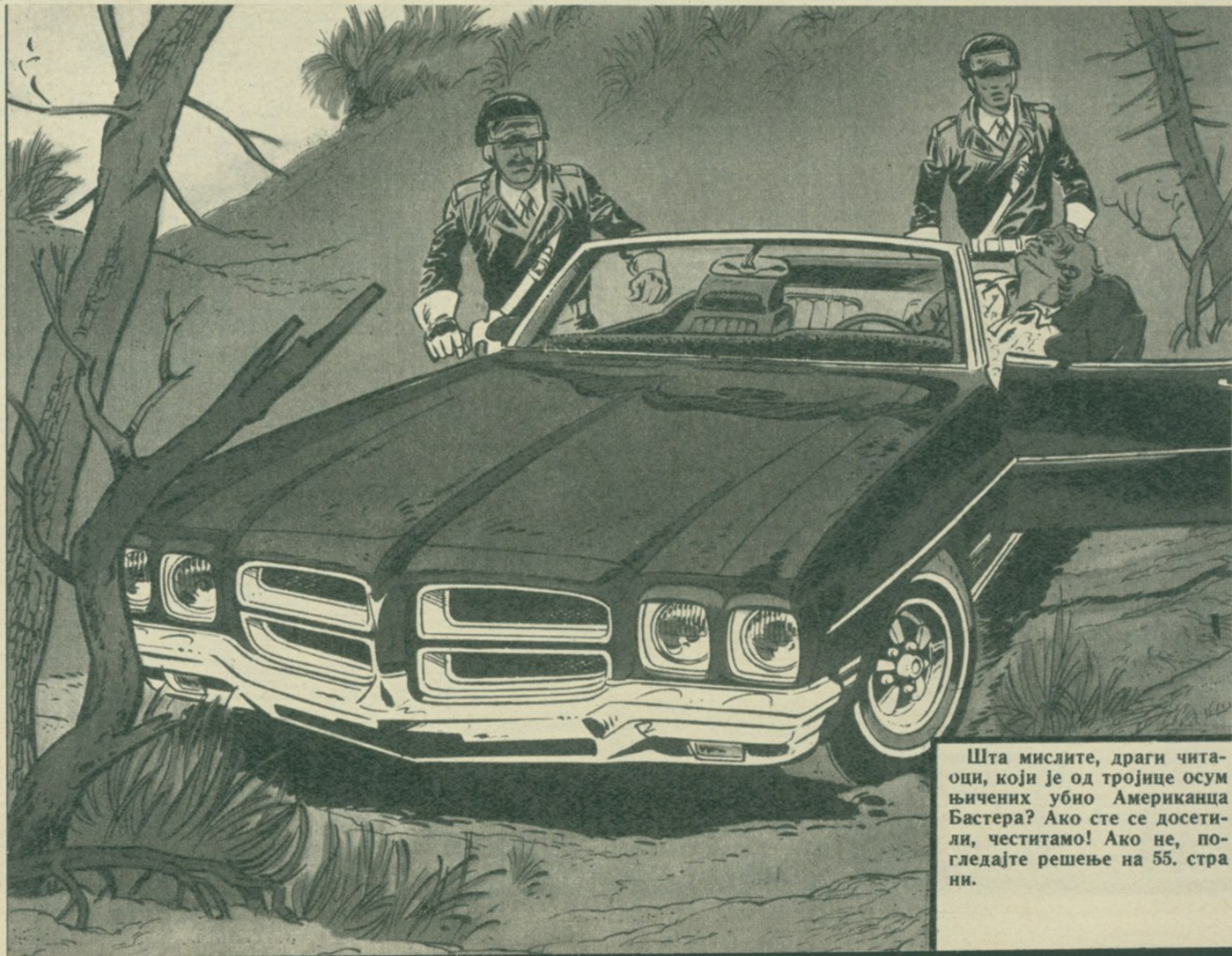
Инспектор само слеже раменима.

— Проверавали смо њихове алибије. Бerti Херман је остао код „Круне“ од 10 до 11,30. Џеки Лауренс је заиста био у „Нелзону“ и изашао је тек око пола дванаест. Што се тиче Мориса Херцога, он је можда и био у биоскопу. У хотелу су потврдили да је од 11,20 до пола један ноћу играо карте.

— Па...

— Не знам ни сам шта да мислим. Још лутам... Часовник на Бастеровој руци је можда намерно дотеран да показује 11,15 часова а можда је злочин стварно и почињен тек после пола дванаест...

— Чини ми се, драги колега, да ја знам ко је убио Бастера, примети инспектор Жеди. То је...

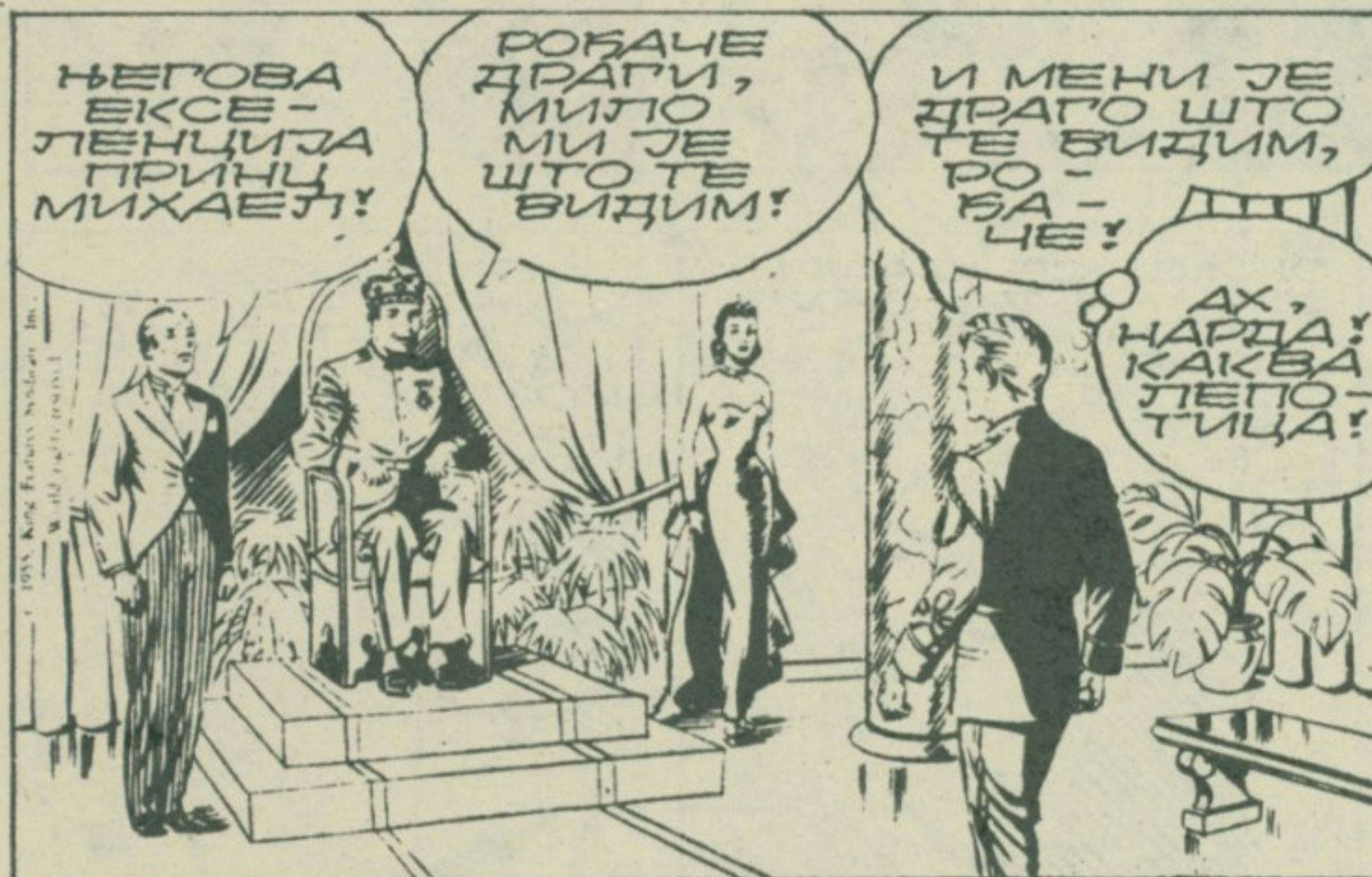

Шта мислите, драги читаоци, који је од тројице осумњичених убио Американца Бастера? Ако сте се досетили, честитамо! Ако не, погледајте решење на 55. страни.

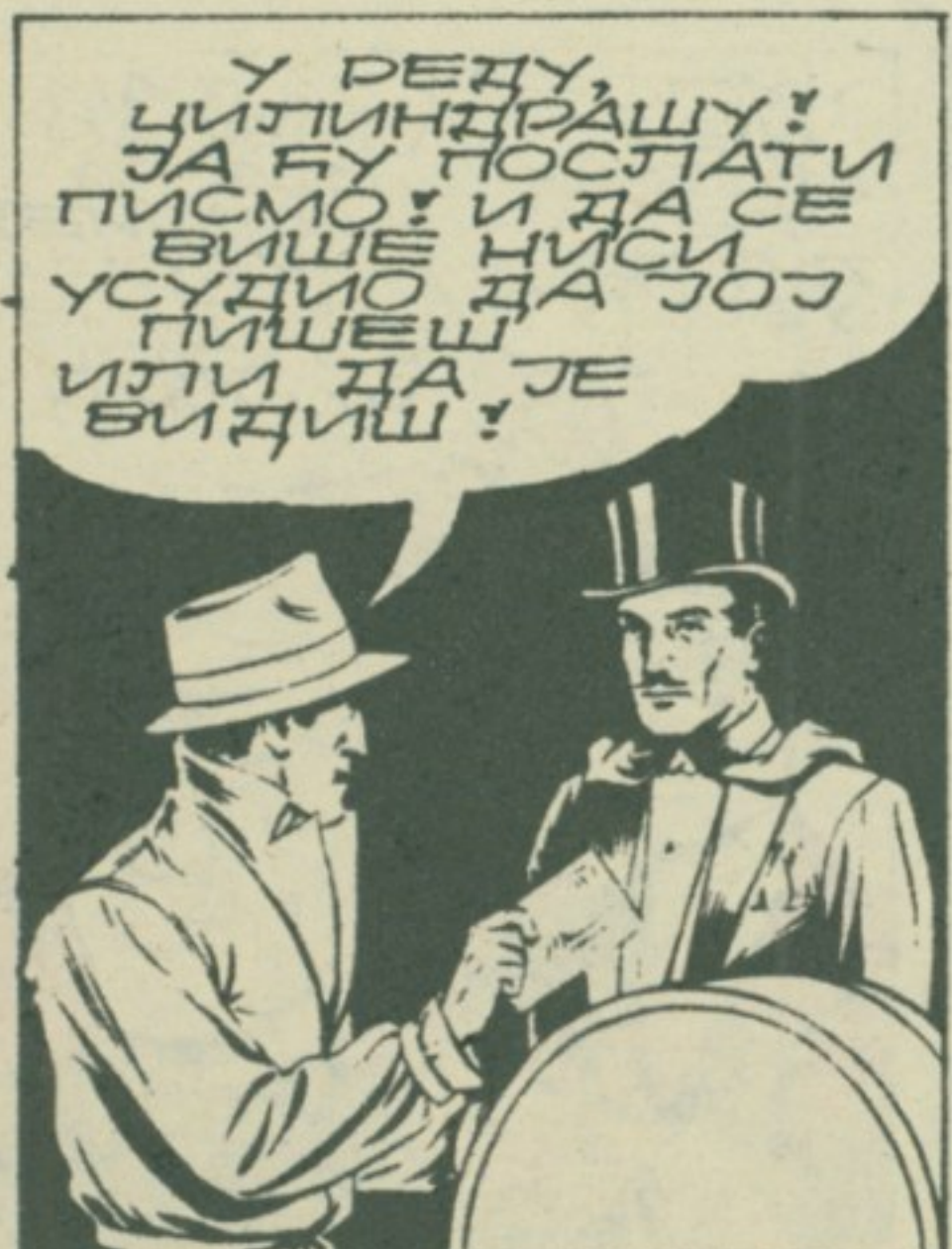
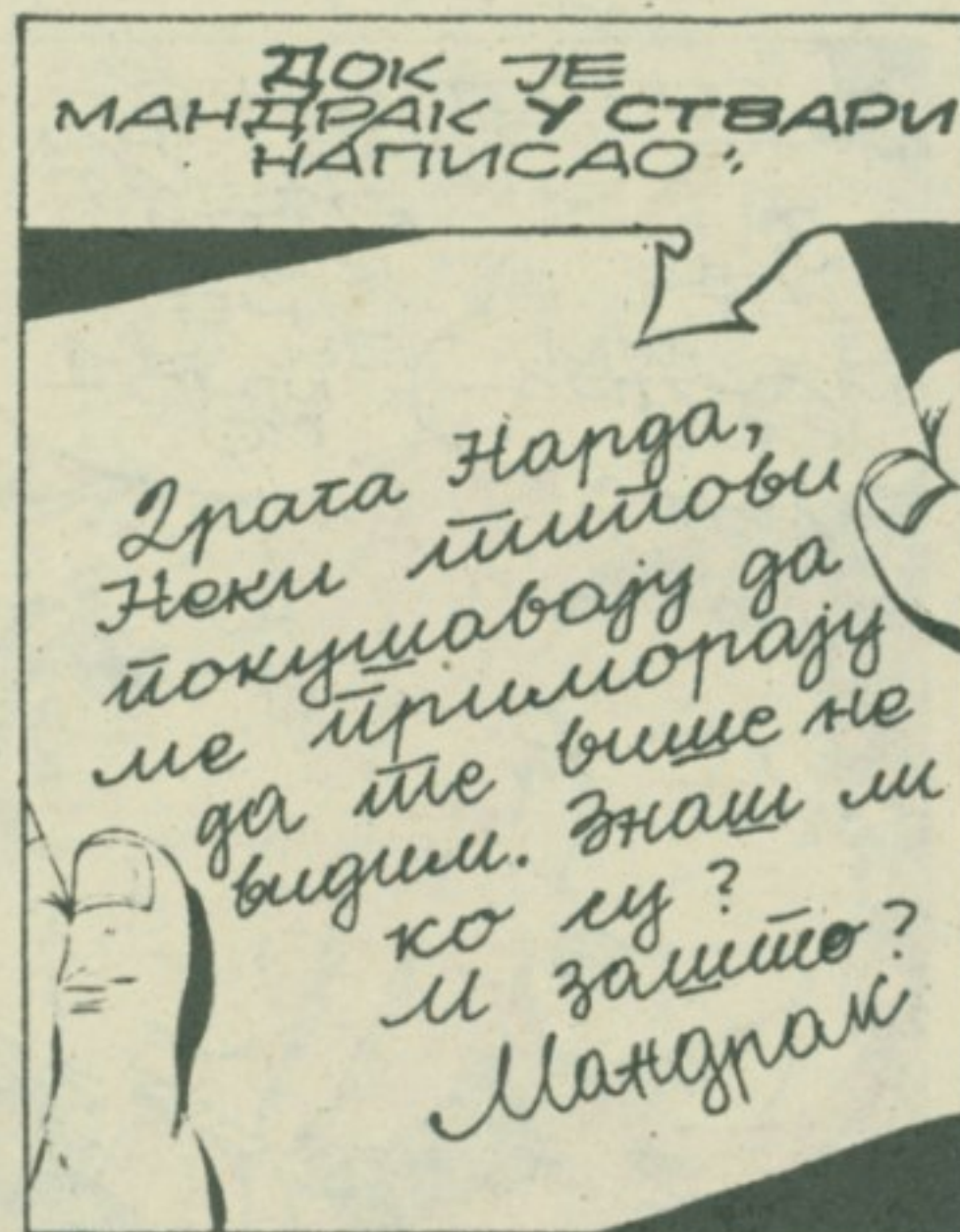
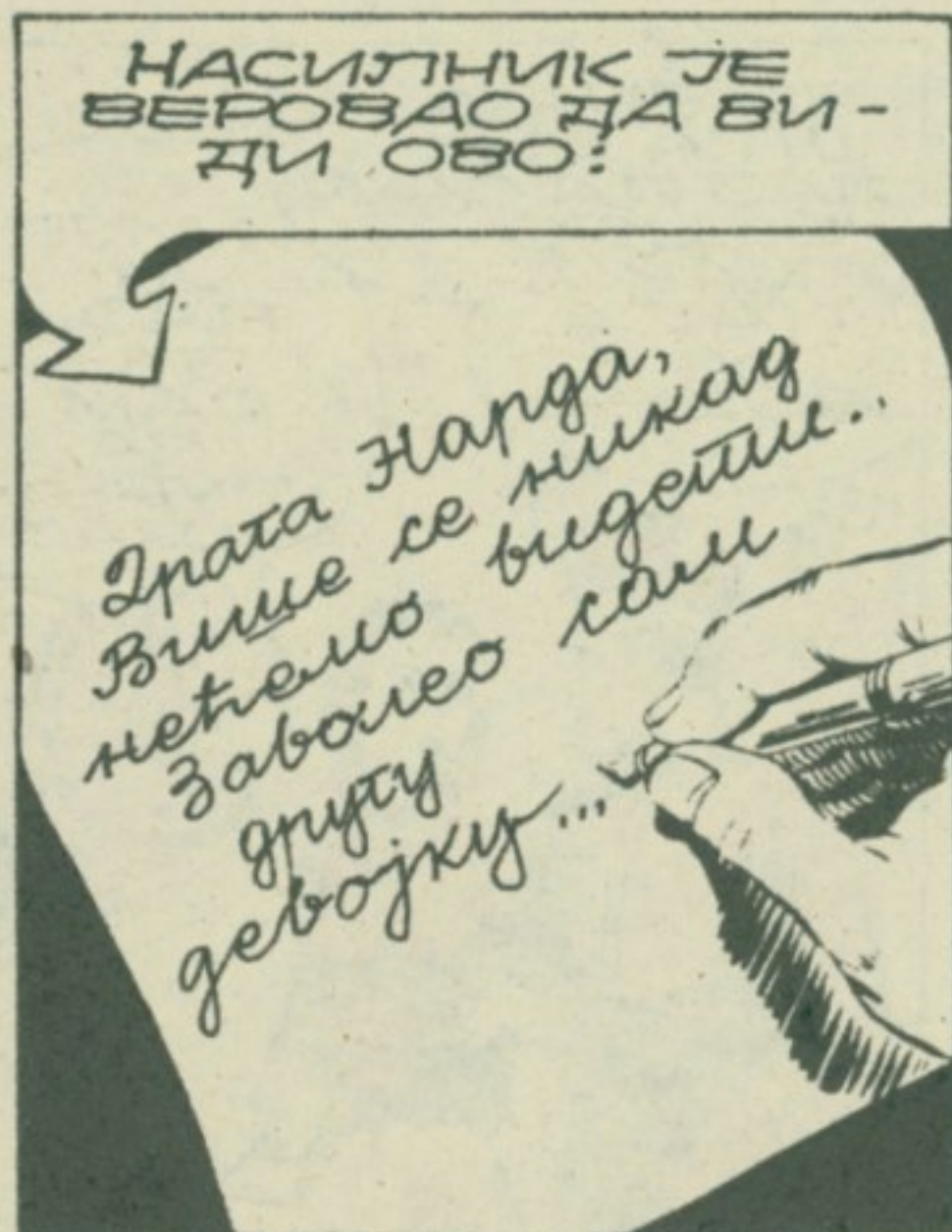

Манарак: НЕУСПЕЛА ОТМИЦА

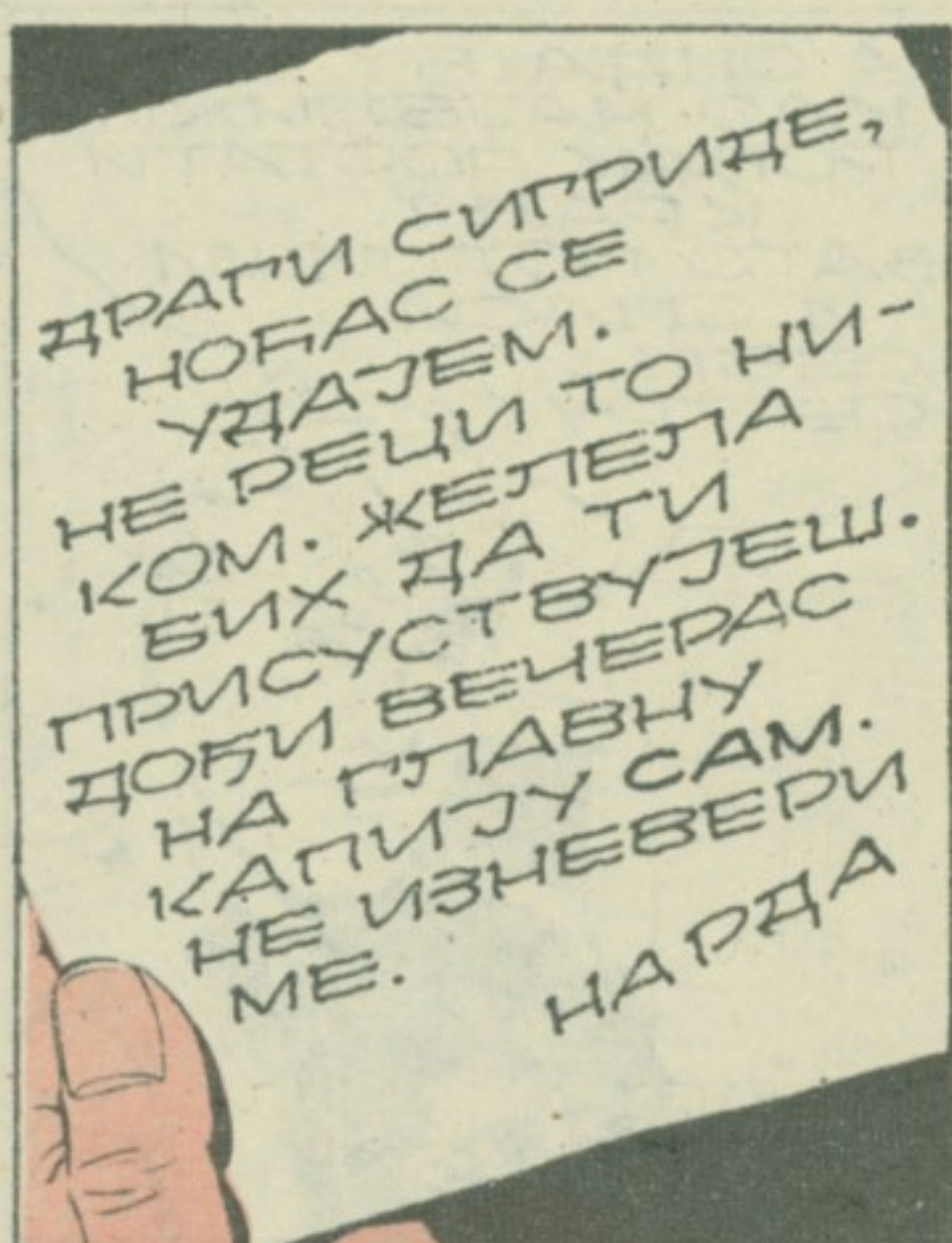
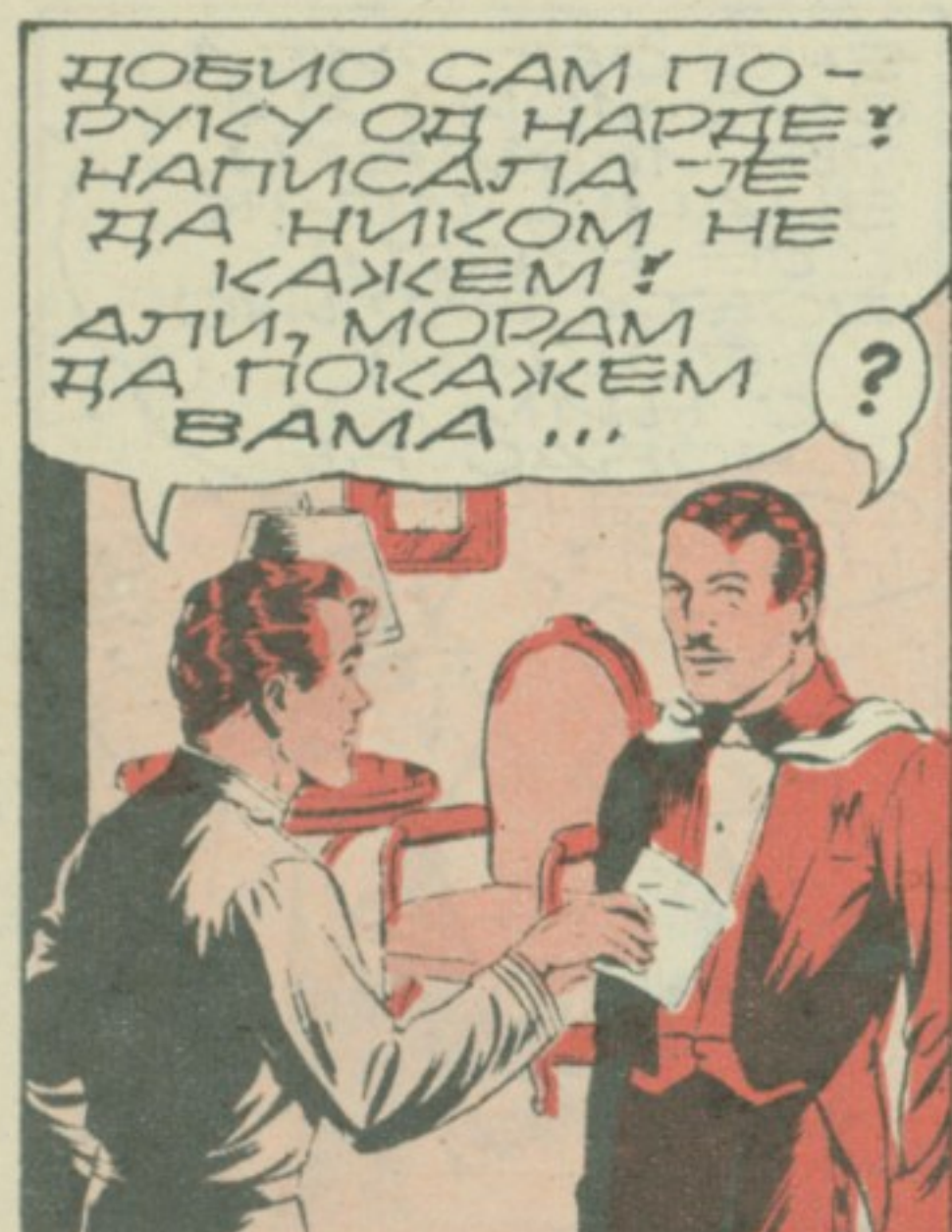
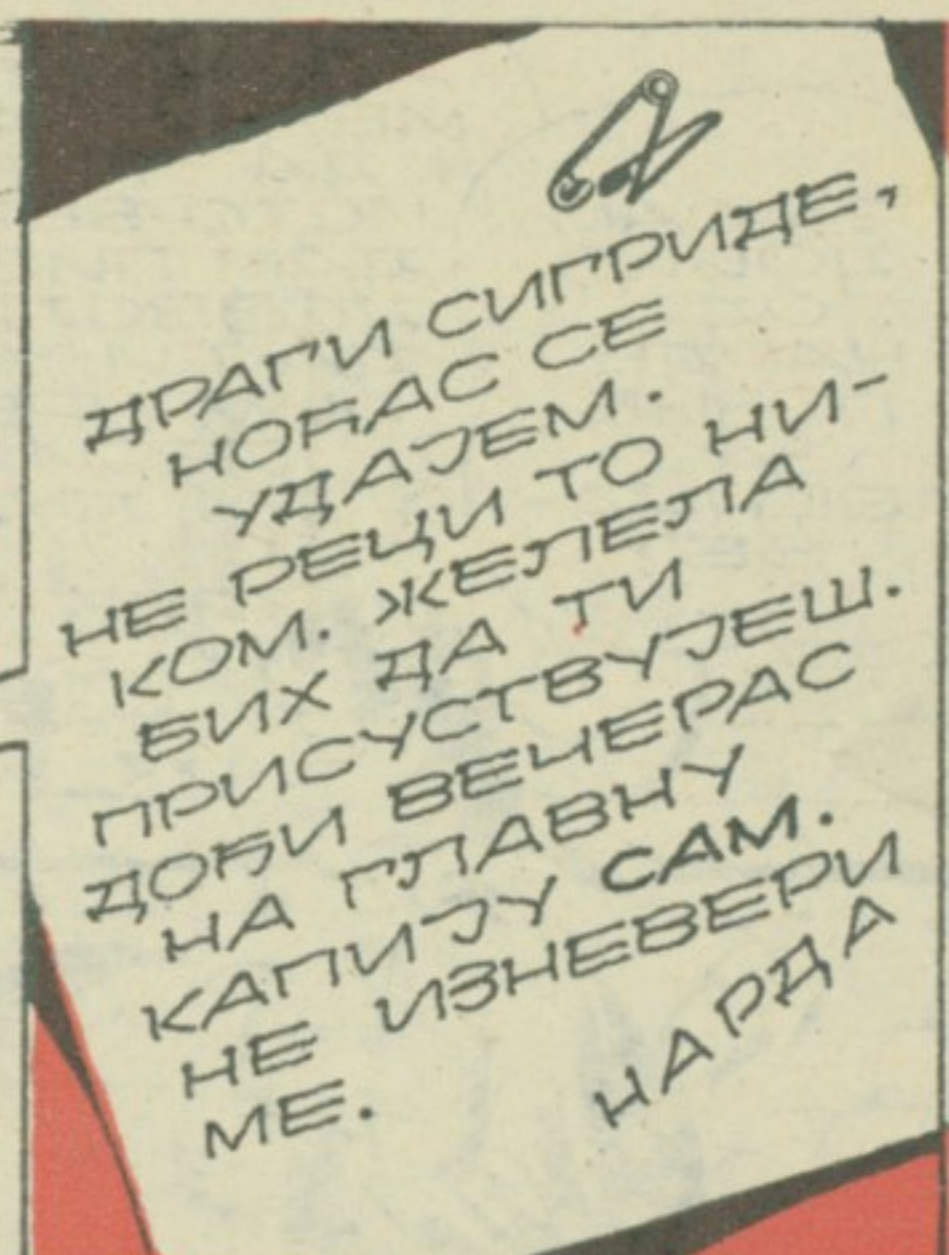

ЧУВЕНЕ
ПРИЧЕ:

ДВОБОЈ

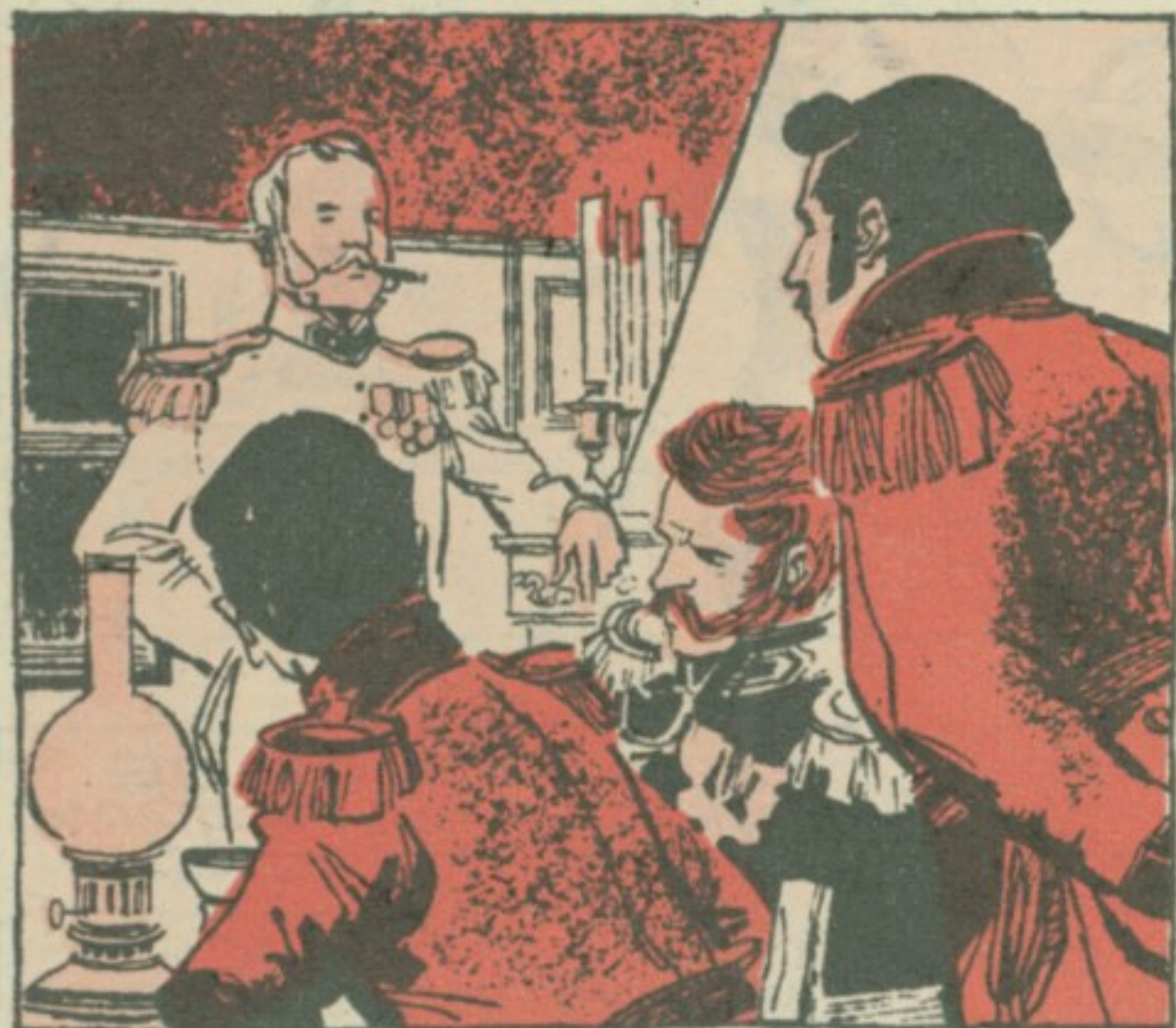
АЛЕК -
САНДАР
ПУШКИН
ЈЕ ЈЕДАН
ОД НАЈ -
ВЕЋИХ
РУСКИХ
ПЕСНИКА.
РОЂЕН ЈЕ
У МОСКВИ

1799. А УМРО ЈЕ У
ПЕТРОГРАДУ 1837.
ПОСЛЕ ДВОБОЈА
ПИШТОЛЦИМА.
У ОВОЈ ПРИЧИ
ПУШКИН ОПИСУЈЕ
ЈЕДАН ТАКАВ
ДВОБОЈ И ЈЕД -
НОГ СТРАШНОГ
СТРЕЛЦА.

ТЕ ГОДИНЕ БИО САМ ОФИ -
ЦИР ГАРНИЗОНА У СЕЉУ МАРКОВО. ЖИВОТ
НИЈЕ БИО МНОГО ЗАНИМЉИВ: УЈУТРО ВОЈНЕ ВЕЖБЕ ...

... УВЕЧЕ ВЕЧЕРА
СА ДРУГОВИМА У
ЈЕДНОЈ КРЧМИ.

ЈЕДИНО ЗАДОВОЉСТВО
БИЈЕ СУ МИ ПОСЕТЕ
БИВШЕМ КАПЕТАНУ
ХУСАРА, СИЛВИЈУ
ХЕРЦЕНУ. БИО ЈЕ ТО
БУЂИВ, МЕЛАНХО -
ЛИЧАН ЧОВЕК.

ИМАТЕ ДИВНУ
ЗБИРКУ ПИШТОЉА,
ГОСПОДИНЕ
ХЕРЦЕН.

ПРЕТ -
ПОСТАВ -
ЉАМ ДА
СТЕ ДОБАР
СТРЕЛАЦ.

ДА.

ПРИЛИ -
ЧАН.
ШТА ЖЕ -
ЛИТЕ ДА
ПОГОДИМ?

НЕ
ЗНАМ...

ОНУ МУВУ.
ВИДИТЕ ЛИ
ОНУ МУВУ?

АЛИ...

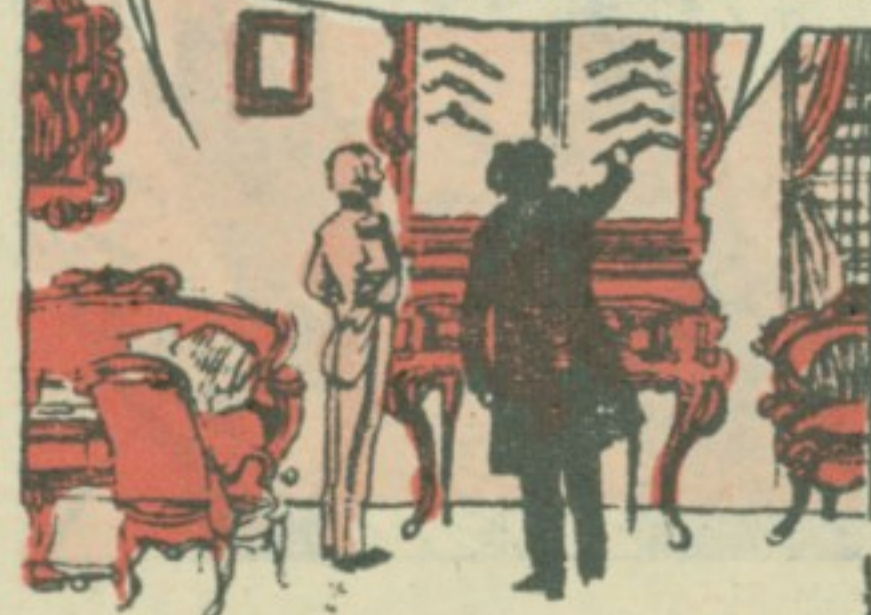

УСЛУЖЕНИ
СТЕ.
ПОГОДИО
САМ ЈЕ!

АЛИ,
ПРИЈА -
ТЕЉУ,
ВИ СТЕ
СИГУР -
НО...

НЕ БИХ ЖЕЉЕО
ДА ВАМ БУДЕМ
ПРОТИВНИК У
ДВОБОЈУ!

ИПАК, БИО ЈЕ НЕКО КО
СЕ НИЈЕ БОЈАО ...

НА ТОМЕ СЕ ОВЕ
ВЕЧЕРИ НАШ
РАЗГОВОР ЗАВР -
ШИО. НЕКОЛИКО
МЕСЕЦИ КАСНИ -
ЈЕ, УЉЕТО, ПО -
СЕТИО САМ ПО -
НОВО МОГ
НЕОБИЧНОГ
ПРИЈАТЕЉА ...

... ПАКОВАО
СЕ.

КАКО? ЗАР
ПУТУЈЕТЕ?

ДА, ОСТАВЉАМ
ОВУ КУЋУ ...
МОЖДА ЗАУВЕК!

ЖАО МИ ЈЕ.
МНОГО БИТЕ
МИ НЕДОСТА-
ЈАТИ.

МОГУ ЛИ
ВАМ БИХ ДА
ШТА ИСКОРИСТИМ
ПОМОЋИ? ВАШЕ ПРИЈА-
ТЕЉСТВО?

НЕ ТРАЖИМ НИШТА!
ЖЕЛЕО БИХ САМО ДА
СКИНЕМ СА СЕБЕ
ЈЕДАН ТЕРЕТ,
ДА ВАМ ИСПРИЧАМ
НЕШТО ИЗ
СВОГ ЖИВОТА.
ЖЕЛИТЕ ЛИ ДА
ЧУЈЕТЕ?

ПА
НА-
РАВ-
НО.

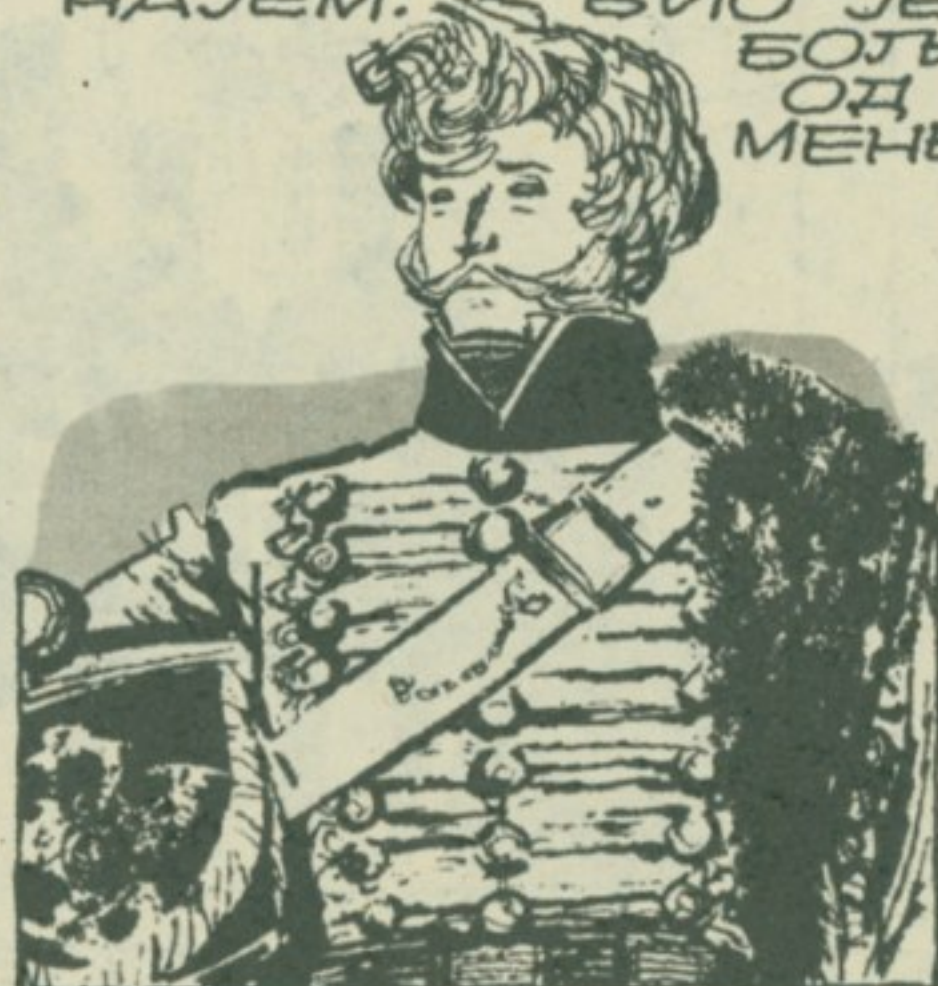

ДАКЛЕ, ПРИЧА
ПОЧИЊЕ НЕКО-
ЛИКО ГОДИНА
УНАЗАД У КИЈЕ-
ВУ. СТУЖИО САМ
У ХУСАРСКОЈ
ГАРДИ. БИО САМ
НАЈБОЉИ ОФИ-
ЦИР ПУКА ВЕ-
РУЈТЕ, МИ...

... НАЈБОЉИ ПЛЕСАЧ, НАЈБОЉИ
СТРЕЛАЦ, НАЈБОЉИ ЈАХАЧ ...
НАЈВИШЕ СУ МЕ ПОШТОВАТИ.

СВЕ ДОК У ПУК
НИЈЕ СТИГАО
ПРОФ... МА, НИЈЕ
ПОТРЕБНО ДА ГА
ИМЕНУЈЕМ. ПРИЗ-
НАЈЕМ: БИО ЈЕ
БОЉИ
ОД
МЕНЕ.

ТРЕБА ЛИ ДА КАЖЕМ
ДА САМ БИО ЉУБО-
МОРАН. ЈЕДНЕ ВЕЧЕ-
РИ, НА ПЛЕСУ, МОЈА
ЗАВИСТ ЕКСПЛОДИ-
РА... УВРЕДИО САМ
ГА... И ОН МЕ
ОШАМАРИ!

ИЗАЗВАО МЕ ЈЕ НА ДВО-
БОЈ? БИО САМ СРЕ-
БАН?

РУГАО МИ СЕ.
УБИЉУ ГА. МЛАДИ ЈЕ
ОД МЕНЕ, БОГАТИЈИ,
ОБРАЗОВАНИЈИ, ИМА
ВИШЕ СРЕЋЕ... ЖИВОТ
ВОЉИ ВИШЕ ОД МЕНЕ!
ВИШЕ ЋЕ ПАТИТИ КАД
БУДЕ УМИРАО!

БИЋЕ ПРЕПЛАШЕН!
ДРХТАЋЕ
ПРЕДА МНОМ!
ПЛА-
ШИШ
МЕ, СИЛ-
ВИЈЕ.

СТИГЛИ СМО НА
МЕСТО ДВОБОЈА.

ДОБАР ДАН,
ГОСПОДО. МОЈ
ПРОТИВНИК?

ЕНО ГА. ДОЛАЗИ ...

ЕНО ГА. ДОЛАЗИО ЈЕ
МИРАН И БЕЗБРИЖАН...
НЕШТО ЈЕ ЧЕПРИКАО
ПО СВОЈОЈ ШАПИКИ...

ДОБАР ДАН, ГОСПОДО.
ИДУЋИ ОВАМО НАБРАО САМ
ОВЕ ДИВНЕ ВИШЊЕ...
ХОЋЕТЕ ЛИ?

ЖЕЛИТЕ ЛИ,
КАПЕТАНЕ?

КАКО
ХО-
ЋЕ-
ТЕ

НЕ!
ПО-
ЖУ-
РИ-
МО.

СЕКУНДАНТИ СУ ПРЕ-
ГЛЕДАЛИ ПИШТОЉЕ И
ПОДЕЛИЛИ ИХ... А ОН ЈЕ
НАСТАВИО ДА ЈЕДЕ СВО-
ЈЕ ВИШЊЕ!

ИМАО САМ ПРАВО ДА ПРВИ
ПУЦАМ. АЛИ, БИО САМ ТО-
ЛИКО УЗБУЂЕН ДА САМ СЕ ПЛА-
ШИО ДА ЋУ ПРОМАШИТИ. ЗА-
ТО РЕКОХ:

ЈА ГЛАВУ, ВИ
КРСТ. СЛАЖЕ-
ТЕ ЛИ СЕ?

УСТУПАМ.
ПРВИ ПУ-
ЦАЊ.

О, ВЕОМА СТЕ ЛЈУ-
БАЗНИ! НЕ МОГУ ДА
ПРИХВАТИМ. НЕКА
ОДЛУЧИ НОВЧИЋ!

ГЛАВА.
ВИ СТЕ НА РЕДУ.
ПРОФЕ.

ГОСПОДО, УДАЉИТЕ
СЕ ШЕСТ КОРАКА.
ОНДА СЕ ОКРЕНИТЕ
И НА КОМАНДУ
ПУЦАЈТЕ!

НАПРАВИЛИ СМО
ПО ШЕСТ КОРАКА...

ОКРЕНУЛИ
СМО СЕ...

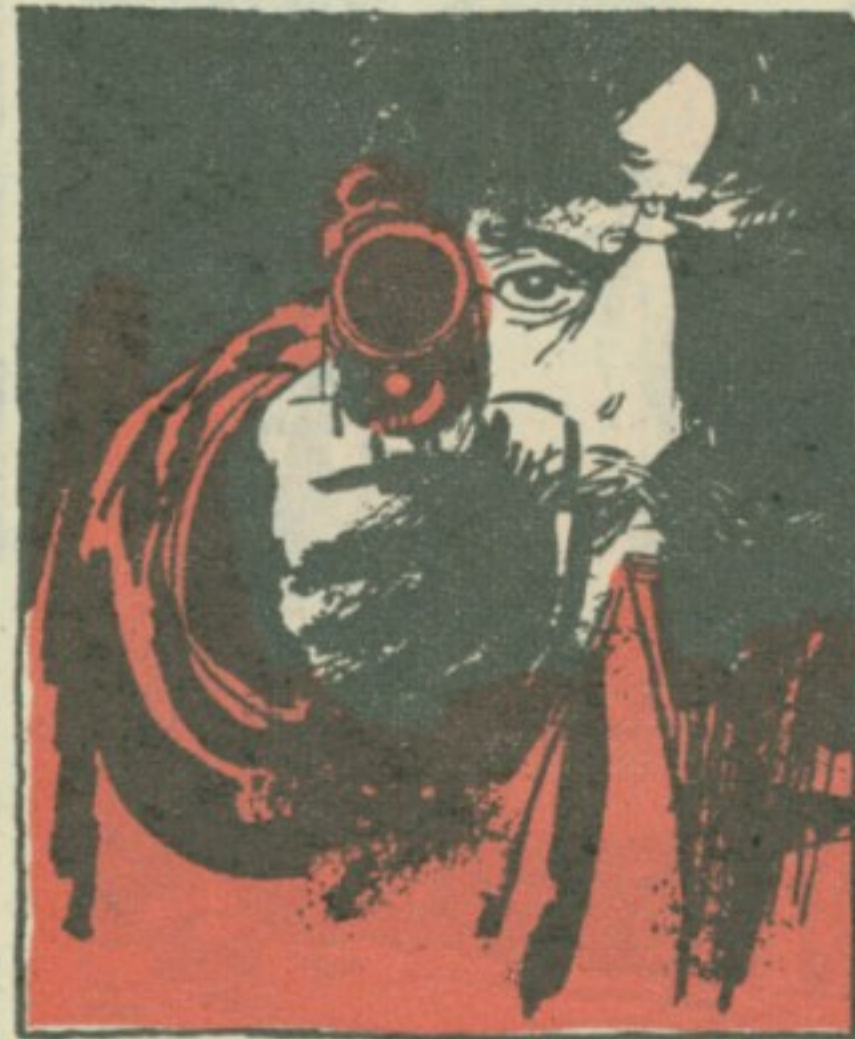
... ОН ЈЕ ПРВИ ПУЦАО...

ПРОМАШИО МЕ!
СКИНУО МИ ЈЕ
САМО ШАПИКУ!

САД ЈЕ РЕД НА
МЕНЕ! НЕГОВ ЖИ-
ВОТ БИО ЈЕ У МО-
ЈИМ РУКАМА. НА-
НИШАНИХ... МИС-
ЛИО САМ ДА ЋЕ
ПОВЛЕДЕТИ,
ЗАДРХТАТИ...

АЛИ ОН СЕ НИЈЕ
ОСВРТАО НА МЕ-
НЕ! ОСТАВИО ЈЕ
ПИШТОЉ... НАС-
ТАВИО ЈЕ ДА ЈЕДЕ
ВИШЊЕ И ПЉУЈЕ
КОШТИ-
ЦЕ?

КАКО САМ
МОГАО
ПУЦАТИ
У НЕГА?

ИЗГЛЕДА ДА НЕ
МИСЛИТЕ НА СМРТ,
ГРОФЕ? ДОРУЧ-
КУЈЕТЕ. НЕ ЖЕ-
ЛИМ ДА ВАМ
СМЕТАМ!

О, НИШТА МИ НЕ СМЕТА-
ТЕ, САМО ПУЦАЈТЕ. У
СВАКОМ СЛУЧАЈУ, АКО НЕ
ЖЕЛИТЕ ДА ПУЦАТЕ,
ОСТАЈЕ ВАМ ХИТАЦ, ПА
МОЖЕТЕ ДА ГА ИСКО-
РИСТИТЕ КАД
ХОРЕТЕ.

ДА. ЗАШТО ДА ГА УБИЈЕМ
АКО ПРЕЗИРЕ СМРТ?

ДОБРО. ОДУСТАЈЕМ.
АЛИ, УЗИМАМ ПРАВО
ДА ПУЦАМ КАД
ЈА БУДЕМ
ХТЕО!

КАПЕТАН ХЕРЦЕН ЈЕ ЗАВРШИО
СВОЈУ ПРИЧУ.

РАЗУМЕТЕ? СВИ СУ
МИ СЕ СМЕЈАЛИ!
ПОБЕДНИК У ДВОБО-
ЈУ БИО ЈЕ ОН... ОД
ОНДА САМ СТАЛНО
ВЕЖБАО И ЧЕКАО
ТРЕНУТАК ДА ИСПА-
ЛИМ ТАЈ СВОЈ
ХИТАЦ!

И ЕТО, НЕДАВНО
САМ ПРИМИО ВЕСТ.
ГРОФ СЕ ОЖЕНИО.
ЖЕЛИ ДА ЗАПОЧНЕ
НОВ ЖИВОТ... САД
ЈА ИДЕМ ДА ИС-
ПАЛИМ СВОЈ
ХИТАЦ!

ДА, ДУГО САМ
ЧЕКАО НА
ОСВЕТУ...
ВИДЕЋУ
ГА КАКО
ДРХТИ,
И... УБИ-
ЋУ ГА!

НЕ-
РЕТЕ
ВАЉ-
ДА...

СИЛВИЈЕ
ХЕРЦЕН
ЈЕ
ОТПУТОВАО.
НИШТА
ВИШЕ
НИСАМ ЧУО
О ЊЕМУ
И НЕГОВОЈ
СТРАШНОЈ
ОСВЕТИ.
ПРОШЛО
ЈЕ НЕКОЛИ-
КО ГОДИНА.
БИО САМ
ОТПУШТЕН
ИЗ ВОЈСКЕ...

... ПА САМ ОТИШАО ЗА
УПРАВНИКА ИМАЊА МО-
ЈЕ ТЕТКЕ, БЛИЗУ ОДЕСЕ...

ЖИВОТ ЈЕ БИО ВЕОМА МОНОТОН.
АЛИ, ЈЕДНОГ ЛЕТЊЕГ ЈУТРА ...

СТИГЛИ СУ
ГРОФ И
ГРОФИЦА
БРИШКИ;
ПРОВЕШЋЕ
ЦЕЛО ЛЕТО
У СВОЈОЈ
ВИЛИ?

НАЈЗАД НЕКО С
КИМЕ СЕ МОЖЕ
РАЗГОВАРАТИ!
КРОЗ НЕКОЛИКО
ДАНА УПУТИО САМ
СЕ У ПОСЕТУ СУ-
СЕДИМА.

МЛАДИ ГРОФ МЕ ЈЕ ВРЛО
СРДАЧНО ПРИМИО ...

СА ВАМА ЋЕ
ЛЕТО ОВДЕ
БРЗО ПРОФИ.
ЈЕ ЛИ ТА-
КО, МАША?

СВАКАКО.

ВРЛО СТЕ
ЉУБАВНИ,
ГОСПОДО
ГРОФИЦЕ.

ЕКСЕЛЕНЦИЈО,
ГОСПОДО
ГРОФИЦЕ ...

ГРОФ МИ ЈЕ ПОКАЗАО
КУЋУ ...

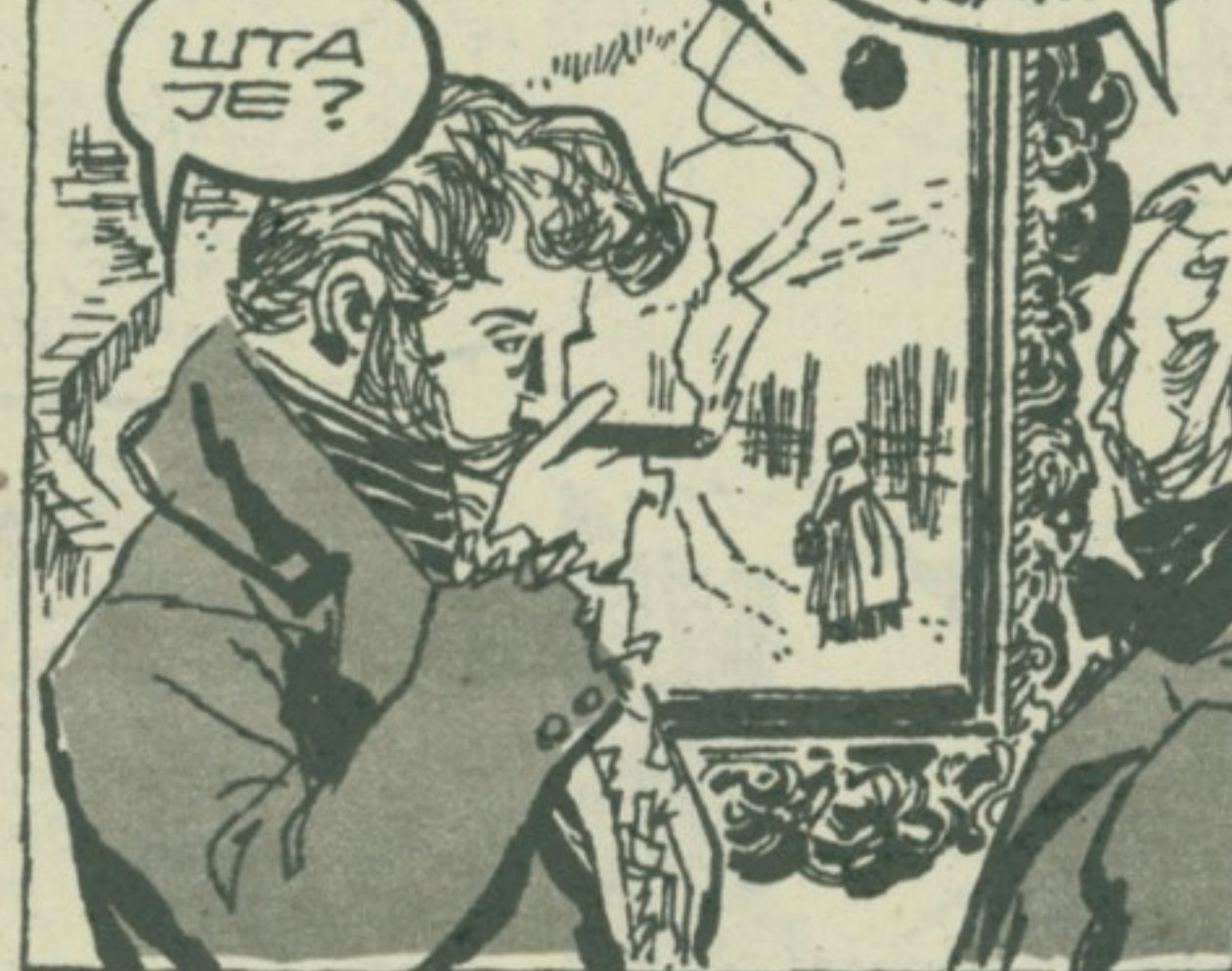
ОВО ЈЕ ГАЛЕРИЈА. ИМАМ
И ПО КОЈУ ИНТЕРЕСАН-
ТНУ СЛИКУ ...

ЗАИСТА
СУ ИНТЕ-
РЕСАНТНЕ!
АХ ...

ШТА
ЈЕ?

О,
НИШТА...
ОВА
СЛИ-
КА...

ОВА РУПА... КАО
ДА ЈЕ НЕКО ИЗ ПИШ-
ТОЉА ПУЦАО ДВА
ПУТА У ИСТО МЕСТО...

ДА, ТАКО ЈЕ. ИЗГЛЕДА
ДА СЕ РАЗУМЕТЕ У
ПИШТОЉЕ

ПА...
БИО САМ
СКРОМАН
СТРЕ-
ЛАЦ

АЛИ,
ПОЗНАВАО
САМ НЕКАД
ЈЕДНОГ
ИЗВРШНОГ,
ИЗВАНРЕД-
НОГ
СТРЕЛЦА.

ЗАИСТА?
А КОГА
ТО?

БИВШЕГ ХУСАРСКОГ
ОФИЦИРА... ЗВАО СЕ
СИЛВИЈЕ ХЕРЦЕН.

ШТА?!

СИЛВИЈЕ ХЕРЦЕН! ЗНАЧИ,
ПОЗНАВАЛИ СТЕ ГА?

ДА ЕКСЕ-
ЛЕНЦИЈО,
АЛИ...

НИЈЕ ЛИ
ВАМ
ИСПРИЧАО...
ЈЕДНУ
НЕОБИЧНУ
ПРИЧУ?

НЕ, МАША. СЛУШАЈ-
ТЕ, ГОСПОДИНЕ...
ЗАР ВАМ СИЛВИЈЕ
ХЕРЦЕН НИЈЕ
ИСПРИЧАО ПРИ-

МОЛИМ
ТЕ,
ИВАНЕ...

ЧУ... О ЈЕД-
НОМ НЕИС-
ПАЉЕНОМ
ХИЦУ ИЗ
ПИШТОЉА?

ДА, ЕКСЕ-
ЛЕНЦИЈО...
БОЖЕ МОЈ!
ЗНАЧИ, ТО
СТЕ ВИ?

ДА, ЈА
САМ
ЧОВЕК НА
КОГА ЈЕ
СИЛВИЈЕ
ХЕРЦЕН
ТРЕБАЛО
ДА ПУЦА!

ОПРОСТИТЕ...
ДА САМ ЗНАО, ЈА...

НЕ ГОВОРИМО
ВИШЕ О ТОМЕ.
ЗАДРХТИМ
И НА САМУ
ПОМИСАО.

НЕ, МАША. ЗНАШ ДА ЈЕ
СВЕ СВРШЕНО. А НАШ
ПРИЈАТЕЉ СИГУРНО
ЖЕЛИ ДА ЧУЈЕ КАКО СЕ
ОВА ПРИЧА ЗАВРШИЛА...
ЈЕ ЛИ
ТАКО?

ПРИЗ-
НАЈЕМ
ДА
СТЕ
У ПРА-
ВУ!

ДАКЛЕ, КАД САМ СЕ
ПРЕ ЧЕТИРИ ГОДИНЕ
ОЖЕНИО... ДОШЛИ СМО
ОВАМО НА ЛЕТОВАЊЕ...

ЈЕДНОГ ДАНА, БИО САМ
У БАШТИ, КАД...

ЕКСЕЛЕНЦИЈО,
ТРАЖИ ВАС ЈЕДАН
ГОСПОДИН.

ДА? А
КО
ТО?

НИЈЕ
РЕКАО
СВОЈЕ ИМЕ.

ЧЕКА ВАС
У ГАЛЕРИ-
ЈИ, ЕКСЕ-
ЛЕНЦИЈО!

ДОБРО. ОД-
МАХ СЕ ВРА-
ЋАМ, МАША.

ПОЖУ-
РИ.

УШАО САМ У ГАЛЕРИ-
ЈУ. ЧОВЕК ЈЕ СТАЈАО
КРАЈ ПРОЗОРА.

СТОЈИМ ВАМ НА РАС-
ПОЛАГАЊУ,
ГОСПОДИ-
НЕ!

ОН СЕ ОКРЕНУО ...

НЕ ПРЕ-
ПОЗНА-
ЈЕТЕ
МЕ?

ДА.
ВЕРУ-
ЈЕМ
ДА ПРЕТ-
ПОСТАВ-
ЈАТЕ
ЗАШТО
САМ
ДОШАО!

СИЛВИЈЕ
ХЕРЦЕН?!

О, СВАКАКО ... ДА
ИСПАЛИТЕ ВАШ
ХИТАЦ ИЗ ПИШТО-
ЛЈА!

ТАЧНО.
НАПРЕД.
ИЗБРОЈ-
ТЕ
ДВА-
НАЕСТ
КОРА-
КА.

ОСЕЋАО САМ ДА ДРХТИМ. АЛИ, АКО
ВЕЋ МОРАМ ДА УМРЕМ,
БОЉЕ ШТО ПРЕ. УДА-
ЉИО САМ СЕ ДВАНАЕСТ
КОРАКА.

ПОЖУРИТЕ,
ПУЦАЈТЕ ПРЕ
НЕГО ШТО
УЂЕ МОЈА
ЖЕНА!

...АЛИ МОЈ ПИШТОЉ
НИЈЕ НАВИЈЕН
ТРЕШЊАМА. НЕ
МОГУ ТЕК ТАКО ДА
ВАС УБИЈЕМ. УЗ-
МИТЕ ПИШТОЉ,
ПОЧИЊЕМО ИЗ
ПОЧЕТКА!

УЗЕО САМ ПИШТОЉ. ТРЕБА ЛИ ДА
ПРИЗНАМ? РУКЕ СУ МИ СЕ ТРЕСЛЕ ...

БАЦИЛИ СМО НОВ-
ЧИЋ ... ЈА САМ БИО
ПРВИ ...

УДАЉИЛИ СМО
СЕ ДВАНАЕСТ
КОРАКА ...

КО ... КО
ТРЕБА
ПРВИ ДА
ПУЦА?

ОДЛУ-
ЧИЋЕ
НОВ-
ЧИЋ,
КАО
УВЕК!

ГЛАВА!
ЋАВОЛСКИ
СТЕ
СРЕЋНИ,
ПРОФЕ!

...ИСПАЛИО САМ!

... АЛИ, РУКЕ СУ МИ СЕ ТРЕСЛЕ ПА
СЕ МЕТАК ЗАБИО У СЛИКУ!

ПРОМАШИО
САМ!

СИЛВИЈЕ ЈЕ ПОДИГАО ПИШТОЉ...

...АЛИ, У ТОМ ТРЕ-
НУТКУ ОТВОРИШЕ
СЕ ВРАТА ...

ШТА СЕ
ДОГАЂА?
ОХ,
ШТА ЈЕ
ОВО?..

ИВАНЕ, ШТА РА-
ДИШ? КО СТЕ ВИ?
ШТА СЕ
ЗБИВА?

МАША,
ТО ЈЕ ЈЕД-
НА ШАЛА.
ЗАР НЕ
ВИДИШ?
ИДИ
ДРАГА...
ШАЛА
ЈЕ!

ШАЛИТЕ
СЕ? ЈЕ ЛИ
ТО ШАЛА,
ГОСПОДИ-
НЕ?

А САД
ЈЕ РЕД
НА МЕНЕ
ДА СЕ
НАШАЛИМ!

НЕ!
МОЛИМ ВАС!
НЕ!

ГОСПОЂО,
ВАШ МУЖ
СЕ МНОГО
ПУТА
НАШАЛИО
СА
МНОМ...

УСТАНИ, МАША! А
ВИ СЕ ОДЛУЧИТЕ!
ХОЋЕТЕ ЛИ ДА ПУ-
ЦАТЕ ИЛИ НЕ?

ПА ДОБРО... НЕ!
ДРХТАЛИ СТЕ, А
ТО МИ ЈЕ ДОВОЉНО.
УВЕК ЋЕТЕ МЕ СЕ
СЕЋАТИ!
ЗБОГОМ!

СИЛВИЈЕ ХЕРЦЕН ЈЕ
ПОШАО К ВРАТИМА, АЛИ
ПРЕ НЕГО ШТО ЈЕ ИЗИШАО...

...И НЕ НИШАНЕФИ, ИСПА-
ЛИО ЈЕ СВОЈ ХИТАЦ...

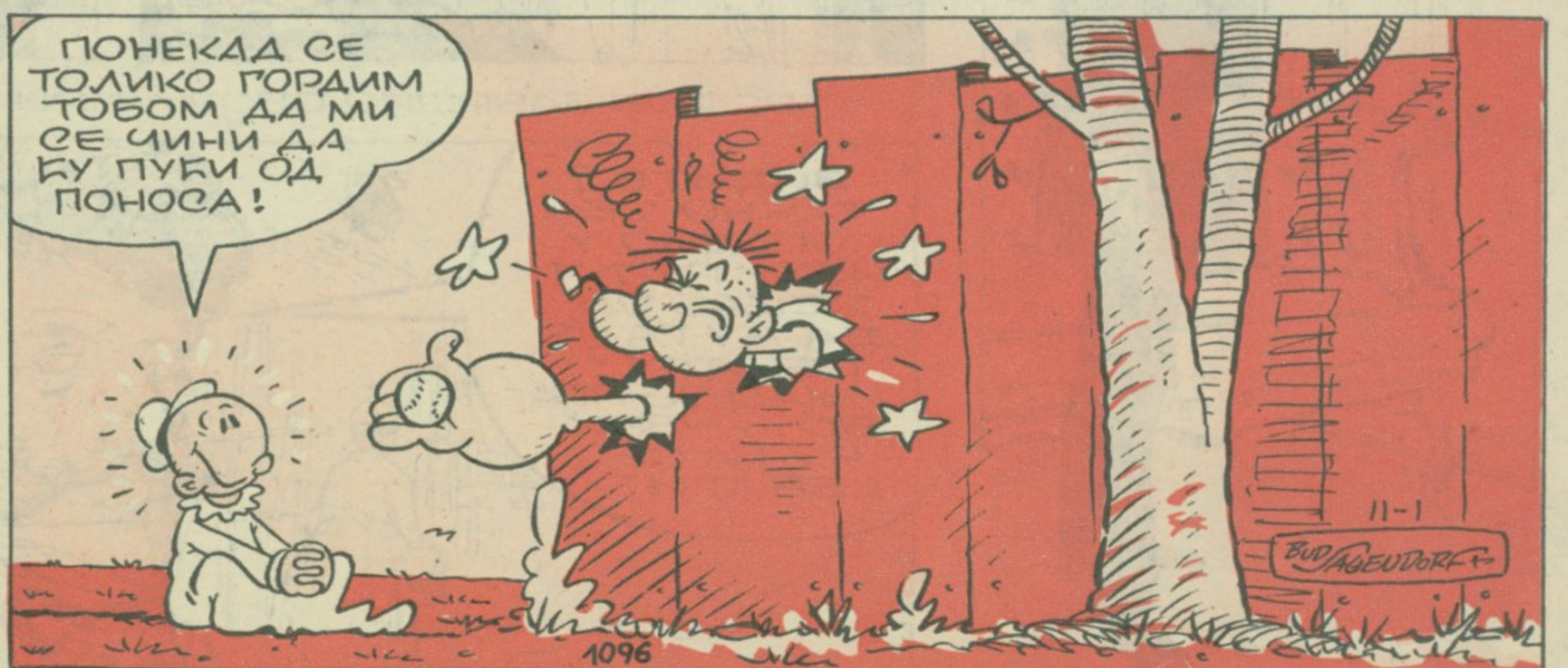
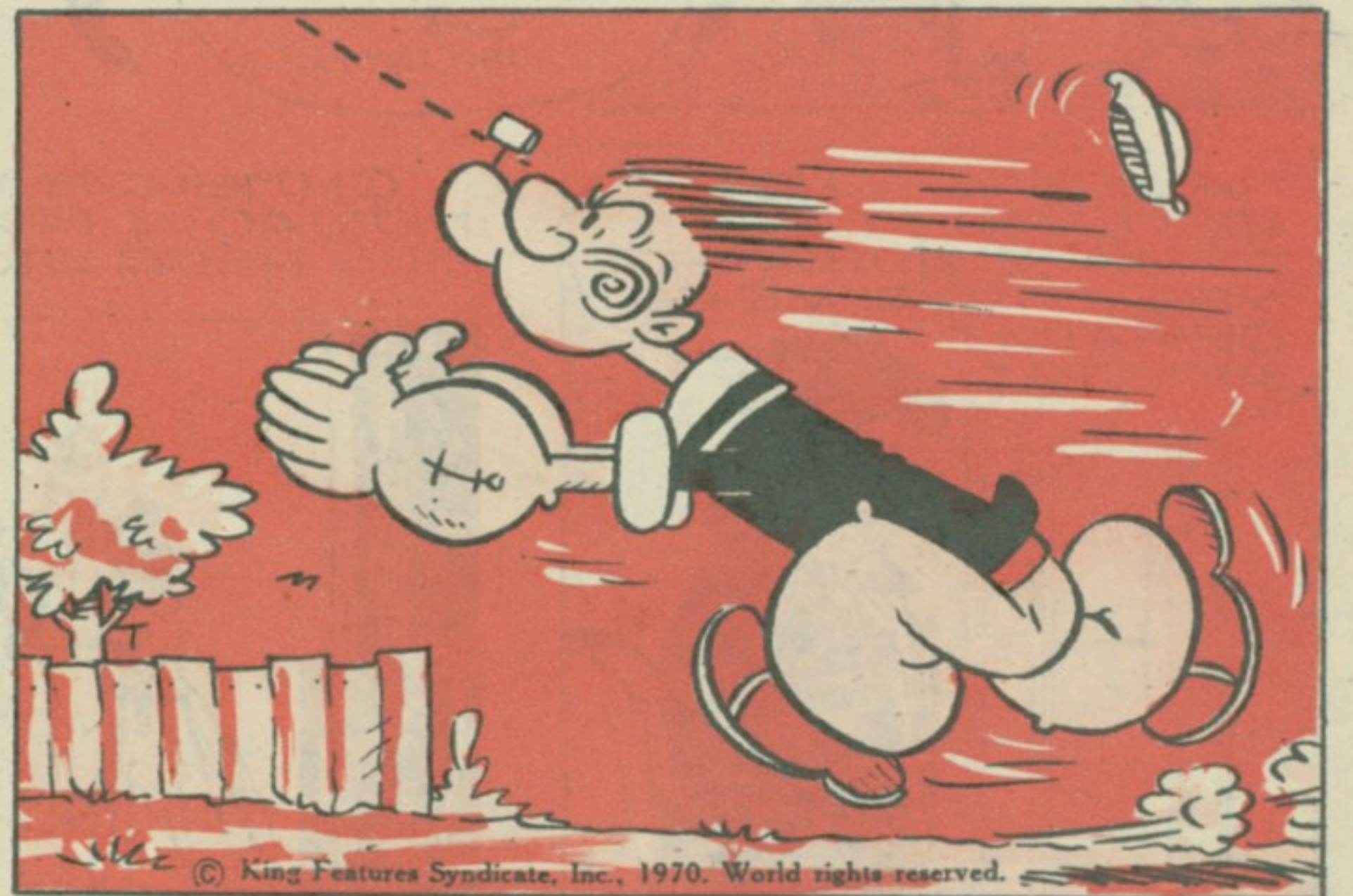
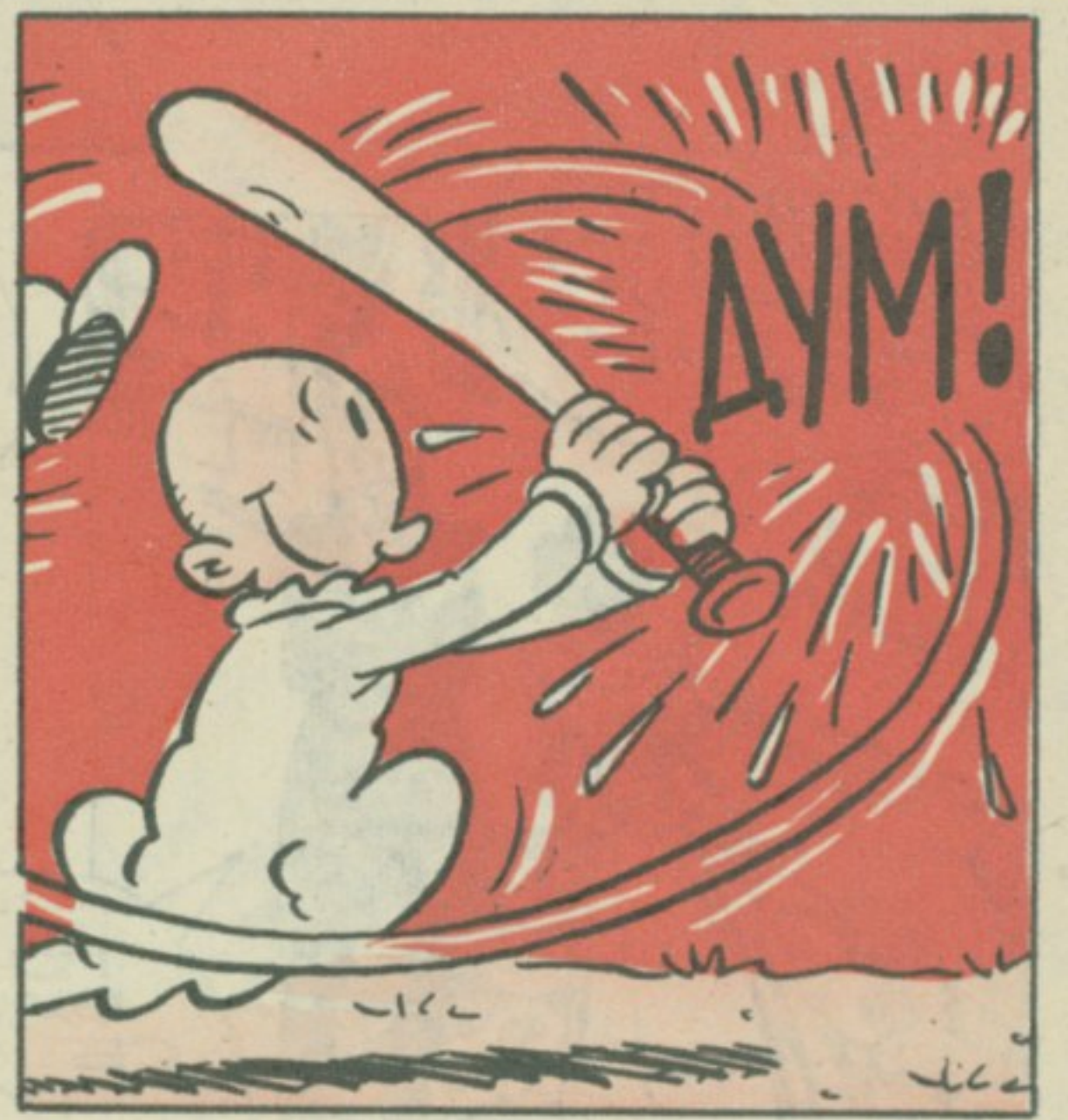
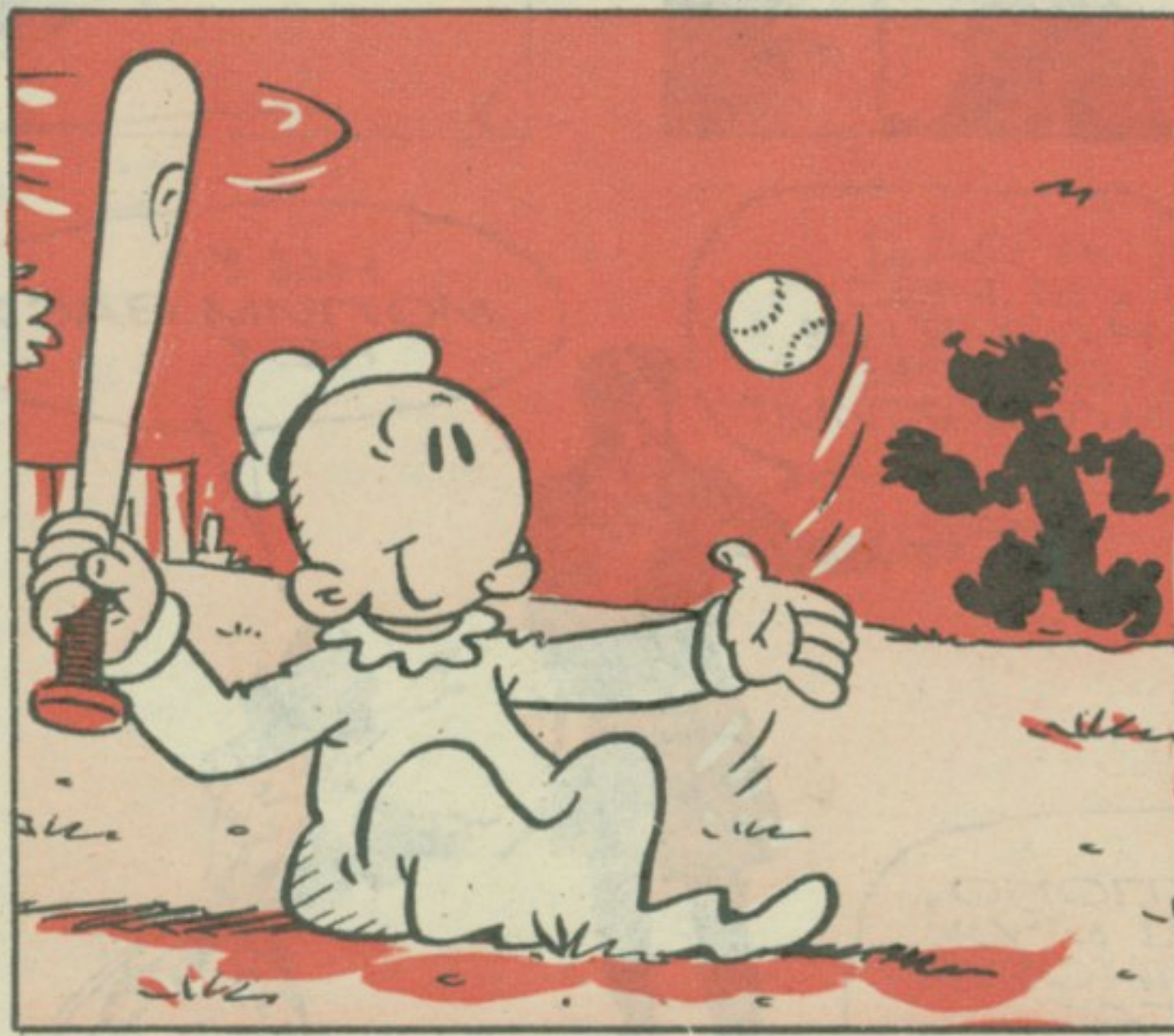
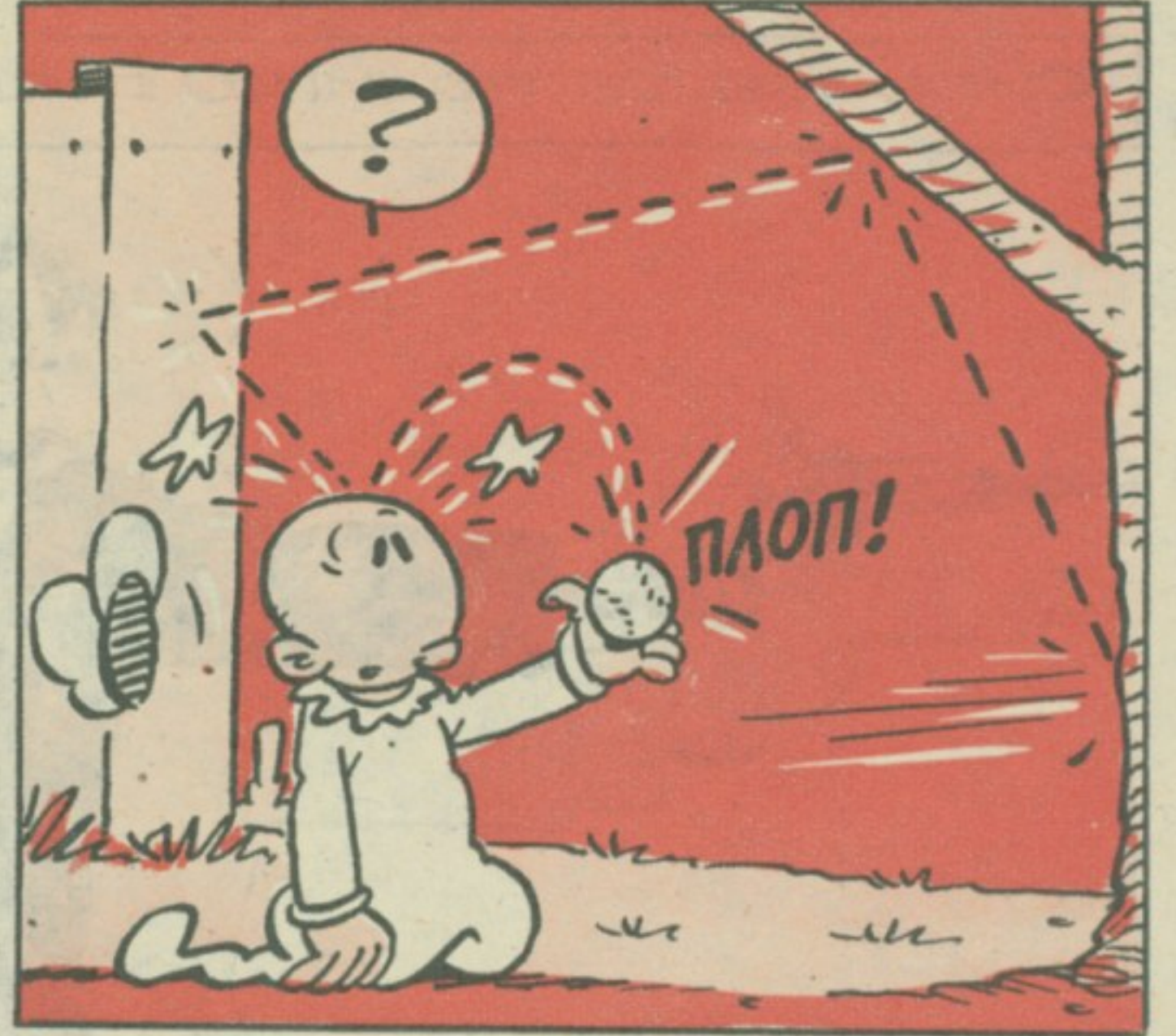
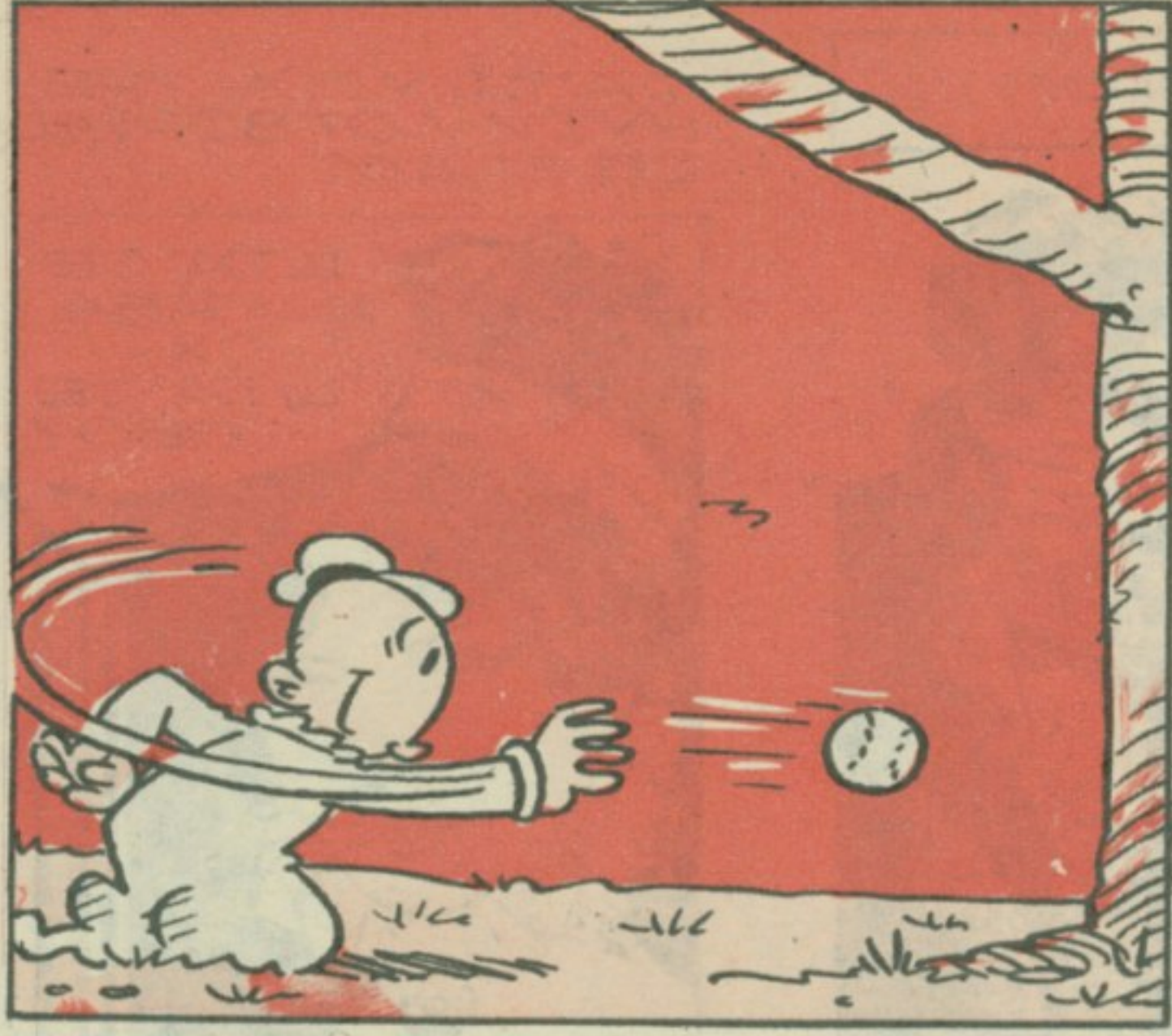

... ГРОФ ЈЕ ЗАВРШИО СВОЈУ ПРИЧУ.

ВИДИТЕ?
ТАЧНО ЈЕ
ПОГОДИО У
ИСТУ РУПУ!
РЕКАО ЈЕ
ДА ЋУ ГА СЕ
СЕЋАТИ!
ИМАО ЈЕ ПРА-
ВО... УВЕК
ЋУ ГА СЕ
СЕЋАТИ!

КРАЈ

НУЛАХ

ЉУДИ БЕЗ ТЕЛА

ЗАРОВЊЕНИ
ДОКТОР ПИРС
НАЛАЗИО СЕ ИЗМЕЂУ
ДВЕ ОПАСНОСТИ: ХИПНОСА,
ЧИЈИ ЈЕ ИНТЕЛЕКТУАЛНИ
УЗРАСТ ОДГОВАРАО
ДВОГОДИШЊЕМ ДЕТЕТУ,
И ДВОГЛАВИХ ЗМИЈА...

САМО НА ДВА МЕТРА
ОД СМРТИ...

ПОЛЕ,
ОВО
ИЗГЛЕДА
КАО ИГРАЛИ-
ШТЕ ХИПНО-
СА! ПОГЛЕДАЈ,
БАЦАЈУ
ДОКТОРА
КАО
НОВУ
ЛОПТУ!

ОХ! ОТ-
КОТЉАКЕ
СЕ
ПРАВО
МЕЂУ
ЗМИЈЕ!

А ТАДА...

САД, ГРЕГ!
ЗМИЈЕ БАР
НЕ МОГУ ДА
ОДОЛЕ НАШЕМ
ОРУЖЈУ!

У РЕДУ!
ПРАТИМ ТЕ!

УСПЕЛИ
ОМО! ЈЕСИ
ЛИ
ЧИТАВ,
ДОКТО-
РЕ?

ДА!
СЛУШАЈ, ПО-
ЛЕ! ПРЕ НО
ШТО СУ МЕ УХВА-
ТИЛИ ОТКРИО
САМ ДА И
ХИПНОСИ ИМАЈУ
СВОЈУ
„АХИЛОВУ
ПЕТУ“...

ОНЕ
ЦРВЕНЕ
ПРУГЕ ПО
ЊИМА СУ
ЖЛЕЗДЕ... ОНЕ
ДАЈУ ЖИВОТ
ТИМ
ВЕШТАЦИМ
БИКИМА! АКО БИ
СЕ ОНЕ
ОШТЕТИЛЕ...
ТО БИ ИМ БИО
КРАЈ!

НАДАМ
СЕ... ЈЕР
ОПЕТ НАС
ГОНЕ!

У ЗАКЛОНУ
СТЕНЕ...

АКА, АКА,
АКА

КАКАВ ЈЕ
ТВОЈ ПЛАН,
ДОКТОРЕ?
ОБИЧНО ОРУЖЈЕ
ЈЕ
БЕСКОРИСНО!
ЊИХОВА КОЖА
ЈЕ ОТПОРНА НА
ТОПЛОТУ!

БАЈКЕ СВИХ НАРОДА СВЕТА

БАЈКЕ СЕВЕРНЕ АЗИЈЕ
1

РАСПРОДАТО

БАЈКЕ САМАОУЧНИЦА
11

РАСПРОДАТО

БАЈКЕ АМЕРИЧКИХ ИНДИЈАНА
13

РАСПРОДАТО

БАЈКЕ ДОСЕЛЕНИКА
18

РАСПРОДАТО

ИСЛАНДСКЕ БАЈКЕ
20

МОНГОЛСКЕ БАЈКЕ
25

РАСПРОДАТО

УКРАЈИНСКЕ БАЈКЕ
26

ИРСКЕ БАЈКЕ
2

ИТАЛИЈАНСКЕ БАЈКЕ
3

ФРАНЦУСКЕ БАЈКЕ
4

ЕНГЛЕСКЕ БАЈКЕ
5

НЕМАЧКЕ БАЈКЕ
6

БЕЛОРУСКЕ БАЈКЕ
7

МАРОКАНСКЕ БАЈКЕ
12

ЕТИОПИЈСКЕ БАЈКЕ
17

БАЈКЕ СА МАДАГАСКАРА
19

БАЈКЕ ЈУГАДОРИКЕ
21

NORVEŠKE BAJKE
8

ESTONSKA BAJKE
9

FINSKE BAJKE
15

YZBEKI STANSKE BAJKE
14

KOREJSKE BAJKE
16

DANSKE BAJKE
22

SLOVENSKE BAJKE
23

LETONISKE BAJKE
24

RUSSKE BAJKE
28

UDALOSKE BAJKE
29

KAVKASKE BAJKE
30

SUDANSKE BAJKE
31

AFRIKANSKE BAJKE
32

**ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ
»НАРОДНА КЊИГА«**

даје специјални попуст читаоцима ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА за књиге библиотеке „БИСЕРИ“: уместо 15, платићете 8 дин. (за сваку књигу) поштару кад их донесе. За готово се могу поручити најмање 3 књиге. На отплату само комплет од 24 књиге по цени од 210 дин. у 7 месечних рата по 30 дин. Прву рату плаћате кад вам књиге донесу (поузећем).

Попуните наруџбеницу и пошаљите на адресу: ИП „НАРОДНА КЊИГА“ 11001 Београд, Шафарикова 11.

ИП „НАРОДНА КЊИГА“
11001 Београд, Шафарикова 11

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем:

1. **ЗА ГОТОВО:** БАЈКЕ под бројем _____

по цени од 8 дин. Укупан износ од _____ динара

платићу поштару кад ми донесе књиге.

2. **КОМПЛЕТ БАЈКИ** по цени од 210 динара у 7 месечних рата. Прву рату од 30 дин. платићу поштару кад ми донесе књиге.

(Купац)

(Пошт. број и место)

(Улица и број)

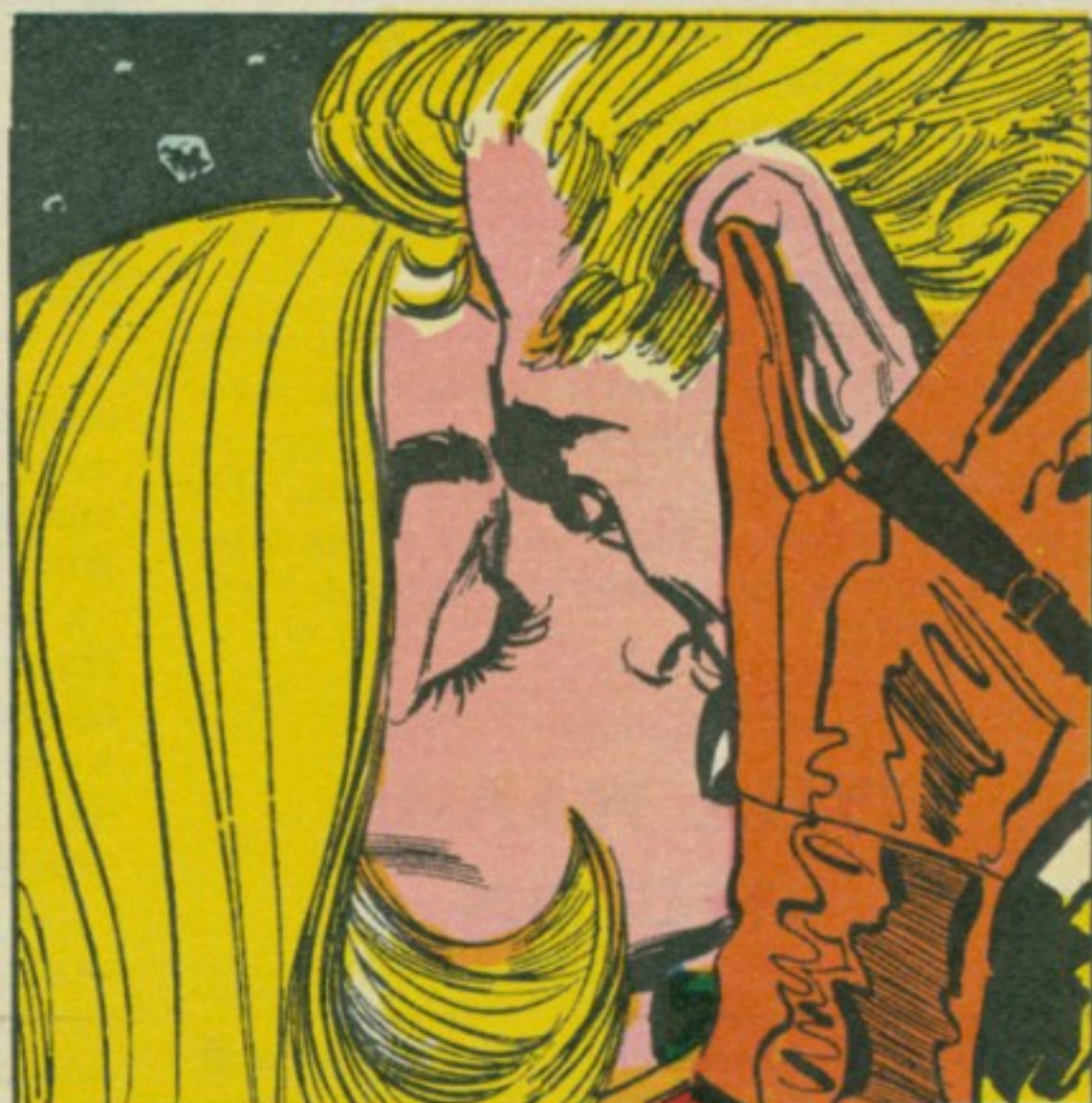
(Датум)

(Потпис)

БАЈКЕ свих народа света упознаће вас са обичајима, патњама и победама народа свих континената. Народна машта испрела је свет добрих и храбрих — који увек побеђује и свет злих — који бивају кажњени.

Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

Година у којој сам увознао очига, крадљивца који је пустошио клопке мог деде, била је година великих снегова када су стотине изнурених јелена постали плен гладних вукова, а јаребице слећених крила спасавале лисице да не угину од глади. Била је то и година када је изгорела индијанска школа са пансионатом и када смо сви послати кућама у наше резервате док влада не сагради нову.

— У месецима глади испољава се и оно што је најгоре и оно што је најбоље у бићима — имао је обичај да каже Усправни-Ход. То је мој деда. Стари људи у резервату знали су га као Усправни-Ход. Ја такође.

ПУЦА МАЛИМ ПРСТОМ

Његово званично име је Џозеф Бакшот. Он је први Бакшот уписан у књигу рођених. Други је мој отац који се тада налазио преко мора као наредник краљевске канадске армије. Ја сам трећи. Зато су ме деца звала Мали Џо.

Та зима била је важна за мог деда. Прво, пожар у школи дао је прилику старом ловцу да поведе свог унука у ловишта, да га научи неким вештинама, храбрости и мудрости његових предака. Не, мој деда није био против учења из књига. Али, мислио је да ми млади су-

КЛОПКА ЗА

више забијамо нос у књиге, па понекад не можемо да приметимо истинске и важне појаве. Постојао је још један разлог због чега је то била значајна сезона за Усправни-Ход. Надао се да ће скупити довољно крзна како би купио мојој баки нови штедњак на дрва. О томе се случајно издвојио једне вечери док смо седели крај ватре.

— Реци ми, нузнеша — рекао је веома озбиљно — зашто стално у каталозима расту цене штедњацима, када падају цене крзнима?

Питање ме је збунило. Прво, претпостављам, ниједан 12-годишњак који обавља посао одраслог човека не воли да буде ословљен са „мој унуче“. Друго, сматрао сам да није лепо што моје велике науке нису укључиле и одговор на тако једноставно питање. Покушавао сам да смислим одговор док сам посматрао како старац набија лулу палцем десне руке. Још док је био младић клопка за медведе откинула му је три средња прста. То је још један разлог због чега

је мој деда био нешто изузетно: он је једини човек кога сам видео да малим прстом повлачи ороз.

— Па — најзад сам му одговорио — то нисмо учили у петом разреду, али сигуран сам да ћемо учити у шестом, кад саграде нову школу.

Усправни-Ход је само прогунђао нешто и ја сам знао да није баш задовољан мојим одговором. Наш први месец у ловиштима био је лош. Никада нисам видео толико снега. Колико год смо претраживали клопке, нигде шаунгваша, визона. Од свег нашег труда имали смо само седам визонских кожа и уморне ноге. А онда једне ноћи, док сам лежао и мислио на своју баку и како ће сигурно морати и даље да кува на старом, већ напраслом штедњаку, деда ми рече:

— Спавај, а када изиђе сунце поћи ћемо ка северозападу, у земљу ваубезхаша.

Мишићи на ногама су ме већ болели од криљ. Сем тога, мислио сам, и тамо ће бити исто толико снега и ваубезхаше, куна, кретаће се по снегу исто толико тешко као и њен рођак, шаунгваша, визон. И она има кратке ноге.

Дедо као да је читао моје мисли.

— Улов ће бити мршав — рекао је. — А и ваубезхаше ће бити гладан. Путоваће далеко, високо изнад снега, преко врхови четинара. Али, њено крзно је ове године на цени. А сада, спавај, нузнеша.

Зимско сунце још се није појавило када смо пошли уз снегом завејану и залеђену реку, прошли кроз долину даброва и прешли преко мале аланине. Било је тако тихо и тако хладно да је дрвеће пуцало.

ЗАМКА У ЧЕТИНАРСКОЈ ШУМИ

Трећег дана, када смо се попели уз падину једног брда, под нама се указала густа шума четинара.

— Ваг-вагхе, нузнеша! — узвик-

Усред шуме угледали смо нозг од гладних лисица а у средини очига на телу угинуле срне.

Километар за километром прелазили су
деда и Мали Џо у потрази за о-
чигом који се кретао пре-
ко врхова дрвећа

ЋАВОЛА

нуо је деда и подигао руку. — Видиш, то је земља куна.

— Желео сам да одмах настави-
мо пут, али Усправни-Ход је знао
колико је опасна исцрпљеност у
дивљини, па смо се улогорили на
врху брда и ту провели ноћ. А ка-
да је сутрадан сунце било изнад
наших глава, већ смо били дубоко
зашли у шуму четинара. Док смо
се пробијали кроз дрвеће, деда би
понекад застао и показао ми тра-
гове куна, места на којима је њав-
безхаше напустила сигурност др-
већа и пошла по снегу у потрагу
за храном. Једном сам чак био до-
вољно брз да угледам црна лећа
куне која је над нашим главама
скакала с једне гране на другу.
Сваки такав знак побољшавао је
дедино расположење. Једном је за-
стао и заскочио као шумски миш;
онда је пустио звук сличан шуму
крила јаребице када се пробија

кроз снежни покривач. Одговориз
четинара као да је долазио са свих
страна: то су се куне опрезно кре-
тале да би испитале звуке који мо-
гу да за њих значе укусан обед.

— Видиш! — задовољно је при-
метио мој деда. — Ћавбезхаше је
веома гладна.

Рукама поцрвенелим и испуцалим
од мрза припремао сам клопке за
куне. Усправни-Ход је одлучио да
не користи челичне замке, већ стар-
инске клопке: направи се јазбина
која има само један отвор, унутра
се остави мамац и одмах иза улаза
штап, који при додиру обара тежак
пањ на животињу која улази. Смрт
наступа тренутно, а крзно остаје
неоштећено. Крајем прве недеље
наше клопке су се протезале кроз
четинарску шуму у дужини од око
5 километара. Када смо у послед-
њу клопку ставили мамац — парче
меса тек одраног зеца — већ сам
почео да прерачунавам 21 крзно у
доларе. Чак сам деди рекао да ће-
мо моћи да купимо баки леп штел-
њак са металним оквиром на коме
се могу држати ноге. Он није делио
моје одушевљење што ме је љу-
тило.

А онда, већ сутрадан снашла нас
је велика невоља. Неки брз покрет
међу четинарима нагнао је деду
да застане; помислио сам да је ку-
на. Осматрао је у тишини. На лицу
му се огледало нешто као страх, а
можда и мржња. Уплашио сам се
да се није разболео, а онда је он
одмахнуо главом и наставио да ко-
рача. Када смо одмакли од нашег
логора, застао је.

МАЋИ МАНИДО

— Ах-тух-јак! Истина је! Очиг
нам је на трагу — рекао је.

Показао ми је траг животиње ко-
ји никада раније нисам видео.

— Очиг!... Очиг! Ћаволе! Не при-
лази мом трагу, чујеш ли ме? — по-
чео је да виче, а затим као да се
постидео свог излива беса. Био сам
збуњен. Очигови трагови су води-
ли до логора, увек су били у близи-
ни наших.

— Видиш — мрачно је рекао Ус-
правни-Ход — никада се његов
траг није укрстио с нашим, али чи-
тавог дана нас прати. Посматра.
Чека.

Те вечери мој деда је мало јео.
Покушао сам да сазнам нешто ви-
ше.

— Не разумем, неме-шомес —
признао сам најзад. — Мислио сам
да је само ждеравац страх и тре-
пет за трапере.

Одмахнуо је главом.

— Ох, да. И гвенгвахухга је ђа-
во, уништава ти клопке, краде ма-
мац, раздира плен. Али, он је глуп
и није га тешко пронаћи и убити.
Али његов крвни браг очиг... Он

је мађи манидо, ђаво број један.
Лукав, немилосрдан, препреден. Би-
ћемо опрезни ако га ухватимо. Ина-
че, можемо да се вратимо кући гла-
дни. Видећеш сутра.

НЕПОМИЧНИ У ЗАСЕДИ

И видео сам. Било је ведро, хлад-
но јутро. Прве три рупе биле су
онакве какве смо оставили: са мам-
цем. У четвртој се налазила једна
лепа куна и ја сам помислио да је
страх мог деде безразложан. Али,
очиг је напао шесту клопку и тако
је разорио да сам се постидео што
сам и посумњао у мудрост старог
ловца. Остало је само неколико
кошчица и црни реп. Из следећих
клопки украден је мамац. И тако
редом, километар за километром,
наилазили смо на пустош. Усправ-
ни-Ход је радио напорно и пажљив-
о; поправљао клопке, стављао но-
ве мамце. Поставио је клопке и о-
чигу. Те вечери сам био уморан, а-
ли задовољан. Ако очиг поново на-
падне, ухватићемо га. На жалост,
нисам био у праву.

Јер, очиг је поново напао и по-
ново нас изиграо. Уништио нам
плен, украо мамце и избегао све
клопке њему постављене. Покуша-
вали смо поново из дана у дан да
уловимо ту велику видру; испроба-
ли смо све ловачке трикове, а мој
деда је многе знао. Узалуд. Најзад
смо схватили да морамо да се суо-
чимо са очигом. Али како ући у
траг животињи која путује преко
врхова дрвећа? Једино је на чи-
стинама очиг принуђен да иде пре-
ко снега. Сутрадан кружили смо
по шуми све док нисмо нашли зак-
лон недалеко од једне чистине. Сат
или више, а мени се чинило и свих
десет, били смо непомићни у засе-
ди. А онда, деда као да се окаме-
нио. Приметио је неко кретање у
шуми. Неколико секунди касније о-
пазио сам га и ја.

Наједном, очиг се појавио на чи-
стини. Док је скакао преко снега,
велики црни реп се делујао, подсе-
ћао је на циновску мачку. Усправ-
ни-Ход је подигао пушку. Још 50
метара и биће на дometу. А онда,
тело велике видре као да се окре-
нуло у ваздуху и нестало у шуми
из које је управо изишла. Мој де-
да је спустио пушку.

Неколико дана касније опет смо
нашли на траг очига, заправо на
бедне остатке кауга, бодљикавог
прасета, које је он убио. Чак и
ждеравац и вук тешко би се усуди-

ли да га нападне. Дедо ми је об-
јаснио да му је видра сигурно при-
шла док се оно у страху прибија-
ло уз дрво и махало опасним ре-
пом, а она му напала стомак. Сада
се очиг сигурно увукао у неку јаз-
бину и спава. Али, иако смо неумор-
но крстарили шумом до вечери, о-
чигу ни трага. Док смо седели крај
ватре, било ми је жао деде. Није и-
мао довољно крзна да бака и он
преживе идуће лето, што значи да
ће морати да прими помоћ владе.
А мој деда је био поносан човек.

— Пашће нов снег, а онда ћемо
видети шта ћемо... — рекао ми
је.

Није хтео да ми открије своје
намере, јер како ми је шапнуо, и
очиг има уши. Те ноћи, следећа два
дана и ноћи снег је непрекидно
падао. Очиг ниједном није поменут.

— Свако биће, животиња и чо-
век — објаснио ми је лушећи лулу
— има сопствени зли виндиго. То је
оно рђаво у њему, велико или ма-
ло. Ако не победи то зло у себи,
без обзира колико је лукав, њего-
ви непријатељи ће га надвладати.
Мисли на то, а можда ћеш се у
то уверити својим очима када снег
престане да пада.

ЛЕКЦИЈА ЗА ЧИТАВ ЖИВОТ

Те ноћи снег је престао да пада
и, када сам се пробудио, видео сам
деду како припрема пушку. Пошли
смо ка долини јелена и већ из да-
љине чули кевтање лисица. Дедо
је ишао право, брзим кораком. У-
брзо, угледали смо круг од глас-
них лисица, а у средини очига на
телу угинуле срне. Дедо је поди-
гао пушку и позвао ороз. Лисице
су се разбежале, а Усправни-Ход је
погледао мртвог очига и са див-
љењем и сажаљењем рекао:

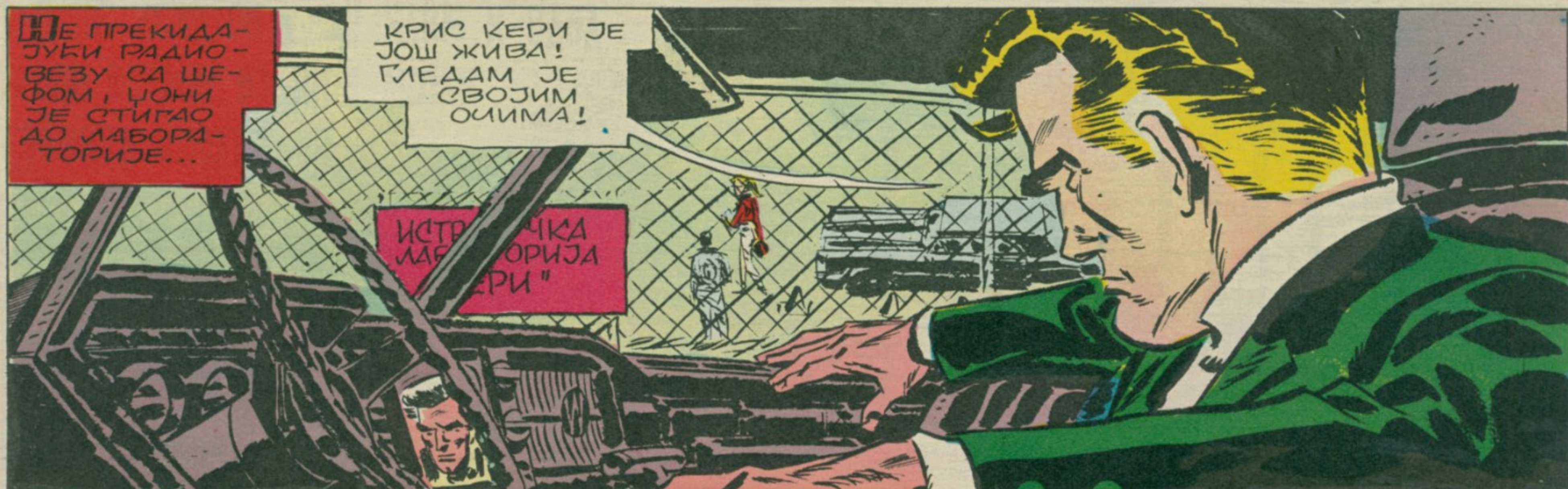
— Очиг, био си велики и лукав
ловац. Нисам ти ја донео смрт: то
је учинио виндиго у теби. Видиш,
стомак ти је пун свежег мяса, али
грамзивост у теби није ти дала да
оставиш нешто за своју гладну
шумску браћу. Ах-тух-јак! Велика
штета.

Те ноћи, док је размишљао очиго-
во крзно, Усправни-Ход ми је оз-
биљним гласом рекао:

— То је била добра лекција, у-
нуче. Запамти је за читав живот.
Никада не дозволи да ти браћа бу-
ду гладна када ти имаш довољно.
Не заборави, Мали Џо! Виндиго
грамзивости може уништити и чо-
века.

После две недеље имали смо до-
вољно крзна од куна. Бака је до-
била нов шпорет, мада не са метал-
ним оквиром.

Џ. Бакшот

НЕ ПРЕКИДАЈУ КИ РАДИО-ВЕЗУ СА ШЕФОМ, ЏОНИ ЈЕ СТИГАО ДО ЛАБОРАТОРИЈЕ...

КРИС КЕРИ ЈЕ ЈОШ ЖИВА! ГЛЕДАМ ЈЕ СВОЈИМ ОЧИМА!

ИСТРАЖИВАЧКА ЛАБОРАТОРИЈА КЕРИ

КРИС КЕРИ НИЈЕ НИ СЛУТИЛА КАКВА ЈОЈ ОПАСНОСТ ПРЕТИ И ДА ЈЕ ДОБИЛА СТАЛНОГ ТЕЛОХРАНИТЕЉА...

АЛИ, НЕКЕ ДУГО БИТИ ЖИВА, ХАЗАРД, АКО ВАС УБИЦЕ ИЗ НЕВАДЕ ПРЕТЕКНУ!

НЕКУ ЈЕ ИСПУШТАТИ ИЗ ВИДНОГ ПОЉА, ШЕФЕ!

КРИС СЕ УПУТИЛА У ЛАБОРАТОРИЈУ...

МОРАМ ДА ТРИКНЕМ У ФРИСКО... ДА ПОКУПУЈЕМ НОВЕ ПРОИЗВОДЕ!

НИКО НАМ ИХ ВИШЕ НЕ ШАЉЕ!

...А ПОЈАВИЛЕ СУ СЕ НЕКЕ НОВЕ КОНЗЕРВЕ!

ВОЛИМ ДА РАДИМ СА КРИС!

И ЈА! НЕПОДМИТЉИВА ЈЕ... И НЕУСТРАШИВА!

ТРЕНУТАК КАСНИЈЕ...

КРЕНУЛА ЈЕ НЕКУДА... У ОТВОРЕНИМ КОЛИМА! ПРЕСТАВЉА ОДЛИЧНУ МЕТУ...

ХАЗАРД ЈЕ КРЕНУО ЗА ДЕВОЈКОМ...

ВОЗИКУ ОДМАХ ИЗА НЕ ТАКО ДА НИКО НЕ МОЖЕ...

ОХО! НЕКО ПОКУШАВА ДА МЕ ПРЕСТИГНЕ!

ТАБЛИЦА ИЗ НЕВАДЕ!

АЛИ, АКО СУ И ОНИ... НЕКЕ СЕ УСУДИТИ ДА ОВДЕ ПУЦАЈУ!

ЈАСНО... ХОЋЕ ДА ИЗАЗОВУ СУДАР... ДА ЈЕ ЗВАЦЕ С МОСТА!

* ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК И ФИРМА »МОНБЛАН« ВОДЕ ВАС НА НАЈ- ВИШИ ВРХ ЕВРОПЕ!

— сазнаћете како је горе,
видети како је доле и
доживети многа
узбуђења!

Налив-перо „Монблан“ донеће вам на крају наградне игре незаборавно путовање а мало знања и вештине и једну од специјалних награда — поклон „Политикиног забавника“.

НА МОНБЛАН КРЕЋЕ 17 ПУТНИКА

Међу учесницима ове велике наградне игре на срећу ће се извући седамнаест добитника ПЕТОДНЕВНОГ НАГРАДНОГ ПУТОВАЊА НА МОНБЛАН. Срећним добитницима је обезбеђен комплетан пансион за све време пута. Путује се посебним аутобусом.

Полазак је из Београда. После првог дана пута, осим краћег успутног задржавања, Забавникови путници ће се зауставити и преноћити у Постојни или Копру. Пут за Аосту, поред Венеције, Падове, Вероне, Милана и Новаре, наставља се следећег дана. Истог дана увече стиже се у лепо мали град на северозападу Италије — Аосту. Ту ће се забавниковци добро одморити а трећег дана после доручка предвиђен је полазак за Шамони, кроз тунел испод Монблана, где ће се за време једнодневнoг боравка успињачом попети на Монблан и разгледати околину. Истог дана увече вратиће се у Аосту. Четвртог дана боравка, ујутру, креће се из Аосте и у Постојну или Копар се стиже увече. Долазак у Београд предвиђен је за следећи, пети, дан око осам сати увече.

СА МОНБЛАНА К'О СА ДЛАНА

ОНО ШТО ТРЕБА ДА СЕ ЗНА

1. Право учешћа у наградној игри има свако ко у једној од продавница канцеларијског материјала и књига широм наше земље купи НАЛИВ-ПЕРО, ХЕМИЈСКУ ОЛОВКУ или ГАРНИТУРУ ЗА ПИСАЊЕ фирме „МОНБЛАН“. Зато обавезно приликом куповине тражите од продавца оверен рачун.

2. Рачун и један попуњен наградни купон пошаљите на адресу: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска 29. Рок за слање продужен је до 5. јануара 1973. године. ТАКО ЋЕТЕ СТЕЋИ ПРАВО ДА УЧЕСТВУЈЕТЕ У ИЗВЛАЧЕЊУ НАГРАДНОГ ПУТОВАЊА НА МОНБЛАН.

3. Не заборавите: рачун послат без наградног купона или наградни купон без овереног рачуна неће се узимати у обзир.

4. Ако поред путовања желите и једну од посебних награда ЧЕКА ВАС И НАГРАДНО ПИТАЊЕ. Укупно ћемо објавити пет наградних питања у пет бројева и зато не журите са слањем тачног одговора. ДА БИСТЕ МОГЛИ ДА УЧЕСТВУЈЕТЕ У ИЗВЛАЧЕЊУ ПОСЕБНЕ НАГРАДЕ потребно је да поред наградног купона и овереног рачуна пошаљете тачан одговор на само једно од пет наградних питања.

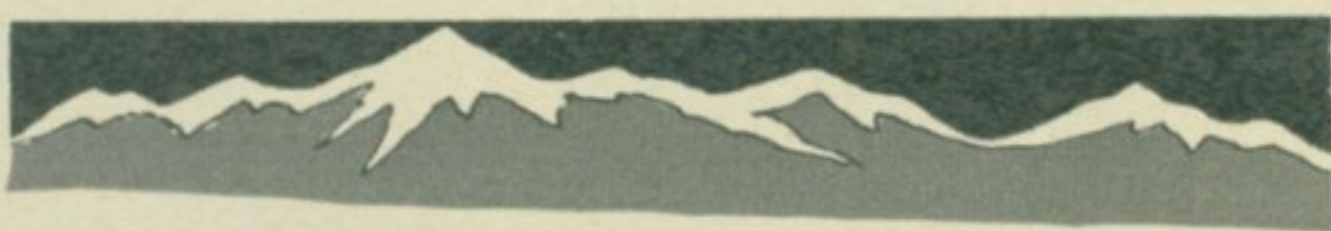
5. Лица млађа од 14 година не могу путовати на Монблан, али могу своје право на путовање уступити неком ко је старији од 14 година а кога сами изаберу. У том случају добитницима наградног путовања, млађим од 14 година, редакција „Политикиног забавника“ доделиће посебну утешну награду.

УТЕШНА НАГРАДА ЈЕ СКУПОЦЕНИ РУЧНИ ЧАСОВНИК!

6. Замена награда протувредношћу у новцу није могућа.

НАГРАДНО ПИТАЊЕ

КОЈЕ ДРЖАВЕ СПАЈА АУТОМОБИЛСКИ
ТУНЕЛ ИСПОД МОНБЛАНА?

Одговор _____

НАГРАДНИ КУПОН

Име и презиме _____

Година рођења _____ Број поште _____

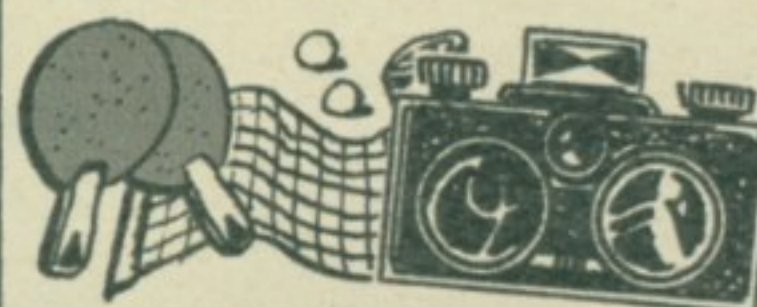
Место _____

Улица и број _____

ПОСЕБНЕ НАГРАДЕ

Ако тачно одговоре на једно од пет постављених питања, учесници наградне игре „СА МОНБЛАНА К'О СА ДЛАНА“, могу да добију и неку од следећих награда:

- Комплет рекета за тенис са лоптама
- Три мини „шпијунска“ фото-апарата
- Санке
- Два фото-апарата за тродимензионално снимање
- Клизаљке са ципелама
- Комплет прибор за стони тенис
- Лопту за кошарку

У ОВОМ БРОЈУ ЗАВРША
ВА СЕ НАГРАДНА ИГРА
„СА МОНБЛАНА К'О СА
ДЛАНА“. ИЗВЕШТАЈ СА
ИМЕНИМА ДОБИТНИКА
ОБЈАВИЋЕМО У ЗАБАВ-
НИКУ 1102 ОД 9. ФЕБРУ-
АРА 1973. ГОДИНЕ.

НОВОГОДИШЊА

ПРИЧА

WALT DISNEY

НОВОГОДИШЊИ ЗАБАВНИКОВ КВИЗ

ШПАГЕТИ НА КИНЕСКИ НАЧИН

ОДГОВОРИ:

1. НЕ. Кодак (Истман Кодак Компани) је једно од највећих предузећа на свету за про изводњу фотографских апарата, филмова итд. Основао га је Г. Истман 1881. године, а Кодак је назив за познати фотографски апарат.
2. ДА. Мансарда, поткровље у коме се може становати, назив је добила према имену француског архитекте Франсоа Мансара (1598—1666) који је такав облик крова примењивао на зградама које је он пројектовао.
3. НЕ. Фиат је скраћеница за италијанску фабрику аутомобила у Торину.
4. НЕ. Рагби је спортска игра лоптом јајастог облика. Први пут су је играли студенти Рагби-колеџа у Енглеској 1823. године, па је по овом колеџу и добила име.
5. НЕ. Сендвич је „изум“ енглеског лорда Џона Сендвича (1718—1792) који је увек имао са собом два парчета хлеба са шунком или сланином између које је, да не би губио време, јео док се картао.

6. ДА. Ђеронимо Кардано или Жером Кардан (1501—1576), италијански математичар и филозоф је проналазач карданске осовине.
7. ДА. Француски маркиз од Ноантила, Луј де Бешамел је пронашао сос који је касније добио по њему име.
8. НЕ. Реч банка појављује се први пут у средњем веку у северној Италији (Ломбардији) а настала је од италијанске речи banca, клупа на којој су банкар држали посуднице с разним врстама новца.
9. НЕ. Реч каприц настала је од латинског »сарег« — јарац, јер каприциозна особа заиста подсећа на тврдоглавог и упорног јарца.
10. НЕ. Бегонија је лепа биљка пореклом са Антила а у Француску ју је први пут послао Мишел Бегон који је у другој половини 18. века био француски гувернер на Антилима. Биљка је имала лепе, црвене цветове и убрзо је ушла у моду а како јој нису знали име, назвали су је по Бегону — бегонија.
11. ДА. У средњем веку у рудницама сребра Западне Европе копана је руда коју је било веома тешко топити због извесних примеса у њој. Сујеверни топионичари веровали су да те примесе ставља у руду, да би њима напакости, зли дух Кобалд који живи у недрима земље.
12. НЕ. Вандали су германско племе које је у V веку освојило Рим, разорило град и уништило драгоцене споменике културе. А реч „вандализам“

која данас означава дивљаштво и уништавање научних и уметничких творевина, први пут се чула у Француској, с трибине Конвента, 31. августа 1794. године.

13. НЕ. Шпагете је у Италију донео из Кине чувени средњовековни венецијански морепловац и путописац, родом са Корчуле, Марко Поло. Полу се у Пекингу веома допала једна врста теста коју су Кинези називали „спагхет“ што у преводу значи „дугачки резанци“.
14. ДА. Кинин се добија из једног дрвета које расте дивље у Андима. Године 1638. Кинкона, жена шпанског вицекраља Перуа излечила се од грознице захваљујући леку који су до-

мороци справљали од овог дрвета. О свом оздрављењу Кинкона је писала својим познаницима у Европи и по њеном имену дотле непознато јужноамеричко дрво добило је назив „кинона“. Када су, 1820. године француски научници Пелетије и Кавенту из ове биљке издвојили горку лековиту супстанцу, назвали су је према дрвету — кинин.

15. НЕ. Реч бојкот је добила име по капетану Бојкоту (1880), агенту ирских велепоседника, који је нечовечно поступао са закупцима. Ови су наговорили Бојкотове намештенике да га напусте и прекину сваке односе с њим и његовом породицом.

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

СРЕДЊОШКОЛЦИ! МАТУРАНТИ!
ИСТОРИЈА, БИОЛОГИЈА, ГЕОГРАФИЈА, СРПСКОХРВАТСКИ ЈЕЗИК, ФИЗИКА, ХЕМИЈА и МАТЕМАТИКА
за I, II, III и IV разред, по наставном плану у једној књизи

Овај познати приручник на чијем састављању је радила група познатих педагога, представља идеалан уџбеник за брзо и ефикасно понављање и савлађивање градива из наведених предмета у току школске године, као и за припрему матуре.

Приручник има 378 страна и веома повољну цену од само 40 динара. Плаћање поужећем приликом пријема књиге.

Поруџбине слати на адресу: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, 11000 БЕОГРАД, Француска 7

ВЕЛИКА НАГРАДНА ПРОДАЈА КЊИГА

НИП „МЛАДО ПОКОЉЕЊЕ“,
БЕОГРАД

Драги читаоци!

Издавачка кућа „Младо покољење“ организује сталну наградну продају књига из својих богатих колекција. У овом броју ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА нуди вам следећа издања:

ИЗАБРАНА ДЕЛА МАЈНА РИДА

1. Коњичка патрола
2. Ловци на скалпове
3. Са Мисисипија
4. Јахач без главе
5. Поверена тајна

Цена комплекта: 70 дин.

Љубитељи пустиловне литературе с великим уживањем ће читати ова дела прослављеног Мајна Рида. Купац који наручи цео комплет од пет књига за готово (плаћање у року од 30 дана или поужећем), добија бесплатно дело Крешимира Батићина „ТАЈАНСТВЕНА ГАЛИЈА“.

ИЗАБРАНА ДЕЛА КАРЛА МАЈА

1. Винетуови наследници
2. Махараџино благо
3. Трапер Јастребов кљун
4. У долини смрти
5. Сибирски ловац
6. Шумска утвара

Цена комплекта: 90 дин.

Сигурно је да читаоцима не треба посебно представљати Карла Маја, писца незаборавних књига о борбама и авантурама освајача прерије. Цео комплет од шест књига представља целику под заједничким насловом „КОЛОНА НЕУСТРАШИВИХ“.

Купац који наручи свих шест књига за готово (плаћање у року од 30 дана или поужећем), добија као награду и седму књигу, дело домаћег писца историјских романа Милорада Јанковића „ОМИШКЕ СТРЕЛЕ“.

ИЗАБРАНА ДЕЛА ФЕНИМОРА КУПЕРА

1. Ловац на јелене
2. Последњи Мохиканац
3. Пионири
4. Извидник
5. Прерија

Цена комплекта: 120 дин.

Пет књига које садржи овај комплет представљају једну целину под насловом „КОЖНА ЧАРАПА“. Главне личности ових романа, славни ловац и извидник Нати Бампо, познатији под надимком „Кожна чарапа“ и његов неразводни пријатељ Индијанац Чингачгук — „Последњи Мохи-

канац“, доживљавају низ узбудљивих авантура које се читају с напетости и у једном даху.

Купац који наручи свих пет књига за готово (плаћање у року од 30 дана или поужећем), добија бесплатно дело Жерара Периоа „КРОЗ НОЋ ВЕЛИКОГ ДРВЕТА“.

Сви наведени комплекти могу се купити на отплату са најмањом месечном ратом од 30 дин. Попуњену и оверену поруџбеницу пошालите на адресу: НИП „МЛАДО ПОКОЉЕЊЕ“, 11000 БЕОГРАД, ФРАНЦУСКА 24.

НИП „МЛАДО ПОКОЉЕЊЕ“
11000 Београд, Француска 24

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем за готово (поужећем) — на отплату (непотребно прецртати):

- „Изабрана дела Мајна Рида“ — комплет-а у вредности од дин. —
- „Изабрана дела Карла Маја“ — комплет-а у вредности од дин. —
- „Изабрана дела Фенимора Купера“ — комплет-а у вредности од дин. —

(Име, очево име и презиме)

(Број поште, место, улица и број)

(Овера о запослењу за купце на отплату)

(Потпис наручиоца)

Уплату ћу извршити у року од 30 дана (поруџбина за готово), односно у — месечних рата (поруџбина на отплату) на жиро рачун: „Младо покољење“, Београд, бр. 608-1-206-1.

ЗИМА
1972-
73

ЏИЦА ЛЕПОТИЦА

КОСТИМ
ПАСТИРИЦЕ
ЗА
МАСКЕН-
БАЛ

ЗАСЕЦИ
И ОВАЈ
ДЕО
СТАВИ
ИЗА
ЛИЦА

ГАЛА
ТОДМЕТА
ЗА
НОВУ
ГОДИНУ

ЗАЛЕПИ
СА УНУ-
ТРАШЊЕ
СТРАНЕ
ПЕРИКЕ

ГАЛА
БУНДА

КОКТЕЛ
ХАЉИНА

ЛЕПЕЗА

(ЗАЛЕПИ
НА
КАРТОН)

МЕСТА ГДЕ СУ
ТАЧКЕ ПРОБУШИ
И ПРОВУЦИ
КОНАЦ КАО НА
СЛИЦИ

ЧВОР

ЏИЦА ЈЕ
БАЈНА!

Марк Роберт је био рођени истраживач. Зато је и кренуо у појас планетонада да трага за радиоактивним материјалом и племеним металима. Ово је трајало годинама. Скакао је с једног небеског тела на друго, не налазећи ништа посебно.

А онда је, једног дана, одлучио да се смири. Не на Земљи — Земља је била још само нејасно, далеко сећање — већ на једном малом планетонду, комаду стене не већем од километра у пречнику.

Најпростији модел

Не може се рећи да је Марк Роберт у том тренутку био стар, али доста му је било потуцања по космосу. Имао је бледу боју лица, као и сви космички истраживачи, и дрхтале су му руке. Свој планетонд је назвао Марта мада никада није познавао ниједну девојку која се тако звала.

Затим се изложио неопходним трошковима да би себи омогућио живот. Купио је пумпу за ваздух, материјал за бараку, неколико резервоара и — робота.

Изабрао је најпростији модел, намењен grubим пословима, са речником од свега тридесетак речи. Али, Марк му је додавао део по део, увек је волео да дотерује околину по својој жељи.

У почетку, све што је робот знао било је: „Да, господине“ и „Не, господине“. Могао је да саопштава само најосновније ствари, као: „Пумпа за ваздух је укључена, господине“, или: „Жито је почело да зри, господине“.

Марк га је изменио. Као прво изабацио је оно „господине“ из роботовог речника. На овом комаду камена изгубљеном у васионском простору једнакост је била нешто природно, чак и у односима човек — робот.

Затим је робота дао име Чарлс —

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Са Чарлсом је могао причати о свему: о звездама, Земљи, о девојци Марти коју ниједан од њих двојице никад није срео...

РОБЕРТ ШЕКЛИ

ДВА ПРИЈАТ

тако се звао Марков отац кога он није замишљао.

Године су пролазиле и пумпа за ваздух почела је помало да στεње док је кисеоник из стене претварала у атмосферу погодну за дисање. Ваздух се брзо губио у свемирском пространству и пумпа је морала да ради све више да би то надокнадила.

Чарлс је на једном делу планетонада био искрчио стене и жетве су биле све богатије на Марти.

Но, све чешће се догађало да Марк остане сатима загладан у тамне дубине свемира и у далеке звезде које су пулсирале.

Около, изнад, испод, други планетонади су се кретали без престанка дуж својих путања. С времена на време Марк би угледао обресе Марса или Јупитера. Једанпут му се учинило да је видео Земљу.

Чарлс је све више богатио свој речник. Биле су то сасвим обичне фразе, али Марк је могао да их слуша сатима. Кад би упитао: „Како ти све ово изгледа?“, Чарлс је одговарао: „Па, није лоше“.

То су ипак одговори

У почетку су одговори били они исти које је Марк давао себи у току дугих дијалога што их је у протеклим годинама водио са самим собом. Затим, постепено, то је почело да се мења. Марк је увек био неповерљив и одбојан према женама. Ко зна зашто, овакав свој став није пренео на Чарлса.

— Шта мислиш о девојкама? — питао га је Марк док се одмарао после рада седећи на празном сандуку испред бараке.

— Не знам. Проблем је наћи ону праву. — одговарао је робот, понављајући оно што је Марк усадио у његово механичко памћење.

— Ја никад нисам упознао ту праву — примећивао је Марк.

— Можда ниси довољно тражио. На свету постоји жена за сваког човека.

— Ти си романтичар — пребацивао му је Марк.

Робот би неко време ћутао (то ћутање је такође било планирано), као да оклева, а онда би рекао:

— Једном сам сањао девојку која се звала Марта. Кад бих је негде видео, можда бих могао да кажем да сам нашао праву жену.

Дошло би време за спавање, али Марк би понекад зажелео да још мало настави разговор.

— Шта мислиш о девојкама? — поново би питао робота, и све је почињало из почетка...

Остарио је и Чарлс. Руке и ноге су му изгубиле некадашњу гнпкост, а неке његове механизме почињала је да нагриза рђа. Марк је проводио читаве часове оправљајући га.

— Онемоћао си, пријатељу! — шалио се Марк.

— Ни ти више ниси младић! — одговарао је добродушно Чарлс.

Имао је спреман одговор на готово свако питање. Ништа нарочито, али ипак је то био одговор.

Више нећо вршњаци

На Марти је владала вечита ноћ, али Марк је био поделио своје време на јутра, поднева и вечери. Живот му је протицао веома једноставним ритмом. Доручак: воће и јело из конзерве. Затим је робот одлазио у поље. Понекад је Марк радио с њим, али је чешће остајао да поправи пумпу, да контролише резерве воде или почисти кућу. Онда би ручао и мало се одморио чекајући да се Чарлс врати.

Тада би њих двојица сели на празан сандук испред куће и посматрали звезде. Разговарали су до вечере, а неки пут и дуже, до дубоко у бескрајну ноћ.

Марк је све више богатио Чарлсовим и сложенијим темама за разговор. Наравно, није могао да да робота моћ да сам размишља и закључује, али је успео да постигне нешто врло слично томе.

Мало помало израњала је Чарлсова личност. Зачудо, била је друкчија од Маркове. Где је Марк био слаб и поводљив, Чарлс је био јак. Марк је био промисао, а Чарлс просодушан. Марк је био циничан, а Чарлс идеалиста. Марк је често био тужан, Чарлс увек расположен.

На крају је Марк заборавио да је он сам ставио овакве одговоре у Чарлсов механизам. Прихватио је робота као пријатеља, као вршњака. Пријатеља из детињства.

— Једно никако не разумем — говорио је Марк. — Како човек као ти може да живи на једном оваквом месту? За мене је ово добро, у реду. Шта ћу ја коме, и шта ће мени неко? Али ти, зашто ћеш ти овде.

— Овде је цео свет мој — одговарао је Чарлс — док бих на Земљи морао да га делим са милијардама других особа. Овде су веће и сјајније звезде него на Земљи. Имам цео свемир око себе, надок-

— Остарио си, пријатељу — шалио се Марк.

— Ни ти више ниси младић — добродушно је одговарао Чарлс.

Време је непажено пролазило међу звездама, а пумпа за ваздух је звиждала, шкрипала и стењала. Марк ју је непрестано поправљао али ваздух на Марти је ипак постајао све разређенији.

ΕΛΒΑ

Велике збегде у лове

Зарђали удови нису му допустили да се спусти на тле. И остао је тако, усправан, да гледа звезде...

ПЛОЧА ЗА ВАС

Харивен

Нови албум енглеског певача Харикена Смита добио је назив по хиту „Не дај да то умре“ који се на њему налази. Харикен се тренутно спрема за турнеју по Ирској и Енглеској, на којој ће га пратити оркестар од једанаест чланова и — четири играчице! Југотон је издао два сингла са његовим композицијама. На једном су мелодије „КО ЈЕ ТО БИО“ и „ОДВЕДИ СУКИ КУЋИ“, а на другом „ОХ, ДЕВОЈКО, ШТА БИ РЕКЛА“ и „УПОЗНАЈЕМ ТЕ“. Цена поједине плоче је 12,50 динара.

Боб Дилен

Овај идиол младих познат је по многим протестним песмама које пише још од почетка каријере. Недавно је учествовао на чувеном њујоршком концерту који је приређен ради помоћи Бангладешу. Песма „ЦОРЦ ЦЕКСОН“, коју је издала кућа Сузи, говори о младом дрицу који је због убиства једног белца осуђен на доживотну робију, а сам је убијен приликом покушаја бекства из затвора Сен Квентин. На „Б“ страни плоче је инструментална верзија ове композиције. **Цена је 12,50 динара.**

10 × 10

НАУЧИ ДА БРОЈИШ ДО 10 НА 10 ЈЕЗИКА—

(ПОЉСКИ, ИВРИТ, БРЕТОНСКИ, ЕСТОНСКИ, ФРИЗИЈСКИ, ШВЕДСКИ, ТУРСКИ, ТИБЕТАНСКИ, НЕМАЧКИ, МАЛАЈСКИ)

ПОЉСКИ

ЈЕДАН(1), ДВА(2), ТЖИ(3),
ЧТЕРИ(4), ПЈЕНК(5),
ШЕШК(6), СЈЕДЕМ(7),
ОСЈЕМ(8),
БЈЕВЈЕНК(9),
ДЈЕСЈЕНК(10).
ОДИГРАЛИ
СМО ДЕСЕТ
ТАКТОВА
МАЗУРКЕ!

ИВРИТ

(ХЕБРЕЈСКИ
- ЈЕЗИК
СТАНОВ-
НИКА
ИЗРА-
ЕЛА)

(ФРИЗИЈСКИ
СЕ ГОВОРИ НА
ОСТРВИМА
ХОЛАНДИЈЕ И
ДАНСКЕ)

ФРИЗИЈСКИ

ЕХАД(1), ШНАЈИМ(2), ШЛОШАХ(3),
АРВАХАХ(4), ХАМИШАХ(5),
ШИШАХ(6), ШИВХАХ(7),
ШМОНАХ(8), ТИШХАХ(9),
ХАСРАХ(10)
ПОМОРАЊИ!

ЕН(1), ДДУ(2), ТРИ(3),
ПЕДЕР(4), ПЕМП(5),
ШУЕШ(6), СЕИШ(7),
ЕИЗ(8), НАО(9),
ДЕГ(10). СА
ДЕСЕТ НИТИ
ПЛЕТЕМ
ЧИПКУ!

(БРЕТАЊА
ЈЕ ПО-
КРАЈИНА
У
ФРАН-
ЦУСКОЈ,
ПОЗНАТА
ПО
ЧИПКИ)

БРЕТОНСКИ

ИМА НАС
ЕН(1), ТВО(2), ТРЕ(3),
ФИРА(4), ФЕМ(5), СЕКС(6),
СЈУ(7), ОТА(8), НИО(9),
ТИО(10) ЛУЦИЈА!

ШВЕДСКИ

ИКС(1),
КАКС(2),
КОЛМ(3), НЕЛИ(4),
ВИС(5), КУС(6),
СЕНТСЕ(7), КАХЕСА(8),
ИХЕКСА(9), КИМА(10)
ОБЛАКА!

ЕСТОНСКИ

(ЕСТОНИЈА
- РЕПУБЛИКА
У ССРС)

ЕН(1), ТАВ(2),
ТРИ(3), ФЛАВЕР(4),
ФИВ(5), СЕКС(6),
СЕВЕН(7), АХТ(8),
ЊУГЕН(9), ТЈИН(10)
ЛЕПОТИЦА -
ЛУЦИЈА!

(ЛЕПОТИЦЕ У
ШВЕДСКОЈ
НАЗИВАЈУ
СЕ
ЛУЦИЈАМА)

КУД СВИХ БИР(1), ИКИ(2),
ИЧ(3), ДЕРТ(4), БЕШ(5),
АЛТИ(6), ЈЕДИ(7), СЕКИЗ(8),
ДОКУЗ(9), ОН(10) ТУРАКА,
ТУ И МАЛИ МУЖО!

ТУРСКИ

АЈНС(1), ЦВАЈ(2), ДРАЈ(3),
ФИР(4), ФИНФ(5), ЗЕКС(6),
ЗИВЕН(7), АХТ(8), НОЖН(9),
ЦЕН(10). ПОПИО ЈЕ
ТАЧНО 10 КРИГЛИ
ПИВА!

НЕМАЧКИ

МАЛАЈСКИ

САТУ(1), АУА(2),
ТИГА(3), ЕМВАТ(4),
ЛИМА(5), ЕНАМ(6),
ТУЈОХ(7), ДЕЛАПАН(8),
СЕМБИЛАН(9),
СА-ПУЛОХ(10).
ПОСАДИЛА САМ
ДЕСЕТ САДНИЦА
ПИРИНИА!

ТИБЕТАНСКИ

(ПАДА ЈЕ
ХИМАЛАЈСКИ
МЕДВЕД.)

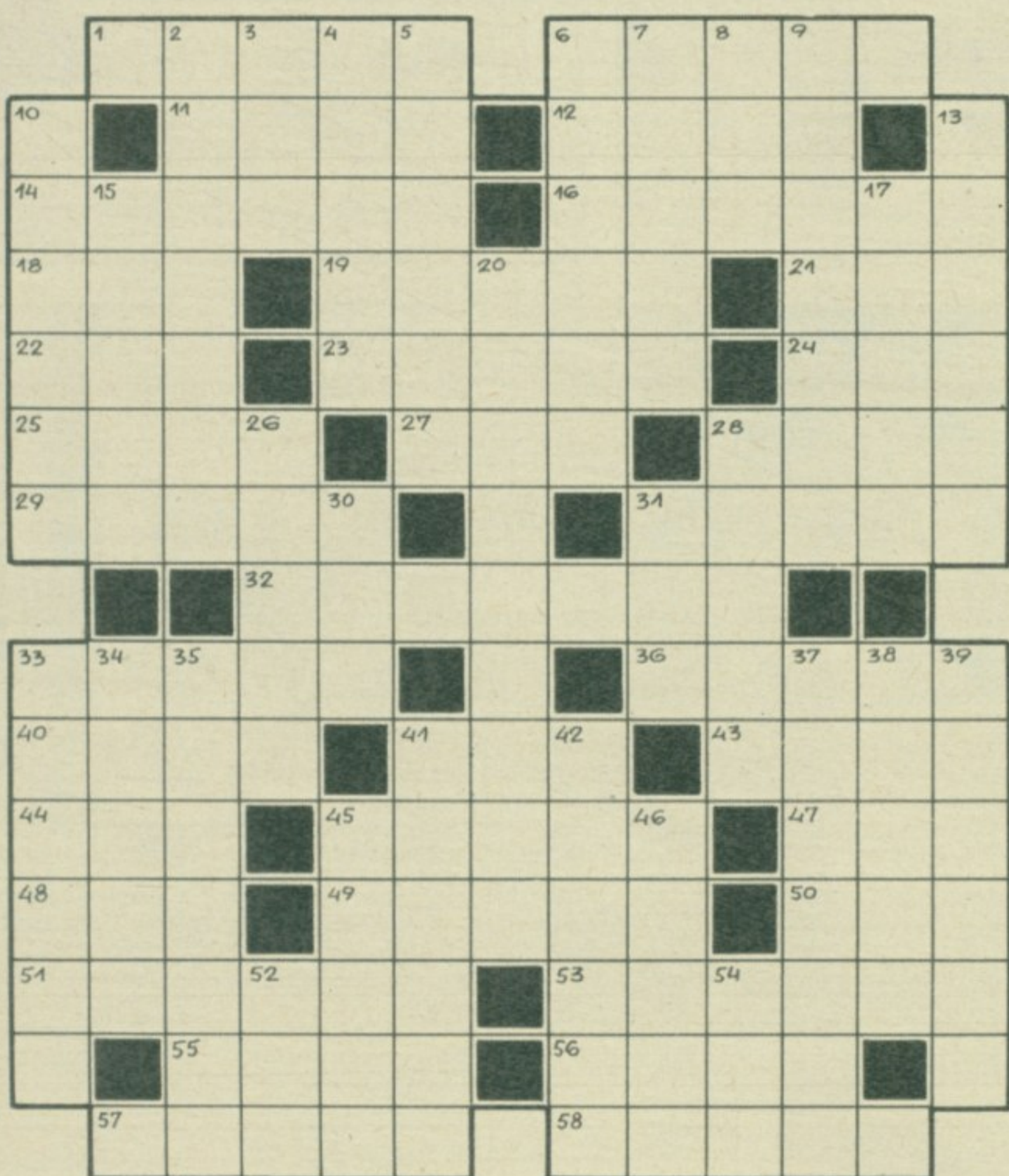
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) страна света, 6) добош, 10) такмичење у брзини, 12) врховно феничанско божанство, 14) северноамерички ловац на животиње с крзном, 16) град у Хрватској, 18) мочварно подручје, 19) низ, 21) енглески хуманист и државник (Томас), 22) коњи, 23) родно место Одисеја, 24) позади, 25) река у СССР, 27) старогрчка богиња несреће, 28) ушур, 29) врста папагаја, 31) маља, 32) хармонично, сложно, 33) врста лирске песме, 36) експеримент, опит, 40) расположен, вољан, 41) лична заменица, 43) превозно средство, 44) римско кућно божанство, 45) стварност, 47) врста зачина, 48) речно острво, 49) циклон, 50) новозеландско дрво за бродоградњу, 51) накана, 53) име књижевника Сремца, 55) град у Румунији, 56) полуострво на северу Европе, 57) слика свеца, 58) женско име.

УСПРАВНО:

1) самогласник, 2) део фудбалске капије, 3) морски краставац, 4) белгијски шаховски велемајстор, 5) врста спорта, 6) брвнара, дашчара, 7) прибор за риболов, 8) битка, 9) малокрвност, 10) део књиге, 13) повезача, 15) витез, 17) словеначки књижевник (Јуш), 20) педагошки радник, 26) хемијски елемент, 28) рола, 30) спис, 31) данце, 33) место за добијање соли, 34) морска риба, 35) бремене, наручје, 37) место у Босни, 38) наука о моралу, 39) врста друштвене игре, 41) уобличавање, давање облика, 42) савезна држава САД, 45) име нашег ватерполисте Јанковића, 46) загребачки ТВ ридитељ (Марти), 52) Ужичанин, 54) наш књижевник (Финци).

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) ока, 4) Налис, 7) иве, 10) Будва, е, 11) осмех, 12) ета, 13) успон, 16) ено, н, 17) октобар, е, 18) мак, 20) аутор, 21) врт, 23) окра, 25) Бар, 26) мрак, д, 27) врч, н, 29) ала, а, 30) ебонит, 31) Платон, л, 32) тен, м, 34) ови, и, 35) Амор, 37) бас, 39) Ален, 41) рок, 42) врста, 44) ода, р, 45) платина, 49) сто, 51) занос, л, 52) лавор, 53) ара, 54) тропи, 55) Еро.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству: ДМ 36 — \$ 12 — FF 56 — Sfr 40 — Skr 52. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31 | тел. 22-711. На основу нишлених републичког секретаријата за културу СРС број 413-21 72-03 од 20. VII 1972. године не плаћа се порез на промет.

ТРАЖИ СЕ МАЧКА!

Драги Забавнице,

Молим те да ми одговориш на два питања:

1. Да ли у Београду могу да се купе ангорске или персијске мачке и где?
2. Колика је њихова цена?

Много поздрава од Владе Красојевића,

Београд, Бул. револуције 422

Обраћам се вашем цијењеном листу са једном молбом јер вјерујем да би ми бар неко од широког круга Забавничких читалаца могао помоћи. Молим сва кога ко зна да ми јави где могу да набавим и купим ангорску мацу. Бит ћу му веома захвална.

Наташа Ач, Плоче,
ул. Владимира Назора 2

Код нас не постоји нека посебна установа која би се бавила, гајењем и продајом мачака, али то не

значи да се оне не могу набавити. У малим огласима, које објављују сви дневни листови у нашој земљи, често се може прочитати да неко нуди бесплатно мачиће пријатељима животиња. Деси се да то буду и расне мачке, ангорске и персијске. Међутим, верујемо да вам неће бити потребно да трагате по новинама и да ће вам се јавити читаоци Забавника и помоћи вам да обоје набавите по једну лепу ангорску мачку.

Јавите нам кад у томе успете.

ШТА БУДЕ С ДНЕВНИЦИМА

Драги Забавнице,

Желела бих да знам шта учитељи раде са дневником кад ђак заврши разред. Да ли га чувају само једну годину или док заврши осмогодишњу или цео живот.

Драгана Илић, Коларе

Кад се заврши школска година, дневници су, ма колико се чували, прилично раскупусани јер материјал од кога су направљени није бог зна како јак. Зато и није згодно чувати дневнике и већина школа у нашој земљи то више не ради. Уместо тога корице се уписнице са свим подацима о ученику — име, презиме, година рођења, успех за сваки разред — и оне се чувају „за цео живот“, односно свака школа, од тренутка кад је основана, чува уписницу сваког ђака.

Будите детектив...

РЕШЕЊЕ ЗАГОНЕТКЕ

»ЗЛОЧИН ЗБОГ СМАРАГДА«

Часовник на Американчевој руци није био померан. Злочин је заиста почињен у 11,15 што доказује и кров на Американчевим колима. Јер, као што нам је познато, пљусак је почео у 11,20 и да је Бастер у то време још био жив он би свакако подигао кров да не кисне. Како за време до 11,20 Морис Херцог није имао алиби то је злочин могао да изврши само он. Касније, приликом претреса, код њега су пронађени смарагди.

$$\frac{\text{tg} 45^\circ}{\sqrt[3]{64}} = ?$$

КАКО СЕ РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРАБЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ (I књига за први, II књига за други, III књига за трећи разред гимназије, техничких и осталих средњих школа). Књиге садрже комплетну изразу свих задатака! Наручите дописницом или писмом са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п. п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити поштару кад вам донесе (поузећем). Цена сваке књиге је 40 динара. Ко наручи све три књиге заједно, платиће свега 100 динара!

